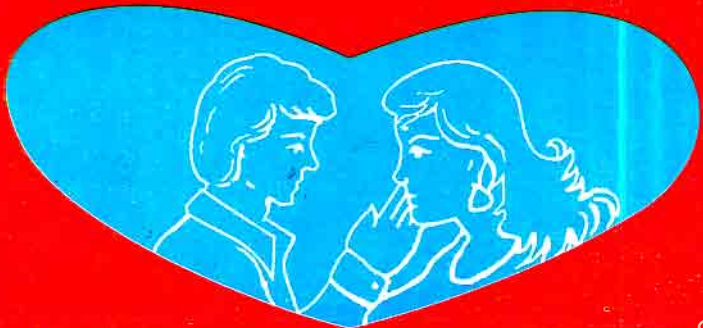

ဆရာကြီး ပီပီနင်း

အချစ်

BURMESE CLASSIC

လမ်းညွှန်

ပုထုစဉ်မှန်သမျှ ဘယ်သူမှ အချစ်နှင့်
မကင်းနိုင်ကြပါ။

အချစ်လမ်းညွှန်

- စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၉၄၄ (၂၀၀၂) (၁၀)
- အဖုံးခွင့်ပြုချက် - ၄၀/၂၀၀၃ (၁)

- အကြိမ် - သတ္တမ (အကြိမ်)
- ထုတ်ဝေသည့်လ - ဩဂုတ်လ
- အုပ်ရေ - (၁၀၀၀)
- ကန်ဖိုး - ၁၀၀ ကျပ်
- ထုတ်ဝေသူ - ဦးတင်ရှိန်
- ပုံနှိပ်သူ - ၄/၁၇၇၊ မေခလမ်း၊ မ/ဥက္ကလာ
ဒေါ်မြင့်မြင့်တင် (မြင့်သိင်္ဂီ)
- ဖြန့်ချိရေး - ၂၀၈ (လမ်း ၃၀)
မိုးကျော်စာပေ
လမ်း - ၃၀ (အပေါ်)
ဗိုလ်ချုပ်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့

သက်ပေးကြခြင်း

ရန်ကုန်တိုင်း၊ ကောက်တံတားမြို့နယ်၊ ဥလမ်း၊ အမှတ် ၂၂၄၆ ဦးစိန်လှအောင်
 ၁၂/ကတ(နိုင်)ဝဝ၉၆၁၈၈ မူပိုင်အခွင့်အရေးရှိထားသော အောက်ပါစာအုပ်စာမူ(၄၃)
 မျိုးကို ရန်ကုန်တိုင်း၊ ပန်းတန်းမြို့နယ်၊ လမ်း၁၀နှင့် ခိုလ်ချုပ်လမ်းထောင့် အမှတ်
 ၃၇၇ မှ ခိုးကောက်စာပေလုပ်ငန်းပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ ဒေါ်မိမိလှိုင် ၁၂/သယတ (နိုင်)ဝဝ၈၈၄၈
 အားလွှဲပြောင်းပေးအပ်ပုံနှိပ်ဖြန့်ချိပေးထားပြီးဖြစ်ပါသည်။ စာရေးဆရာကြီး ဝိသုဒ္ဓါရေးသား
 သောစာပေများမှာ အမျိုးမျိုးရှိပြီး ကိုယ်တူကိုယ်ချွန်အားကလေးဘဝတိုက်ပွဲ၊ တကယ့်လူချွန်
 တို့တက်ကြီးပွား လှူဖြစ်နည်းတက်လမ်း၊ ကမ္ဘာမတ်၊ သမီးဂုဏ်ရည်၊ ကြီးပွားရေး
 အောင်စိတ်၊ လှပေါက်လှစကားပြောနည်း၊ သုခချမ်းသာစိတ်ပညာ၊ ဣစ္ဆာယစိတ်ပညာ၊
 ကမ္ဘာအလင်၊ လောကမျက်မှန်၊ လူမှုရေးရာဟန်ကျစန့်ကျ၊ မသိသူကျော်သွား၊
 သိသူခေတ်စား၊ အရင်းမရှိ ကံလှေထိုးလှိုက်၊ ထွက်သက်စင်သက်၊ ဧဝံဘန်ဒိုး
 ကျမ်း၊ လောကီပညာကဏန်း၊ ခေဒင်၊ သားဂုဏ်ရည်၊ အပျိုလမ်းညွှန်၊ လူပျိုလမ်းညွှန်၊
 အချစ်အတွင်းရေး၊ အချစ်သျှတ္တရ၊ အချစ်ဖြတ်လမ်း၊ အချစ်လမ်းညွှန်၊
 မိန်းမစိတ်ကျမ်း၊ ကာမသဒ္ဓါရွှေတာရေးတို့ဖြစ်ပြီး စာရေးဆရာမင်းသော်တာ ရေးသား
 သောစာပေများမှာ အလွယ်ကူဆုံး၊ ခေဒင်၊ မိသားစုစောင်၊ အကောင်းဆုံး၊ ခေဒင်၊ ကိုင်ရုံ
 လက္ခဏာ၊ လောကီရေးရာအမြာမြာတို့ဖြစ်ပြီး ဦးသိန်းလွင်ရေးသားသောစာပေများမှာ
 ငါဘာသာစကားပြော၊ ခြောက်ဘာသာစကားပြော၊ အကောင်းဆုံးအင်္ဂလိပ်စကားပြော၊
 အလွယ်ဆုံးအင်္ဂလိပ်စကားပြောအဆိုပါစာအုပ်များကို မူပိုင်ရှင်ချီးဖောက်ပုံနှိပ်ဖြန့်ချိ
 လွှဲပြောင်းပေးအပ်ပုံနှိပ်ဖြန့်ချိလုပ်ငန်းအောင်နှင့် ဒေါ်မိမိလှိုင်ကို တိလှအပ်နှံကြားရှားစာရ

ဦးစင်ထိန်း ဗုဒ္ဓါရေး၊ ချုပ်ရွေနေ B.A.H.G.P.R.L.D.B.L.D.M.L
 အမှတ် ၅၈/၃၊ အဝေရာလမ်း၊ မေတ္တာညွှန်ရပ်ကွက်၊ တာမွေမြို့နယ်
 (ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင် ဥပဒေရုံးရေ)

မာတိကာ

၁။ နိဒါန်း	...	၅
၂။ ၅၂၅ နှင့် ၁၅၀၀	...	၇
၃။ လောကဇာတ်နှင့် ကိလေသာ	...	၁၁
၄။ ကိလေသာနှင့် အပူဇာတ်	...	၁၂
၅။ ယောက်ျားနှင့်မိန်းမ မည်သူက အချစ်စသနည်း	...	၁၃
၆။ ရိုးသောယောက်ျား	...	၁၅
၇။ မိန်းမနှင့်ယောက်ျား မည်သူက ပိုချစ်သနည်း	...	၁၇
၈။ သားသမီးနှင့် မိဘ	...	၂၁
၉။ မိန်းမများ အဘယ်ကြောင့် လင်ငယ်နေသနည်း	...	၂၄
၁၀။ အဘယ်လို အခြေအနေ၌ ဖောက်ပြန်တတ်ပါသနည်း	...	၂၅
၁၁။ အချစ်ကို မွေးမြူနည်း	...	၃၂
၁၂။ ဆွေမျိုးနှင့် လင်	...	၃၄
၁၃။ အတွေ့ကို ရှောင်ခြင်း	...	၃၉
၁၄။ သားသမီးနှင့် လင်မယားအချစ်	...	၄၁
၁၅။ ဖောက်ပြန်ခြင်း	...	၄၄
၁၆။ ရုပ်ရည်နှင့် ဂုဏ်	...	၄၅
၁၇။ နားမလည်ခြင်း	...	၅၅
၁၈။ ပဋိသန္ဓေ တားမြစ်ခြင်း	...	၅၆
၁၉။ မယားငယ်ယူသော ယောက်ျား	...	၅၉

မာတိကာ

၂၀။ ယောက်ျားရွေးခြင်း	...	၆၀
၂၁။ အံချစ်နိုးကြွတတ်သောအခါများ	...	၆၄
၂၂။ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းနှင့် ရောဂါ	...	၆၆
၂၃။ ရလျှင် မယူ	...	၆၈
၂၄။ မချစ်မနှစ်သက်သူ	...	၆၈
၂၅။ ဘာကို ချစ်သလဲ	...	၇၁
၂၆။ လင်နှင့် မယား	...	၇၃
၂၇။ ဣန်းကောင်ကြီး	...	၇၈
၂၈။ ယောက်ျားခေတ်	...	၈၁
၂၉။ အရွယ်တင်ခြင်း	...	၈၅
၃၀။ အစေခံမကလေးများ	...	၈၈
၃၁။ မခံချင်သောစိတ်	...	၈၉
၃၂။ ငယ်ရွယ်သူတို့၏ အချစ်စိတ်	...	၉၁
၃၃။ ဘာကို ချစ်သလဲ	...	၉၄
၃၄။ ပဲဒုမပေါင်တို့ဇာတ်	...	၉၈
၃၅။ မဆုနှင့် ရှေး	...	၁၀၂
၃၆။ အရုပ်ဆိုး-မဆိုး	...	၁၀၄
၃၇။ ယောက်ျားဇာတ်	...	၁၀၈
၃၈။ အထင်လွဲခြင်း	...	၁၁၁
၃၉။ မယ်ပိုအချစ်	...	၁၁၄

နိဒါန်း

ကမ္ဘာတည်စက စ၍ လူတို့ အရေးကြီးဆုံးသော အချက်များ အနက် အချစ်သည်လည်း တစ်ခုပါဝင်ပေရာ ထမ္မာဦးအစက စ၍ ယခုတိုင်အောင် (အချစ်) (ချစ်ခြင်း) ကိစ္စသည် ဗုထုဇဉ်မှန်သမျှ အစဉ်ထာဝရ ခံစားရသော အာရုံတစ်ခုဖြစ်၏။

ဤမျှအရေးကြီးသော ဤကိစ္စကို ယောက်ျား မိန်းမတိုင်း အထူး သိရှိရန် အရေးကြီးပေသည်။ ဤသို့ သိရှိပြီးနောက် လူတိုင်းပင် အကျိုးထူးတရား ခံစားရမည့်အရေးကို မျှော်ကိုးထောက်ထားကာ အင်္ဂလိပ် ဟိန္ဒူ ကျမ်းအမျိုးမျိုးနှင့် ညှိနှိုင်း၍ ဤအချစ်လမ်းညွှန်ကျမ်း ကို ရေးသားစီရင် ဖွဲ့နွဲ့ပုံထုတ်ဝေခြင်း ပြုရပါကြောင်း။

ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုကြကုန်သော အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးများ သည် ဤစာအုပ်ပါ ညွှန်ကြားချက်များကို စိတ်စေတနာ ကောင်းစွာ ထား၍ တရားသဖြင့် အသုံးချကာ မိမိတို့စိတ်ကို အကျိုးရှိရာ၊ ကောင်းကျိုးဖြစ်ထွန်းရာဘက်တွင်သာ အသုံးပြုလျက် ဤကျမ်းငယ် ကည်းဟူသော လက်နက်ချုပ်တန်ဆာဖြင့် မိမိတို့ စိတ်မိုက်စိတ်ရိုင်း ငေးများကို ကောင်းစွာကာကွယ်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဤကျမ်းကို လူငယ်လူရွယ်များသာ မဟုတ်၊ အသက်အရွယ်
 ကြီးသောသူများပင် ဖတ်ရှုမှတ်သားအပ်ပါပေ၏။ အသက်အရွယ်
 ကြီးရင့်ကုန်သောသူများ ဖတ်ရှုခြင်း၏အကျိုးကား ဤအရေးတွင်
 ကောင်းစွာသိမြင်ပြီးဖြစ်၍ ငယ်ရွယ်သော သားသမီးကလေးများကို
 ဆုံးမ ပဲ့ပြင်ရန် အထူးအထောက်အပံ့ရခြင်းပင်တည်း။ ထို့ကြောင့်
 ဤကျမ်းသည် လူကြီးလူငယ်အပေါင်းတို့နှင့် သက်ဆိုင်ပေတော့
 သတည်း။

ရူပါရုံအစ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗအဆုံးရှိသော ငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ်
 တွေသည် ပုထုဇဉ်တို့၏ စိတ်နှလုံးကို တပြုံးတည်း ပြုံးနေအောင်
 အမြဲမြူ၍နေကြကုန်၏။ သို့အမြူကောင်းသဖြင့် ပုထုဇဉ်သတ္တဝါ
 တွေသည် သံသရာတစ်ခွင်ကို အငြိမ်းပွဲကြီး ထင်ပြီး ပျော်ရွှင်၍
 အားမရနိုင်အောင် ဖြစ်နေပေတော့သတည်း။

(ဘုရားဟော)

အချစ်လမ်းညွှန်

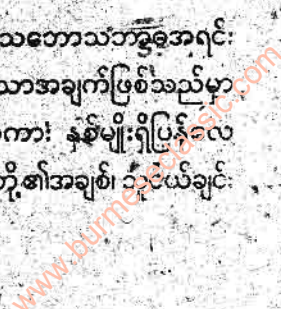
အချစ်လမ်းညွှန်

၅၂၈ နှင့် ၁၅၀၀

ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ အယူအရ အချစ်မှာ ၅၂၈ နှင့် ၁၅၀၀ နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိ၏။

ဥပဇာတိတိုင်းသားများသည်ကား ထိုကဲ့သို့ အချစ်အားဖြင့် ခွဲခြမ်း စိတ်ဖြာခြင်း မပြုကြပေ။ သို့သော်လည်း အချစ်နှစ်မျိုးရှိသည်ကား မှန်၏။ တစ်မျိုးမှာ ကိလေသာ ကာမနှင့် ပတ်သက်သော အချစ်၊ တစ်မျိုးမှာ ကိလေသာ ကာမနှင့် မပတ်သက်ဘဲ နိုးစပ်ခင်မင် ချစ်ကျွမ်းဝင်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ပထမအချစ်မှာ ၁၅၀၀ ဟု ခေါ်သဖြင့် သဘောသဘာဝအရင်း ဂုဏ်တော်ပြရန်မလို။ အဘယ်ကဲ့သို့သောအချက်ဖြစ်သည်မှာ သဘာဝသားဖြစ်လေသည်။ ဒုတိယအချစ်မှာကား နှစ်မျိုးရှိပြန်လေ သည်။ ထိုနှစ်မျိုးကား မိဘ ရွှေ့မျိုးသားချင်းတို့၏အချစ်၊ သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေတို့၏အချစ် ဖြစ်လေသည်။

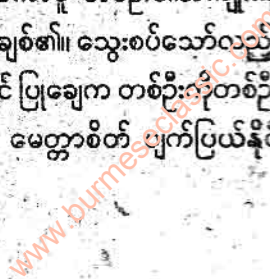

ထိုအချစ်နှစ်မျိုးမှာ ထိုကဲ့သို့ ခြားနားရသော်လည်း သဘော သဘာဝအရင်းမှာ မခြားနား၊ နီးစပ်ရင်းနှီးခြင်း၏ ဗမာက အားလျော်စွာ ခြားနားခြင်းဖြစ်လေသည်။

မိဘနှင့် သားသမီး၊ လင်နှင့်မယား၊ ညီနှင့်အစ်ကို အရင်းအချာတို့မှာ သာ၍ရင်းနှီးသဖြင့် သာ၍ချစ်ကြ၏။ ဝေးလှမ်းသော ဆွေမျိုးများမှာမူ ဝေးခြင်းကြောင့် နီးသူများ၏ အချစ်ကို မမီနိုင်ပေ။

သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေတို့၏ အချစ်မှာလည်း ရင်းနှီးလျှင် ရင်းနှီးသလောက် အချစ်၏ အားအရှိန် ကြီးနိုင်လေသည်။ သူစိမ်းပင်ဖြစ်စေကာမူ ရင်းနှီးလျှင် ထိုမျှလောက် မရင်းသော သွေးစပ်သူများ၏အချစ်ထက် ပိုမို၍ ကြီးနိုင်လေသည်။ ဥပမာ မွေးစားသော သားသမီးကို ချစ်သောအချစ်သည် နီးကပ်ချေက ငယ်စဉ်ကစပြီး ကွဲ၍နေသော သားသမီးအရင်းထက် ပိုမို၍ကြီးတတ်လေသည်။ သို့ဖြစ်လေရာ ၅၂၈ မှာ အသွေးနှင့်သာ သက်ဆိုင်သည်မဟုတ်။ နီးစပ်ခြင်းနှင့်လည်း အထူးသက်ဆိုင်လေသည်။

၎င်း ၅၂၈ သွယ် မေတ္တာမှာ အကျိုးစီးပွားနှင့်လည်း သက်ဆိုင်လေသည်။ ဆွေမျိုးသားချင်းပင်ဖြစ်စေကာမူ တစ်ဦး၏အကျိုးကို တစ်ဦး လိုလားဆောင်ရွက်မှသာ ပိုမို၍ချစ်၏။ သွေးစပ်သော်လည်း တစ်ဦး၏ အကျိုးကို တစ်ဦးယုတ်အောင် ပြုချေက တစ်ဦးကိုတစ်ဦး သတ်ပုတ်ဖျက်ဆီးနိုင်လောက်အောင် မေတ္တာစိတ် ပျက်ပြယ်နိုင်လေသည်။

အချစ်လမ်းညွှန်

သို့ဖြစ်လေရာ ကာမဂုဏ်နှင့် မသက်ဆိုင်။ နီးစပ်ခြင်း၊ တစ်ဦး၏
ကောင်းကျိုးကို တစ်ဦးလိုလားခြင်းကြောင့် ချစ်သောအချစ်ကို ၅၂၈
အချစ်မျိုးဟု ခေါ်နိုင်လေသည်။ ၃၅၀၀ အချစ်မှာ အများအားဖြင့်
၅၂၈ ပါဝင်ပြီး ဖြစ်တတ်လေသည်။

ဥပမာ လင်နှင့် မယားအချစ်မှာ ၃၅၀၀ ကစပြီး ၅၂၈ သို့
ရောက်မြဲဖြစ်လေသည်။ ၃၅၀၀ သက်သက်ဖြစ်သော ကိလေသာ
အချစ်သည် ၅၂၈ နှင့် မပူးပွားက မမြဲတတ်ပေ။ ၅၂၈ သည်လည်း
အခါများစွာ ၃၅၀၀ သို့ ရောက်တတ်လေသည်။

ဥပမာ သားသမီး မရှိသော မိန်းမကြီးသည် ယောက်ျားပျို
တစ်ယောက်ကို သားလိုချစ်ရာမှ လင်နှင့်ဆိုင်သော အချစ်မျိုးသို့
ရောက်နိုင်လေသည်။

မောင် မရှိသော မိန်းမပျိုသည် ယောက်ျားပျိုတစ်ယောက်ကို
မောင်လိုချစ်ရာမှ သမီးရည်းစားအချစ်သို့ ရောက်နိုင်လေသည်။

တစ်ဦးအကျိုးကို တစ်ဦးတောင်းသော ရိုးသားစင်ကြယ်သော
အချစ်မှာလည်း ၃၅၀၀ အချစ်သို့ ရောက်နိုင်လေသည်။ သဒ္ဓါလွန်
ကော ဟုကျော်ဖြစ်သည်ဟူသော စကားအတိုင်းပေတည်း။

အချို့သော မိန်းမကြီးများသည် တစ်ရပ်တစ်ရွာသား ယောက်ျား
ပျိုကလေးများကို တူလိုသားလိုချစ်၍ ယုယကျွေးမွေး ပေးကမ်းတတ်
ကြ၏။

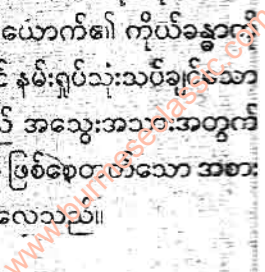
၎င်းတို့မှာ တူသားဟူ၍ ချစ်စရာ နီးစပ်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက် မျှ မရှိသည်အခါ ရိုးရိုးချစ်သည်ဟု ပြောလျှင် တစ်ရံတစ်ခါ အရိုးသက်သက် ဖြစ်နိုင်လေသည်။ တူသား နီးစပ်သူများရှိပါလျက် သူစိမ်းပြင်ပြင် တူသားလိုချစ်ချေက မရိုးသောအချစ်က ပို၍များတတ်၏။ ရိုးပင်ရိုးစေကာမူ သူ့ခိုးစိတ် ပြန်ပြန်ပြီး ပေါ်တတ်လေသည်။

အဖိုနှင့် အမတို့မှာ ၁၅၀၀ စက်ကွင်းသို့ ကျရောက်ဖို့ရန် လမ်းအခွင့်တွေ များစွာပေါ်ပေါက်နိုင်လေသည်။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် စိတ်ပညာ အချစ်ပညာအကြောင်းကို များစွာစုံစမ်းသော ဥရောပတိုင်း ပညာရှိကြီးများက အချစ်မှန်သမျှမှာ ကိလေသာပါမြဲဖြစ်သည်။ အဖေနှင့်သမီး၊ သားနှင့်အမေသော်မှ လိုစိတ်သည် မသိမသာ အခြေခံဖြစ်၍နေသည်ဟု ပြောကြလေသည်။

ညီအစ်မ အချင်းချင်း ချစ်သည်ထက် မောင်နှမက ပို၍ချစ်တတ်ခြင်း၊ သမီးနှင့်အဖေ၊ မအေနှင့်သားက သားနှင့်အဖေ၊ အမေနှင့်သမီးတို့ထက် ပို၍ချစ်တတ်ကြသည်ကိုထောက်လျှင် ထိုစကားမှန်ဖွယ်ရာ ရှိသည်ဟု ယူဆအပ်၏။

ကမ္ဘာဦး ဗြဟ္မာကြီးများလက်ထက်က အဖိုအမ ဖြစ်ပေါ်ပုံကို ထောက်လျှင်လည်း အချစ်အစ အသွေးအသားကဟု ဆိုအပ်လေသည်။ အသွေးအသား ဆိုသည်မှာ တစ်ယောက်၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို တစ်ယောက်က တပ်မက် ဖက်ချင်ကိုင်ချင် နမ်းရှုပ်သုံးသပ်ချင်သော စိတ်ကို ဆိုလို၏။ အစားအသောက်သည် အသွေးအသားအတွက် ဖြစ်၏။ အဖိုအမ ဖြစ်ခြင်းမှာ သွေးသားကို ဖြစ်စေတတ်သော အစားအသောက်ကို မက်မောခြင်းကအစ ဖြစ်လေသည်။

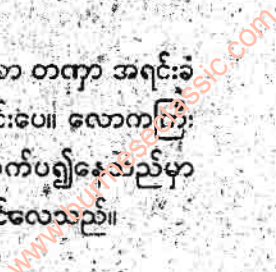

လောကဓာတ်နှင့် ကိလေသာ

အစားသည် အသက်ဖြစ်၏။ အသက်သည် သုက်သွေးမှစ၏။ သုက်သွေးသည် ကာမ၏အလုပ်မှ ထွက်ပေါ်၏။ လောကဓာတ်ကြီး တစ်ခုလုံး သစ်ပင်တောတောင်မှစ၍သက်ရှိသက်မဲ့တို့မှာ အဖိုဓာတ်၊ အမိဓာတ် ရှိလေရာ ပွားခြင်း၊ တိုးခြင်းသည်လည်း ကိလေသာကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။ သို့လောကဓာတ်ကြီးတစ်ခုလုံးကိုလည်း ဖိုဓာတ်၊ မဓာတ် ပြုပြင်၍နေလေသည်။

လောကဓာတ်တစ်ခုလုံးမှာ လုံးခြင်း၊ ဝိုင်းခြင်းသည် သဘာဝအရင်း ဖြစ်လေသည်။ ဗီအေစေတို့သည် လုံး၏။ ဝိုင်း၏။ ဥသည် လုံး၏။ ဝိုင်း၏။ ပန်းများ၌ တိုးပွားခြင်းအတွက် ဥရှိရ၏။ ယောက်ျားမှာလည်း ဥရှိ၏။ မိန်းမမှာလည်း ဥရှိ၏။ အလိုလို ဖြစ်ပေါ်သမျှ လုံးရ၊ ဝိုင်းရ၏။ ပိန်းကြာဖက်ပေါ်ရှိ ရေ၏ပမာ သတ္တုများကို လုံနှင့်လောင်းသည့်အခါ လုံးရ၏။ ဝိုင်းရ၏။ ပင်လယ်ကမ်းခြေ၌ အလိုလိုဖြစ်သော ကျောက်ခဲများသည် လုံးရ၏။ ဤလက္ခဏာများသည် လောကဓာတ်တစ်ခုလုံးကို ကိလေသာဆောင်၍နေခြင်း၏ သက်သေများပင် ဖြစ်ကြလေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ အချစ်ဟူသမျှမှာ ကိလေသာ တဏှာ အရင်းခံလျက် ရှိသည်ဟူသောစကားသည် ယုတ္တိမကင်းပေ။ လောကကြီးတစ်ခုလုံး ယခုလို ကြီးကျယ်ဝင်းထိန် တောက်ပ၍နေသည်မှာ ကိလေသာ တဏှာ၏ လက္ခဏာဟူ၍ပင် ဆိုနိုင်လေသည်။

ကိလေသာနှင့် အပူဓာတ်

လောကဓာတ်ကြီးကို အပူဓာတ်က ပြုပြင်၍နေ၏။ အပူသည် လောကဓာတ်၏ အသက်ဖြစ်သည်ဟူ၍ပင် ဆိုနိုင်လေသည်။

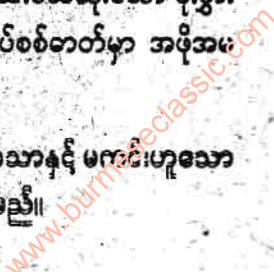
အပူသည် အသက်ဓာတ်ဖြစ်၏။ သေလျှင် အေး၏။ စက်များမှာ အပူကြောင့် လှုပ်ရှားကြလျက်၊ သစ်ပင်များမှာ အပူကြောင့် ရှင်ကြလျက် အပူမလွန်ရအောင် ရေကို ပေးရလေသည်။

ဥများကို အကောင်ဖြစ်၍ပေါက်အောင် အပူဓာတ် ပေးရလေသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ရေကို အမဓာတ်၊ မီးကို အဖိုဓာတ်ဟု ဆိုနိုင်လေသည်။ လောကဓာတ်တစ်ခုလုံး၌ အသက်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည် အပူဓာတ်အစွမ်းကြောင့် ရေ၌ စ၍ပေါ်ရသည်ဟု ဘိုင်အိုလိုဂျီကျမ်းများ၌ ပါရှိလေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ မီးကို ဓာတ်ဖို၊ ရေကို ဓာတ်မဟု ဆိုနိုင်လေသည်။

လောကဓာတ်တစ်ခုလုံးကို ကိလေသာ ကာမဓာတ် အစိုးရလျက်နေကြောင်း၊ လူ၊ တိရစ္ဆာန်မှစ၍ အသေးငယ်ဆုံးသော ပိုးမွှားများ၊ သစ်ပင်များပင် အဖိုအမ ရှိခြင်း၊ လျှပ်စစ်ဓာတ်မှာ အဖိုအမ ရှိခြင်းဖြင့် သိနိုင်လေသည်။

သို့ဖြစ်၍ အချစ်ဟူသမျှမှာ ကိလေသာနှင့် မကင်း၊ ဟူသော စကား၊ ဟုတ်မှန်ဖွယ်ရာရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ မည်သူက အချစ်စသနည်း

မိန်းမများသည် အမျှော်သမားများဖြစ်ကြ၏။ ယောက်ျားများသည် အလိုက်သမားများဖြစ်လေသည်။ မိန်းမများသည် အမျှော်သမားများဖြစ်သော်လည်း အရိပ်အယောင်ကိုပြုကာ မျှော်လေ့ရှိကြသည်။

သို့သော်လည်း မိန်းမက စ၍ချစ်သည်၊ ယောက်ျားက စ၍ချစ်သည်ဟု အမြဲပုံသေစွဲမှတ်ရန် ခက်ခဲလေသည်။

အများအားဖြင့်သော်ကား ယောက်ျားများသည် လွတ်လပ်စွာ သွားလာလျက် ကာယဗလအစွမ်း၊ ဉာဏ်ဗလအစွမ်းဖြင့် အလုပ်ကို လုပ်ကြရသူများဖြစ်လေရာ ယောက်ျားများသည် အရွယ်ရောက်လျှင် ရောက်ချင်း ရပ်ရွာ၌ ထင်ပေါ်ကြ၏။

မိန်းမများကား အရွယ်ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း မိမိတို့ကိုယ်ကို လျှို့ဝှက်ကြရလေသည်။ ထင်ပေါ်သောအရာတို့မှာ မြင်လွယ်၏။ ယောက်ျားများမှာ မိန်းမများထက် ပိုမိုလွတ်လပ်သဖြင့် ၎င်းတို့မှာရှိသော ကာယဉာဏ် သတ္တိစွမ်းတို့မှာ ဖိုမို၍ ထင်ပေါ်လေသည်။

မိန်းမများမှာ လျှို့ဝှက်ရသဖြင့် ယောက်ျားများသည် အများအားဖြင့် ၎င်းတို့ကို ရှေးဦးပထမ မမြင်ရ။ ၎င်းတို့ကသာ ရှေးဦးပထမ မြင်ကြရလေရာ အများအားဖြင့် ပထမ စ၍ ချစ်တတ်လေသည်။

သို့သော်လည်း ပထမ စ၍အချစ်ကို ပြောလေ့မရှိကြ။ အချစ်ကို အမှတ်လက္ခဏာဖြင့် ပြတတ်ကြလေသည်။

ယောက်ျားပျိုကလေးများသည် မိမိတို့ ချစ်ကြိုက်သော မိန်းမပျို
ကလေးများ၏ အိမ်ရှေ့၊ အိမ်နား၊ မျက်စောင်းထိုး အိမ်များကို
သွားရောက်ကာ အသံကို လွှင့်တတ်ကြ၏။ အရိပ်အယောင်ကိုသော်
လည်းကောင်း ပြုတတ်ကြလေသည်။

မိန်းမပျိုကလေးများမှာကား မိမိတို့ ချစ်ကြိုက်သော ယောက်ျား
ပျိုကလေးရှိသောနေရာသို့ အကြောင်းတစ်ခုခုနှင့် ကိုယ်ယောင်ကို
ပြသွားတတ်ကြလေသည်။

စကားကို ကျယ်ကျယ်ပြောခြင်း၊ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
လှမ်း၍ခေါ်ခြင်း၊ ကလေးကိုချီခြင်း၊ မမောမပန်း အခေါက်ခေါက်
အခါခါ ရေခပ်ခြင်း စသည်အလုပ်များဖြင့် ကိုယ်ယောင်ကို ပြတတ်
လေသည်။

အတူနီးကပ်စွာ နေကြသည့်အခါ၌ကား ရိုးသားသော အမူအရာ
နှင့် အပါးကိုကပ်ကာ ပုံပြောပါ။ ဘာကလေး လုပ်ပေးပါ၊ ညာကလေး
လုပ်ပေးပါ စသည်ဖြင့် စတတ်ကြလေသည်။

အဟုတ်တကယ် အချစ်၏လမ်းလယ်သို့ ရောက်အောင် စ၊ ခြင်း
အလုပ်မှာ ယောက်ျား၏ အလုပ်ပင် ဖြစ်၏။ အများအားဖြင့်
ယောက်ျားက စ၍ ပြောရလေသည်။

အချစ်ခန်း၌ ယောက်ျားက စ၊ ရသည်ဆိုသော်လည်း အမှန်မှာ
ယောက်ျားက စ၊ ဖို့ရန်အတွက် မိန်းမက လမ်းခင်း၍ပေးတတ်၏။
လမ်းခင်း၍ပေးသည်ကို မလိုက်ဘဲနေသော ယောက်ျားကို တစ်ခါ
တစ်ရံ မိန်းမ စိတ်ဆိုးတတ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံ မိန်းမက အတိ
အလင်း လမ်းပြတတ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

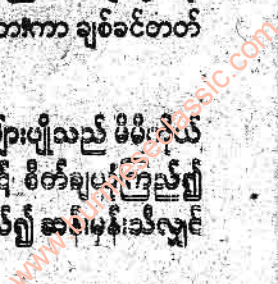
မိန်းမက စ, သည်အခါ၌ ရိုးအားကြီး၍ မသိသူကို အချို့မိန်းမများသည် တိုး၍စ,၏။ အချို့သော မိန်းမများက စိတ်ဆိုးတတ်၏။

သို့သော်လည်း စိတ်နာခြင်းကား မဟုတ်ပေ။ ပြန်၍ဂူတ်ချမှသာ စိတ်နာတတ်လေသည်။ မိန်းမများသည် ဂူတ်ချခြင်းကို ခံရလျှင် လွန်စွာမှအထိပ်ပြင်းထန်၏။ သို့သော်လည်း ဂူတ်ချသောယောက်ျားကို အဟုတ်တကယ် ချစ်ကြိုက်သည့်အခါ ဂူတ်ချခြင်းကိုပင်မယုံ။ မိမိကို ချစ်လျက်နှင့် ဂူတ်ချဟန်ဆောင်သည်။ စိတ်ရင်းက တကယ် မဂူတ်ချဟု မှတ်ထင်ကြလေသည်။ စိတ်ချလက်ချ မိမိကို မကြိုက်ကြောင်း သိရသောအခါ၌ကား ရန်သူလို သဘောထားတတ်ကြလေသည်။

ရိုးသောယောက်ျား

ယောက်ျားများမှာ တစ်သက်လျှင်တစ်ခါ စန်းပွင့်မြဲဖြစ်၏။ လူပျိုဘဝ၌ လွန်စွာရိုးသားလျက် ရုပ်ရည်ကလေး အသင့်အတင့်နှင့် ဂုဏ်အရည်အချင်း အတော်အတန်ရှိလျှင် မိန်းမကြီးငယ် များစွာတို့သည် မောင်လို ဖားလို တူလို သားလို သဘောထားကာ ချစ်ခင်တတ်ကြလေသည်။

သို့ချစ်ခင်ရာဝင်ခြင်းကြောင့် ယောက်ျားပျိုသည် မိမိကိုယ်ကို အထင်မကြီးတတ်ပေ။ ရိုးသားခြင်းကြောင့် စိတ်ချယုံကြည်၍ ခင်မင်အာဇာနည်ခြင်း ဖြစ်နိုင်လေသည်။ အကယ်၍ အပျိုမုန်းသိလျှင်

ထိုမျှလောက် အရောဝင်ရဲကြမည် မဟုတ်ပေ။ ဤအကြောင်းကို မသိသူတို့၏ စိတ်၌ကား မိမိကိုယ်ကို လွန်စွာအထင်ကြီးပြီး အတင် ရဲကြလျက် တစ်မျိုးတစ်မည် ကြံတတ်၏။ ထိုအခါ အမုန်းခံရတတ် ၏။ သို့မဟုတ် ရှောင်ရှားခြင်းကို ခံရတတ်လေရာ ပန်းပွင့်သလို လန်းတင့်စွာ စန်းပွင့်ခြင်းသည် ပန်းကြွေသလို ကြွေ၍ကျတတ် လေသည်။

အသက်နှစ်ဆယ်ခန့်ရှိသောလူငယ်တစ်ယောက်ကို တွေ့ဖူး၏။ ၎င်း၏ရုပ်ရွာ၌ ထိုအခါက အင်္ဂလိပ်စကားတတ်သူ နည်းပါး၏။ ၎င်းလူငယ်မှာ ရန်ကုန်ကျောင်းမှ ကိုးတန်းအောင်ပြီး အလုပ်အကိုင် မလုပ်သေးသော်လည်း ရိုးသားသောဂုဏ်ရှိ၏။ ရုပ်ရည်ကလေးမှာ လည်း အသင့်အတင့်ရှိ၏။ ၎င်းမှာ ထိုရွာ၌ ထိပ်တန်းအကျဆုံးသော မိန်းမပျိုကလေးများနှင့် အခြားမိန်းမကြီးငယ်တို့သည် ၎င်းကို များစွာ ချစ်ခင်ကြ၏။ ၎င်း၏ အပေါင်းအသင်းများမှာ မိန်းမတွေ များကြ လေသည်။ ၎င်းမိန်းမအများကလည်း အချင်းချင်း တွေ့ကြုံကြသည် အခါ ၎င်းသူငယ်၏ အကြောင်းကိုသာ ပြောကြလေ၏။

အခါတစ်ပါး၌ကား မိမိထက်ကြီးသော မိန်းမကြီးတစ်ယောက် ကို တစ်မျိုးတစ်မည် ကြံမိသဖြင့် အရှက်ရပြီး စန်းမှိန်၍သွားလေ သည်။

အခြား ဤလိုသူငယ်တစ်ယောက်မှာကား မိမိထက် ဆယ်နှစ် လောက်ကြီးသော တစ်ခုလပ်မကြီးတစ်ယောက်နှင့် အကြောင်းပါ၍ သွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

မိန်းမနှင့် ယောက်ျား မည်သူက ပိုချစ်သနည်း

မိန်းမနှင့် ယောက်ျား မည်သူက အချစ်ပိုသနည်း ဟူသော မေးခွန်းကို အခါခါ ကြားရဖူးလေသည်။

ဤစကားသည် အဖြေခက်သောစကား ဖြစ်လေသည်။

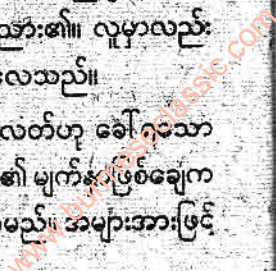
အချို့လင်မယားမှာ မိန်းမက ပို၍ချစ်၏။ အချို့လင်မယားမှာ ယောက်ျားက ပို၍ချစ်လေသည်။

အများအားဖြင့် မည်သူက ပို၍ချစ်ပါသနည်းဟု မေးအံ့။ မိန်းမက ပို၍ချစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ကမ္ဘာပေါ်၌ ယောက်ျား၏မျက်စိ၌ မိန်းမလောက် လှသောအလှ မရှိပေ။ မိန်းမ၏ မျက်စိ၌လည်း ကမ္ဘာပေါ်၌ ယောက်ျားလောက် လှသောအလှ မရှိပေ။

သို့သော်လည်း သဘာဝအားဖြင့်ဆိုလျှင် ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ (ဝါ) အဖိုနှင့်အမ ဘယ်သင်းက ပို၍လှပါသနည်းဟု မေးအံ့။ မြင်မြင် သမျှ သတ္တဝါတို့မှာ အဖိုကသာ ပို၍ဝေဆာ လှပခန့်ညားကြောင်း အသိအမြင်ဖြစ်လေသည်။

ကြက်ဖသည် ကြက်မထက် ပို၍လှ၏။ နွားထီးသည် နွားမထက် ပို၍လှ၏။ ခွေးထီးသည် ခွေးမထက် ပို၍ခန့်ညား၏။ လူမှာလည်း ယောက်ျားများသည် မိန်းမများထက် ပို၍လှလေသည်။

အများအားဖြင့် သူ့အရာ၌ အလယ်အလတ်ဟု ခေါ်ရသော ယောက်ျားများ၏ မျက်နှာများသည် မိန်းမများ၏ မျက်နှာဖြစ်ချေက မိန်းမချောဟု ခေါ်ဆိုခြင်းကို မကန့်ခံကြရပေမည်။ အများအားဖြင့်

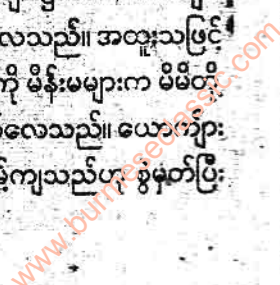
ရုပ်ချောသည်ဟု အပြောခံရသော မိန်းမများ၏ မျက်နှာအလှမျိုးကို ယောက်ျားများ၌ များစွာတွေ့ရှိနိုင်လေသည်။

ထို့ပြင် ယောက်ျားများမှာ ကာယဗလနှင့်ဆိုင်သော အလုပ် လုပ်ကြခြင်းကြောင့် ကိုယ်လက်အင်္ဂါမှာ မိန်းမများထက် ပိုမိုဖွံ့ဖြိုး အချိုးအစားကျလေသည်။

ထို့ပြင် ယောက်ျားမှာ အရာရာ၌ မိန်းမများ၏ ခိုကိုးရာ၊ အားထားရာဖြစ်၍ အသိပညာ အလိမ္မာ၌လည်းကောင်း၊ အခြား အစွမ်းသတ္တိအမျိုးမျိုး၌လည်းကောင်း မိန်းမများထက် ထူးကဲလေရာ ဂုဏ်အခြေအနေ၊ ရုပ်ရည်အလှချင်း ထပ်တူဖြစ်၍ ချစ်ခင်စုံမက်ကြ သည့်အခါ မိန်းမက အချစ်ပိုတတ်ကြလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်းမှာ အခြားကြောင့်မဟုတ်။ လူတို့၏စိတ်၌ ထူးမြတ်သည်ဟု မှတ်ထင်ရသော အရသာကို ပိုမိုစာပ်မက်ကြခြင်း ကြောင့်ဖြစ်လေရာ ယောက်ျားများသည် မိန်းမများထက် ထူးမြတ် ကြသည်မှာ အထူးအံ့ဩဖွယ်မရှိ။ မိန်းမများကိုယ်တိုင်က ဝန်ခံပြီး ဖြစ်ကြလေသည်။

ယောက်ျားများ၌ ချီးမွမ်းလောက်သော ဂုဏ်သတ္တိများစွာတို့ကို မိန်းမများ လွယ်ကူစွာ သိမြင်ကြရ၏။ မိန်းမများ၌ကား ယောက်ျား များသည် ချစ်သောမျက်စိနှင့် ဂုဏ်ကို ရှာရလေသည်။ အထူးသဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးမှာ ယောက်ျားများကို မိန်းမများက မိမိတို့ ထက် ပို၍မြတ်သည်ဟု စွဲမက်ယုံကြည်ပြီးဖြစ်လေသည်။ ယောက်ျား များ၏ စိတ်၌ကား မိန်းမကို မိမိတို့ထက် နိမ့်ကျသည်ဟု စွဲမှတ်ပြီး ဖြစ်လေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ ယောက်ျားတို့ချစ်သော မိန်းမ၏ အချစ်၌ ယောက်ျားကို မိမိထက် ထူးသည်၊ မြတ်သည်၊ အဖိုးတန်သည်ဟု စွဲမှတ်သော အစွဲတစ်ခုရှိသည်။ မိန်းမကိုချစ်သော ယောက်ျား၏စိတ်၌ကား မိန်းမကို မိမိထက် နိမ့်သည်ဟု စွဲမှတ်သော အစွဲတစ်ခုရှိ လေသည်။

ထိုအစွဲနှစ်ခုအနက် အဘယ်အစွဲသည် အချစ်ကို ပိုမိုအားပေး လိမ့်မည်နည်း။

မိန်းမကို အယုတ်မျိုးဟု သဘောမထားသော ဥပမာပတိုင်းသား တို့၏ စိတ်၌ပင် ယောက်ျားက အရာရာ၌ မိန်းမထက်သာကြောင်း၊ မိန်းမဆိုသည်မှာ စိတ်မခိုင်၊ အနုမျိုးဖြစ်ကြောင်း၊ အညံ့မျိုးဖြစ် ကြောင်း အစဉ်အလာက စွဲမှတ်ပြီးဖြစ်ရာ ပညာရှိများက ဘယ်လိုပင် ကြံစည်၍ ဆင်ခြေထုတ်ကာ မိန်းမနှင့်ယောက်ျား တန်းတူဖြစ်အောင် ရေးသားပြောဆိုကြစေကာမူ ယောက်ျားဟူသမျှ၏စိတ်၌ မိန်းမ သည် ငါ့အောက်ကပဲ ဟူသော အစွဲကြီးသည် အထင်အရှား ဖျောက်ဖျက်၍မရသော အစွဲဖြစ်လေသည်။

ထို့အပြင် မိန်းမနှင့်ယောက်ျား အဆင့်အတန်း မတူကြောင်းကို ဆင်ခြေဆင်လက် မြောက်မြားစွာတို့နှင့် ပြုလျှင် ယောက်ျားက သာခြင်း၊ မြင့်မြတ်ခြင်းမှာမူကား ကမ္ဘာဦးက စ၍စွဲသော အစွဲဖြစ် လေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ အချစ်ချင်းတူလျှင် ယောက်ျားက ပို၍မြတ်သည် ဟူသော အစွဲတစ်ခု မိန်းမမှာ ရှိသဖြင့် အလေးအမြတ်ပြုသည်ဟု သော အစွဲတစ်ခုသည် မိန်းမ၏အချစ်၌ ပါ၍နေလေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ အချစ်မှာ မိန်းမကို ပို၍လေးနက်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ထို့အပြင်ယောက်ျားသည် မိန်းမကိုချစ်စဉ် အဘယ်မျှပင် ချီးမြှင့်၍ လနှင့်နှိုင်း၊ ကြယ်နှင့်နှိုင်းလျက် တုပ်ကွဲ ရှိခိုးတော့မလိုလုပ်သော်လည်း တမင် မြောက်ပင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မိန်းမများ အမြောက်ကြိုက်၍ မြောက်ရခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို သိရှိပြီးဖြစ်သော အစွဲကြီးသည်ယောက်ျား၏စိတ်၌ အမြဲထင်ရှား၍နေလေရာ အကြင် လင်နှင့် မယားအဖြစ်သို့ ရောက်ကြသောအခါ တစ်မျိုးဖြစ်ကြသည်ကား မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ကြလေသည်။

ထို့ပြင် ယောက်ျားမှာ မိန်းမယူခြင်းကြောင့် အိုမည်မဟုတ်။ မိန်းမမှာသာ သိသိသာသာ အိုလေရာ ယောက်ျားအတွက် မိန်းမများ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြရခြင်းသည် မိန်းမအတွက် ယောက်ျားများ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြရခြင်းထက် ပိုမို၍ကြီးသဖြင့် ငါ့ယောက်ျားကို အဘယ်ကောင်မ ကြောင်တောင်နှိုက်ပါလိမ့်မလဲ ဟူသော ပူပင်သောစိတ်သည် အချစ်ကို ပိုမို၍ လေးနက်စေလေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ ယောက်ျားကိုချစ်သော မိန်းမ၏ အချစ်သည် ကြာလေစွဲလေဖြစ်လေရာ ယောက်ျားအချစ်မှာ ထိုကဲ့သို့ မဟုတ်ပေ။

ထို့ပြင် ယောက်ျားကောင်း မောင်းမတစ်ထောင် သောစကား အရတစ်ကြောင်း၊ ယောက်ျားများမှာ ကာမမှုနှင့် ပတ်သက်၍ အမှတ်မထင်၊ အရာမယွင်းသူများ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်တစ်ကြောင်း၊ စိတ်၌ ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်ဖို့ လမ်းတွေများသဖြင့် အချစ်သည် တစ်နေရာတည်း၌ စိတ်ချလက်ချ စူးစိုက်၍မနေ။ ပျက်ပြယ်ဖို့

လမ်းတွေ များစွာရှိလေသည်။ လှေကားသုံးထပ် နင်းမိလျှင် လူပျို ဖြစ်သည် ဟူသောစကား ရှိလေသည်။

သားသမီးနှင့် မိဘ

သားသမီးနှင့် မိဘများ အပြန်အလှန် ချစ်ကြသော အချစ်နှင့် ပတ်သက်၍ ခြားနားစဉ်းစား ဝေဖန်ရန် ရှိပြန်လေသည်။

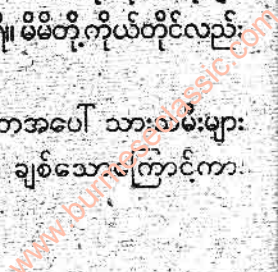
သားသမီးသည် မိဘကို အသက်မျှပင် ချစ်စေကာမူ မိဘက သားသမီးကိုချစ်သော အချစ်နှင့် မတူ။ သားသမီးသည် အဘယ်အခါ မျှ မိဘချစ်သလောက် မိဘကို ပြန်၍မချစ်နိုင်။

သမီးသည် လင်နှင့် သားသမီးကို ချစ်သလောက် မိဘကို ပြန်၍ မချစ်။ သားသည် သားမယားကိုချစ်သလောက် မိဘကို မချစ်နိုင်ပေ။

လင်ယောက်ျားထက် အမေကို ချစ်သည်ဟု ပြောသော မိန်းမ တစ်ယောက်၏ စကားကို ကြားဖူး၏။ ထိုစကားသည် မဖြစ်နိုင်သော စကားဖြစ်၏။ လင်အတွက် မိဘကိုစွန့်၏။ မယားအတွက် မိဘ ဆွေမျိုးကိုစွန့်၍ ရပ်တေးသို့ သွားကြရလေသည်။

မိဘလေး၏စိတ်ကလည်း ငါတို့သားသမီး ငါတို့ကို ငါတို့ချစ် သလို မချစ်ပြန် အောက်မေ့ကာ စိတ်နာဖို့မရှိ။ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်လည်း ဤအတို ချစ်ခဲ့ကြလေသည်။

တရားကို ရှုမျှော်ထောက်ထားကာ မိဘအပေါ် သားသမီးများ ပြုအပ်သောဝတ်ကို ပြုကြပေလိမ့်မည်။ ချစ်သောကြောင့်ကား မဟုတ်ပေ။

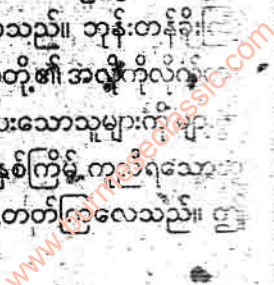
ကြင်နာသောစိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝတ္တရားကို သိသဖြင့်
လည်းကောင်း မိဘကို ပြန်၍ကြည့်ရှု ပြုစုကျွေးမွေးကြပေသည်။ မိ
တို့၏ သားသမီးကို ကြည့်ရှုပြုစုသလို အုလွိုက်အသည်းလွိုက်ချစ်
ပြုစုခြင်းကား မဟုတ်ပေ။

ဤကား ဓမ္မတာ သဘောတရားဖြစ်လေသည်။ ဓမ္မတာသဘော
တရားအရ အချစ်သည် အစုန်သာရှိ၏။ အဆန်မရှိရာ။ အချစ်သည်
အဆန်ဘက်ကိုအားကြီး၍နေစေချက် လောကကြီးယခုလိုမနေနိုင်ချေ။
သတ္တဝါတွေယခုထက်မကြီးပွား၊ မတိုးတက်နိုင်။ မိဘများတို့ပေါ့လျော့
မှုကြောင့် ငယ်ရွယ်စဉ်ကသေကျေပျက်စီးကြဖို့သာ ရှိကြ၏။

မိဘကို ချစ်သလောက်သာ သားသမီးကို ချစ်ကြမည်ဆိုလျှင်
မိဘက မကြည့်မရှု စွန့်ပစ်၍ထားခြင်းကိုခံရလျက် တိရစ္ဆာန်ကလေး
များလို ဖြစ်ချင်သလိုဖြစ်၍ နေကြဖို့သာ ရှိလေသည်။

ထို့ပြင် ကြီးသူက ငယ်သူကို ကြည့်ရှုပြုစု မှိုင်းမခြင်းသည်
ဓမ္မတာသဘောဖြစ်၏။ အားရှိသူက အားငယ်သူကို ကျွေးမွေး
ကြည့်ရှု ပြုစုလေသည်။

သားသမီးကိုသာမဟုတ်၊ သွေးမစပ်သော ကလေးများကို
အတော်ကြာမြင့်စွာ ကြည့်ရှုရသည်အခါ သံယောဇဉ် တွယ်တာခြင်း
သည် သဘာဝ သဘောတရားပင်ဖြစ်လေသည်။ ဘုန်းတန်ခိုးကြီး
သော လူကြီးလူကောင်းများသည်လည်း မိမိတို့၏ အလွိုက်လွိုက်
မိမိတို့အတွက် တစ်စုံတစ်ရာ လုပ်ကိုင်၍ပေးသောသူများကို များ
ကရစိုက်ဖို့ သတိမရ။ မိမိတို့က တစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ် ကြည့်ရသော
များကို ထပ်ကာထပ်ကာ ကူညီစောင့်မတတ်ကြလေသည်။

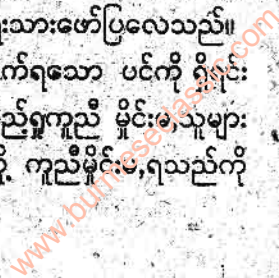

စိတ်သဘောအကြောင်းကို နားလည်သောသူတို့သည် ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အကူအညီအစောင့်အမ၊ကို လိုချင်သည်အခါ ၎င်းတို့၏အကျိုးကိုဆောင်၍ပေးဖို့ရန် ကြိုးစားအားထုတ်သည်ထက် ၎င်းတို့ထံမှ ပထမအကူအညီ အစောင့်အမ အသေးအဖွဲ့တစ်ခုကို ရအောင်လုပ်ပြီး ခင်မင်ဝင်ဆံ့အောင် ပြုကြလေသည်။

မစ္စတာကာစင်ခေါ် နာမည်ကျော် ကြီးပွားရေး စာရေးဆရာကြီးက မိမိကိုယ်တိုင် ဤနည်းအတိုင်းလုပ်သဖြင့် လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်ထံမှ အကူအညီကို ဆက်ကာဆက်ကာ ရခဲ့ဖူးသည်ဟု စာတစ်အုပ်၌ ရေးသားဖော်ပြလေသည်။

အဘယ်ပုံ စ,ရပါသနည်း ဆိုသော် ရှေးဦးစွာ ပထမ မိမိဆည်းကပ်လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် အိန္ဒိယနိုင်ငံကို လိုက်စားသူဖြစ်ကြောင်းသိရသဖြင့် ၎င်းပညာနှင့်မတ်သက်၍ ခဲရာခဲဆစ်ကလေးများကို စာရေး၍ မေးမြန်းကြောင်း၊ ထိုနည်းဖြင့် တစ်စတစ်စ ၎င်းထံသို့ ရောက်ပြီးနောက် တပည့်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုနောက် ဆက်ကာဆက်ကာ အချင်းချင်း အကူအညီ အစောင့်အမများကို ရခဲ့ကြောင်းနှင့် ရေးသားဖော်ပြလေသည်။ အကယ်၍ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအတွက် တစ်စုံတစ်ရာကို လုပ်ပေးလျှင် ထိုမျှလောက် အရေးတယူ ပြုခြင်းကို ခံရမည်မဟုတ်ကြောင်းနှင့် ရေးသားဖော်ပြလေသည်။

ဤကား ကြီးသူက ငယ်သူကို ဂရုစိုက်ရသော ပင်ကို ရှိရင်း ဓမ္မတာစိတ်၏ စေ့ဆော်ခြင်းဖြစ်ရာ ကြည့်ရှုကူညီ မှိုင်းမ,သူများကိုယ်တိုင်ကပင် အဘယ်အတွက် မိမိတို့ ကူညီမှိုင်းမ,ရသည်ကို မသိဘဲ နေတတ်ကြလေသည်။

မိန်းမများ အဘယ့်ကြောင့် လင်ငယ်နေသနည်း

ဤမေးခွန်းကို အခါခါ ကြားဖူးလေသည်။ ချစ်စ၊ ခင်စ၊ က သမီး ရည်းစားဘဝ၌ အရူးအမူး ချစ်ကြိုက်ကြပြီး ကြီးသောအခါမှ အချို့သော မိန်းမများသည် ဖောက်ပြန်တတ်ကြလေသည်။

ဤအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ စာရေးသူသည် မိန်းမကြီး တစ်ယောက်အား မေး၍ကြည့်ဖူး၏။ “လင်ငယ်နေသော မိန်းမများ လင်ကြီးကို မုန်းသလား” ဟု ၎င်းမိန်းမကြီးအား မေးရာ “မုန်းလို့ ရယ်တော့လဲ ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲကွယ်၊ အပျော်လွန်လို့ပေါ့” ဟု ၎င်းမိန်းမကြီးက ပြော၏။

ဤစကားသည် အများအားဖြင့် မှန်ပေလိမ့်မည်။

အချစ်သည် ကာမ ကိလေသာနှင့် အများကြီး နီးစပ်ခဲ့သော်လည်း ကိလေသာ ကာမနှင့် အကျွမ်းဝင်တိုင်း အချစ်မပေါ်တတ်ပေ။

အချို့သောသူများ၏စိတ်၌ ပေါင်းသင်းမိလျှင် အချစ်ကို ပိုစေသည်ဟု မှတ်ထင်ကြသဖြင့် သမီးရည်းစား ဖြစ်ပြီးသည်နှင့် အခါအခွင့် ကြုံသည့်အခါ ကာမကို ရအောင်ကြံတတ်ကြလေသည်။

ထိုအထင်သည် အခါခပ်သိမ်း မမှန်တတ်ပေ။ ကာမအလုပ်မှာ လည်း သတိပြုစရာအချက်တွေ များစွာရှိလေသည်။ ကာမကြောင့်လည်း မုန်းနိုင်လေသည်။

ဤကဲ့သို့သောအခါများ၌ ပျက်ဆီးကြုံကြိုက်လျှင် ပျက်စီးတတ်လေသည်။ ဤနည်းမျိုးဖြင့် ပျက်စီးသော မိန်းမများမှာ လင်ယောက်ျားကို မုန်းလေသည်။

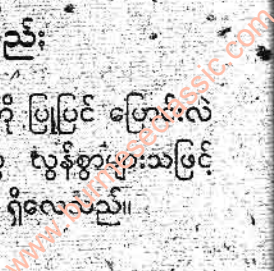
အချို့မှာလည်း သမီးရှည်းစားဘဝ၌ လွန်စွာချစ်ခင်ကြပြီးနောက် တစ်စတစ်စ လင်ဖြစ်သူ၏ သန္တာန်၌ အထက်ထက်က မသိသော မုန်းစရာအချက်တစ်ခုခုကို သိရ၏။ သို့သိရသော်လည်း ဖြေဖျောက် ကာ နေနိုင်သေး၏။ သို့နေခိုက်မှာ မိမိ၏ လင်ယောက်ျားစက် တစ်ချက်ချက်မှာ ပို၍မက်လောက်အောင် သာသည့်လူတစ်ယောက် က ကြံသည်အခါ မုန်းစရာအချက်ကလေးသည် မုန်းစရာအချက်ကြီး အဖြစ်သို့ ရောက်တတ်လေသည်။

အချို့လည်း မချစ်ဘဲ ပစ္စည်းအတွက်ဖြစ်စေ၊ အခြားအကြောင်း တစ်ခုခုကြောင့်ဖြစ်စေ ယောက်ျားယူ၏။ ပြီးနောက် တကယ်အချစ် နှင့် တူသော အချစ်ကို တွေ့ရသောအခါ ရဲတင်းသောမိန်းမဖြစ်လျှင် လင်ကြီးကို ပြောင်ပင် စွန့်ပစ်တတ်လေသည်။

ဤအရာ၌ မိန်းမနှင့်ယောက်ျား များစွာမခြားနားပေ။ မနောက် ကို ထိန်းစောင့်နိုင်သူ နည်းပါးလေရာ စိတ်အာရုံတို့၏ လွတ်လပ်ခြင်း သဘောအတိုင်း သွားချင်ရာကို သွားတတ်ကြသဖြင့် လမ်းအခွင့်ကြုံ သည့်အခါ အဟုတ်တကယ် ဖောက်ပြန်တတ်လေသည်။

အဘယ်လို အခြေအနေ၌
ဖောက်ပြန်တတ်ပါသနည်း

ဤအချက်မှာလည်း မိန်းမတို့၏ စိတ်ကို ပြုပြင် ပြောင်းလဲ ဖောက်ပြန်ခြင်းဖြစ်စေသည့် အကြောင်းတွေ လွန်စွာများသဖြင့် ပုံသေမှတ်ဖို့ ရန်မရှိ။ သတိနှင့် ဆင်ခြင်ဖို့သာ ရှိလေသည်။

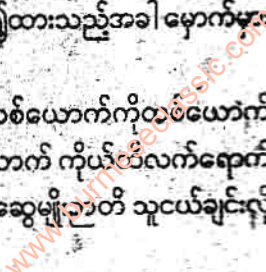
မိန်းမတို့မှာ လင်ငယ်နေခြင်းအပြစ်သည် အဆိုးဆုံးသောအပြစ် ဖြစ်လေရာ ပြည့်တန်ဆာလောက်နီးနီး အရှက်နည်းမှသာ အာရုံခံ လိုက်စားတတ်လေသည်။

သို့သော်လည်း ယောက်ျားတစ်ယောက်ယောက်ကို အာရုံစိုက် မိအံ့။ ထိုယောက်ျားသည် ဣန္ဒြေဂုဏ်သိက္ခာနှင့် တစ်နည်းနည်း အားဖြင့်ပြည့်စုံ၍ သိုသိပ်လုံခြုံမည်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်စိတ်ချ ရအံ့။ နီးစပ်သည်လည်းဖြစ်အံ့။ အပြန်အလှန် ချစ်ကြည်လေးစား သည်လည်းဖြစ်အံ့။ ယောက်ျားက စွန့်စားသည်လည်းဖြစ်အံ့။ အချို့ သော ဂုဏ်သရေရှိ မိန်းမများပင်လျှင် ဖောက်ပြန်မိလေသည်။

တစ်နည်းဖောက်ပြန်ပုံမှာ လင်ယောက်ျား စိတ်ချယုံကြည်အား ကြီးသဖြင့် တူအရွယ်၊ သားအရွယ် ယောက်ျားပျိုကလေးများနှင့် လွတ်လပ်စွာ အရောဝင်ခွင့် ပေး၍ ထားချေက သီတင်းသီလနှင့် နေထိုင်သော အသက်ငါးဆယ်၊ ခြောက်ဆယ်အရွယ် ကျောင်းအစ်မ၊ ဘုရားအစ်မ အခေါ်ခံရသူများသော်မှ တစ်ခါတစ်ရံ ဖောက်ပြန် တတ်ပါသည်။

ဆရာဟု ရိုသေကိုးကွယ်ထားသူ မိန်းမတို့၏ အတွင်းရောဂါ၊ အပြင်ရောဂါများကို တိုင်ပင်သော ဆေးဆရာများကို လင်ဖြစ်သူက ယုံကြည်ကိုးကွယ်၍ ဂရုမစိုက်ဘဲ လွတ်၍ထားသည့်အခါ မှောက်မှား တတ်လေသည်။

အလွန်အကြူး အရောဝင်လျက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ရှက်ရမှန်းမသိ။ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကိုယ်ထိလက်ရောက် ကျီစားတတ်သူများနှင့် မောင်လိုဖားလို ဆွေမျိုးဥာတိ သူငယ်ချင်းလို

နေရာမှ အလွန်အကြူးဖြစ်တတ်လေသည်။ သို့ဖြစ်လေရာ အိပ်ရာ၌ ခြေကိုလာပြီး ကစားသော ယောက်ျားပျို၊ ညစ်ညမ်းသော ပြက်ရယ် စကားများကို သုံးတတ်သူ၊ လက်ထဲမှ အစားကို လှေ့စားတတ်သူ၊ နှစ်ယောက်အတူ မျက်နှာချင်းဆိုင် ယှဉ်ထိုင်လျက် ဆေးလိပ်ကို တစ်လှည့်စီ လက်မှယူ၍ ရိုက်ဖွာတတ်သူ၊ နင်းနိပ်ချိုးဖဲပေးတတ်သူ၊ အချိန်မှတော်သဖြင့် “ဟဲ့ကောင် လိုက်ခဲ့စမ်း” ဟုခေါ်ရာ လိုက်ပါ၍ သွားသူ၊ မိမိအိမ်ထဲသို့ လွတ်လပ်စွာ ဝင်ထွက်သွားလာ စားသောက် သူ၊ တောခရီး တောလမ်း၌ နှစ်ယောက်တည်း သွားလာရသူ၊ လင်ယောက်ျားဖြစ်သူ အပျော်အပါး လိုက်စားသည့်အတွက် လိုက်လံ ချောင်းမြောင်းရန် အဖော်အဖြစ်နဲ့ ခေါ်ရသူ၊ အိမ်၌ခိုင်းစေသူ စသည် တို့မှာ မှားစားတတ်သူများ ဖြစ်ကြလေသည်။

ယောက်ျားများသည် ချစ်ခင်သော အဆွေခင်ပွန်း၏ မယားကို ခိုးလေ့မရှိကြပေ။ မိန်းမများသည်ကား သူငယ်ချင်း၏ လင်ကို ကြောင်တောင်နှိုက်နိုင်၏။

မြန်မာလူမျိုးမှာ ဤကံကို အဆိုးဆုံးသောကံဟု စွဲမှတ်ကြသဖြင့် ယောက်ျားများကိုယ်တိုင်က အများအားဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ကြသော ကြောင့် မိန်းမအတွက် အတော်ကလေး စိတ်ချရ၏။ ယောက်ျားများ က စည်းမစောင့်၊ ဤအပြစ်ကို မကြောက်မူ၍ ဖျက်ဖီးတတ်ကြ ချေက စိတ်သဘောနုနယ်သော မိန်းမများမှာ အထက်ဖော်ပြခဲ့သော ကိလေသာ ဒီတက်ချိန်နှင့် ကြုံရာ၌ အကြိုက်ကို တွေ့ကြရာ၌ လုံခြုံ စိတ်ချရမည်ထင်ချေက အများအားဖြင့် ပါကြလိမ့်မည်ဟု သဘော ရ၏။

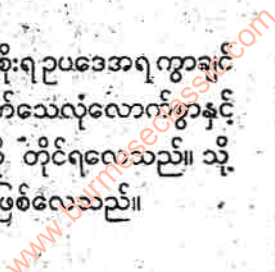
အကြောင်းမူကား ဤအပြစ်ကို မကြောက်ကြသော ဥရောပ
တိုင်း၌ ဤအပြစ်ကို ကျူးလွန်သူများသည် အိမ်ထောင်အပျက်များ
ကြောင်း သိရလေသည်။

ယခုခေတ်ကာလမှာ ဥရောပတိုင်းသူများသည် ရှေးကနှင့်မတူ။
မိန်းမများမှာ လွန်စွာလွတ်လပ်ကြလျက် သောက်ကြစားကြ အပျော်
အပါး လွန်စွာများတတ်ကြသဖြင့် လင်ရှိလျက် ရည်းစားထားသော
မိန်းမတွေ များကြလေသည်။

၎င်းတို့၏စိတ်၌ ထိုရည်းစားကို တကယ် အချစ်အစစ်အမှန်၊
အချစ်ကြောင့် တွေ့ရသော ရည်းစားများ ဖြစ်သည်ဟု စွဲမှတ်ကာ
ထိုအချစ်မှာ မြင့်မြတ်သန်ရှင်း အပြစ်ကင်းသည်၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ
ပြုထားသော လင်ယောက်ျားပင် ရှိစေကာမူ ထိုလင်ယောက်ျားမှာ
မတော်တဆ မှား၍ယူသော ယောက်ျားဖြစ်သည်၊ တကယ်အချစ်၏
အမိန့်အတိုင်း ယူရသည်မဟုတ်၊ သို့ဖြစ်၍ လင်မယား အစစ်အမှန်ဟု
မဆိုနိုင်၊ တကယ်ဖူးစားဖက်ကို ယခုမှ တွေ့ရသည်ဟု အယူရှိကြ
လျက် ထင်သလို ဖောက်ပြန်၍နေကြလေသည်။

သို့သော်လည်း အခါများစွာ မိန်းမမှာလည်း ရည်းစားတွေ၊
ယောက်ျားမှာလည်း ရည်းစားတွေ တွေ့တတ်သောကြောင့် သဘော
တူ ကွာရှင်းကြသူတွေ များကြလေသည်။

သဘောတူ ကွာရှင်းကြသော်လည်း အစိုးရ ဥပဒေအရ ကွာချင်
တိုင်း ကွာ၍မရ။ သစ္စာဖောက်ကြောင်း သက်သေလုံလောက်စွာနှင့်
မိမှသာ မိသူက ကွာလိုကြောင်းနှင့် ရုံးကို တိုင်ရလေသည်။ သို့
အတွက် အမှုဆင်ပုံမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်လေသည်။

လင်မယားနှစ်ယောက်လုံးမှာ ကိုယ်စီကိုယ်င တကယ်အချစ်များကို ကပွဲတစ်ခု၌ တွေ့ကြုံပြီးနောက် တမိုင်မိုင် တတွေတွေနှင့် ကလေးတွေကို အထိန်းနှင့်လွှဲပြီး မစားနိုင် မသောက်နိုင်။ စားပွဲထိုင်ရာမှာ တိတ်ဆိတ်လျက်၊ အိပ်စက်သောအခါမှာလည်း တစ်ယောက်တစ်ခန်းခွဲ၍ သွားပြီးအိပ်ကြ၏။ လင်ကလည်း ကွာချင်၊ မယားကလည်း ကွာချင်လျက် မသက်မသာ ဖြစ်နေကြ၏။

ထိုအခါ မယားက “ကျုပ်မှာတော့ မိန်းမ၊ ကျုပ်ဆင်လိုတော်မယ်မထင်ဘူး၊ ရှင်ကဆင်ပါ။ ကျုပ်ဘယ်အချိန်မှာသက်သေခဲ့လာပြီး အုပ်ရမလဲ”

“ဘယ်ဟိုတယ်မှာ ဆင်ရမလဲ”

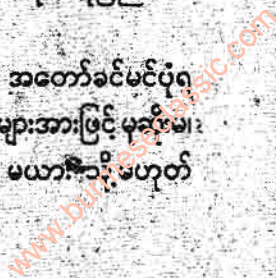
“ရှင်သဘောကျရာ ဟိုတယ်ပေါ့”

“ကောင်းပြီ၊ မင်း အယ်အချိန်ကို လာခဲ့၊ သက်သေ နှစ်ယောက် ခေါ်ခဲ့တာပေါ့”

“ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်လာခဲ့မယ်၊ သက်သေ မတိန် မောင်စီ ပျံလာလိမ့်မယ်”

ထိုနောက် ချိန်းထားသောနေရာ၌ ဟိုတယ်တစ်ခုတွင် လင်ဖြစ်သူသည် အခြားအဖော်များနှင့် စားပွဲတစ်ခုမှာ ဝိုင်အရက်ကိုဖြည်းကာ ဖဲကစား၍နေ၏။

၎င်းအဖော်များထဲတွင် ၎င်းယောက်ျားနှင့် အတော်ခင်မင်ပုံရသော မိန်းမတစ်ယောက် ပါရှိ၏။ ထိုမိန်းမမှာ အများအားဖြင့် မုဆိုးမ၊ တုတ်ခလပ်၊ စစ်မိုလ် တစ်ယောက်ယောက်ရဲ့ မယားဘို့ မဟုတ်ဘုန်းကြီးတစ်ပါးပါး၏ မယား ဖြစ်ဖူး၏။

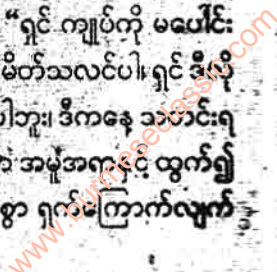
(အင်္ဂလိပ်ဘုန်းကြီးများမှာ မိန်းမရှိ၏။)

၎င်းမိန်းမက နေမကောင်းဘူး၊ ခေါင်းမူးတယ် ဟု ပြောပြီး ဟိုတယ် အိပ်ခန်းဝကို ဝင်သွားရာ ဉာဏ်ဆင်းသော အဆိုပါ ယောက်ျားမှာ များစွာစိတ်ပူဟန်နှင့် ကစားပွဲမှထ၍ လိုက်သွား၏။

နောက် နာရီဝက်လောက် ကြာသောအခါ ဟိုတယ်ထဲသို့ ၎င်း၏မိန်းမသည် အဖော်နှစ်ယောက် သုံးယောက်နှင့် ရောက်၍ လာပြီး ဟိုတယ်ဝင်စာရင်းကို ကြည့်၏။ သို့ရာတွင် မိမိ၏ယောက်ျား ဘယ်အခန်းမှာရှိသည်ကို သိသဖြင့် တက်၍သွားပြီး တံခါးကိုခေါက် ၏။ တံခါးဖွင့်၍ အတွင်းသို့ဝင်မိကြသောအခါ ယောက်ျားမှာ များစွာ မျက်နှာပျက်၍နေ၏။

၎င်းမှာ ရုပ်အင်္ကျီနှင့် ဘောင်းဘီသာ ရှိ၏။ ဆံပင် ဖိုးရိုးဖားရား ရှိနေ၏။ အနီး၌ ရေခဲခွေးလုံတစ်ခု ရှိ၏။ ရေခဲခွေးအိတ်လည်း ရှိ၏။ အတော်ကလေး နေထိုင်မကောင်းဟန်ရှိသော မိန်းမအား ကျပ်ထုပ် ထိုးကာ ကိုယ်တိုင်ပြုစုနေပုံ လက္ခဏာရှိ၏။

လာ၍အုပ်သော မယားဖြစ်သူမှာ ဒေါသမီးတောက်လျက် မျက်နှာနီမြန်း နှာရည်ရွမ်းကာ မျက်လုံးများကို လက်ကိုင်ပဝါတို့ပြီး အဖော်များအား “ဒါ ရှင်တို့အမြင်ပဲ၊ ကျွန်မ ဘာမျှပြောဖို့မလိုပါဘူး” ဟုပြောပြီး လင်ယောက်ျားကို ကြည့်ကာ “ရှင် ကျုပ်ကို မပေါင်း ချင်ရင် စောစောက ပြောပါလား၊ ချင်းစိမ်းနဲ့ မိတ်သလင်ပါ၊ ရှင် ဒီလို သစ္စာဖောက်ရင် ကျုပ်ဆီကို ပြန်လာဖို့ မလိုပါဘူး၊ ဒီကနေ သဘင်းရ လို့ လာကြည့်တာပါ” ဟုပြောကာ မချီသော အမူအရာနှင့် ထွက်၍ သွား၏။ နေမကောင်းသော မိန်းမမှာ လွန်စွာ ရက်ကြောက်လျက်

ပြုစုနေသော ယောက်ျားအား “ရှင် မုဆိုးဖိုဆိုး၊ ကျွန်မကို တစ်ပတ် ရိုက်တာပေါ့၊ ရှင်ဘာကောင်းသလဲ” စသည်ဖြင့်ပြောကာ မျက်နှာကို ခေါင်းအုံး၌ မြှုပ်ပြီး ရှိုက်ငင်၍ ငို၏။ သက်သေများစွာ များစွာ စိတ်လက်မချမ်းမသာဖြစ်ပုံနှင့် တီးတိုးစကား ပြောကြပြီး ထွက်သွားကြ၏။

နောက် ရက်များမကြာမီ လင်မယားကွာသော ရုံးခန်းမှ တစ်နေ့ သ၌ လင်မယားနှစ်ယောက် တံခါးတစ်ခုစီမှ ထွက်ခဲ့ကြရာ အထိန်း တစ်ယောက်ယောက်က ဖြစ်စေ၊ ဆွေမျိုးရင်းချာ တစ်ယောက် ယောက်ကဖြစ်စေ ကလေးများကို ဆွဲ၍သွား၏။ ကလေးများမှာ မျက်ရည်စက်လက်နှင့် နေကြရလေ၏။

ဟိုတယ်၌ နေမကောင်းဖြစ်သော မိန်းမမှာ ဤရုပ်ရှင်ဇာတ်ကွက် ကလေး၌ ပါဝင် အသုံးတော်ခံရသောကြောင့် လေးငါးဆယ်ပေါင် ရ၍သွား၏။ အကြောင်းမူကား ယောက်ျား၏ ရည်းစားမှာ ၎င်းမိန်းမ မဟုတ်။ အခြား မထင်ရှားသော နေရာတစ်ခု၌ တွေ့ဖို့ရန် မျှော်စော ဆိုက်၍နေလေ၏။ ကွာရှင်းသော မိန်းမမှာလည်း ရုပ်ရှင်ကို အတူ သွားရန်စောင့်နေသော ရည်းစားဖြစ်သူစစ်ဗိုလ်ကလေးထံသို့ ရောက် ၍သွားလေ၏။ ကလေးများမှာ ကျောင်းသို့ ရောက်ကြရရှာလေ၏။

တကယ်အချစ် ဟူသော် စကားနှင့် ပတ်သက်၍ များစွာ အကောက်အယူ လွဲ၍နေကြလေသည်။

တကယ်အချစ်သည် ချစ်၍နေသော အခိုက်အတန့်မှာသာ တကယ်အချစ် ဖြစ်နိုင်သည်။ အချစ်ပြယ်သောအခါ တကယ်အချစ် မဟုတ်တော့ပေ။ သို့ဖြစ်လေရာ တကယ်အချစ်ကို ယခုမှ ထွေ့ရ

www.burmeseclassic.com

သည်ဟု စွဲမှတ်သူတို့သည် အများကြီး မှား၍ နေကြလေသည်။
ဤအတိုင်းဆိုလျှင် တကယ်အချစ်တွေ အဆုံးသတ်မည် မဟုတ်ပေ။
တကယ်အချစ်တစ်ခု ပြီးငွေ့သောအခါ အခြားတကယ် အချစ်တစ်ခု
နှင့် တွေ့ရမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ အချစ်ကို မြဲအောင်မွေးမြူရလေသည်။

အချစ်တို့ မွေးမြူနည်း

အထက်ဖော်ပြသည်နှင့်အညီ တကယ်အချစ်ကို အသင်ရှာ၍
တွေ့ချေက လောက၌ အိမ်ထောင်ပြုခြင်း၊ မင်္ဂလာဆောင်ခြင်း
အလုပ်သည် အပိုဖြစ်ဖို့သာ ရှိလေရာ ထိုကဲ့သို့ အသစ်ဖြစ်သော
တကယ်အချစ်တွေကို မလို။ ပထမ တွေ့ပြီးသောအခါ သို့ မြဲအောင်
လုပ်ဖို့သာ လိုလေသည်။

သို့မြဲအောင်လုပ်ခြင်းမှာ စိတ်အထိုက်ကို မလိုက်အပ်ခြင်း၊ စိတ်ကို
အားလပ်စွာထားပြီး ထင်ရာကို မစွော့အပ်ခြင်း၊ အပျော်အပါးကို
လွန်စွာမလိုက်အပ်ခြင်းများ ဖြစ်ကြလေသည်။

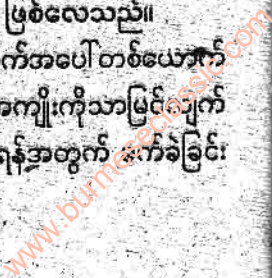
အခြား အရေးကြီးသော ချက်မှာ ချစ်စ၊ ကြိုက်စ၌
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်ရာတွင် ချစ်စရာအချက်တွေကို
သာ မြင်တတ်ကြ၏။ နှစ်ယောက်စလုံးကလည်း မိမိတို့၏သန္နိန်၌
ချစ်စရာအချက်များသာ ပေါ်ပေါက်အောင် အထူးဂရုစိုက်လာ သကဲ့
နှင့် ပြော၊ သတိနှင့် နေကြ၏။

ထို့ပြင် ချစ်စ၊ ကြိုက်စ၊ ခြံ့ အချစ်စိတ်နှင့် မွန်၍နေသောကြောင့် အပြစ်အနာ မနှစ်လိုဖွယ်ရာ အချက်ကလေးများကို လွယ်ကူစွာ မမြင်ကြရ။ ထိုအခါ၌ အတူတကွ အမြဲမနေရ။ တစ်ခါတစ်ခါသာ တွေ့ကြုံရသေး နှင့် တစ်ယောက်အကြောင်းကို တစ်ယောက် စုံလင်စွာ မသိမြင်ကြရ။ အကောင်းကလေးကိုသာ သိမြင်ကြရလေသည်။

နေထိုင်သောအခါ၌ကား အလျင်ကကဲ့သို့ အမြဲကူခြေ လုပ်ကာ မိမိတို့ကိုယ်ကို ဂရုစိုက်၍ မနေနိုင်။ အပြစ်အနာကလေး တွေကို ကြည့်ကာ စိတ်ပျက်တတ်လေသည်။ ထိုအခါ စိတ်မပျက်အောင် စိတ်ကိုချုပ်ပြီး အပြစ်ကလေးတွေကို မရှိသကဲ့သို့၊ မမြင်သကဲ့သို့ သဘောထားရမည်။ ငါနှင့် အမြဲပေါင်းသင်းရတော့မည်၊ မည်သူမျှ အပြစ်အနာ ကင်းသူမရှိ။ သူ့မှာသာ ရှိမည်မဟုတ်။ ငါ့မှာလဲ ရှိမှာပဲ။ ခြောက်ပြစ်ကင်းသူ လောကမှာ မရှိနိုင်။ အခြားလင်မယား တွေလဲ ငါတို့လို နေကြမှာပဲ။ သူတို့မှာလဲ အပြစ်တွေ ရှိကြတာပဲဟု ဆင်ခြင်ကာ အမြစ်ကိုဖျောက်၊ အကျိုးကိုရှာ၊ ကောင်းသော အချက် အလက်၊ ကောင်းသော အကွက်ကလေးကိုသာ ရှုကြရမည်။

အချစ်၏ တည်မြဲခြင်း၌ အခြားအကြောင်းတစ်ခုသည်လည်း ရှိ၏။ ထိုအကြောင်းသည်ကား သည်းခံခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အထက်ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း တစ်ယောက်အပေါ် တစ်ယောက် အပြစ်ကိုမရှု၊ အကျိုးကိုသာ ရှုသည့်အခါ အကျိုးကိုသာမြင်လျက် အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်ပြီးဖြစ်သဖြင့် သည်းခံရန်အတွက် ကျင့်ခြင်း ရှိတော့မည် မဟုတ်ပေ။

ထိုကဲ့သို့ သည်းခံသောစိတ် ရှိကြသောအခါ တစ်ကိုယ်ကောင်း
စိတ် ရှိတော့မည် မဟုတ်။ တစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ် မရှိခြင်းသည်
အချစ်ကို ရာသက်ပန် တည်မြဲစေနိုင်လေသည်။

တစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ်သည် အရာရာမှာရှိ၏။ တစ်ယောက်ကို
တစ်ယောက် ညှာတာထောက်ထားခြင်းသည် တစ်ကိုယ်ကောင်း
စိတ် မရှိခြင်းပင်ဖြစ်၏။

အရာရာ၌ စဉ်းစားဆင်ခြင်ကာ သူ့အတွက် မိမိကိုယ်တိုင် ခြိုးခြံ
စွာ ကျင့်ခြင်းသည် တစ်ကိုယ်ကောင်းသဘော မထားခြင်းပင်ဖြစ်
လေသည်။

အိမ်ထောင်ခြင်း၌ အရေးအကြီးဆုံးမှာ ကိလေသာ ကာမအလုပ်
ဖြစ်လေရာ ဤအရာ၌ အထူးသဖြင့် ယောက်ျားဖြစ်သူတို့သည်
တစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ် ရှိတတ်ကြလေသည်။

မိဘဆွေမျိုးနှင့် လင်

အစဉ်အလာ လူတို့၏ ဓမ္မတာကား လင်မယားအချစ်နှင့်
သားသမီးအချစ်သည် အကြီးဆုံးဖြစ်ကြောင်း အထက်၌ ဖော်ပြခဲ့၏။
လင်အတွက် မိဘဆွေမျိုးကိုစွန့်၏။ သားအတွက် ဆွေမျိုးနှင့်
သေခန်းဖြတ်ကြ၏။

သို့ပါလျက် အချို့သော မိန်းမများသည် မိဘဆွေမျိုးအတွက်
လင်ကိုစွန့်တတ်ကြသည်ကား အဘယ်အကြောင်းကြောင့်ပေနည်း။

www.burmeseclassic.com

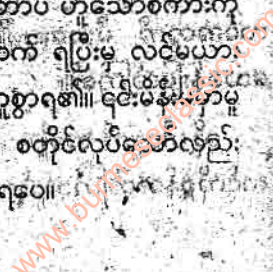
ထိုမိန်းမမျိုးသည် အများအားဖြင့် ကိုယ်တိုင်စိတ်ရင်းမကောင်း
သောသူမျိုးသော်လည်းကောင်း၊ လင်ယောက်ျားဖြစ်သူ၏ ဆိုးရွားခြင်း
ခြင်း၊ ညံ့ဖျင်းခြင်း စသည့်အဖြစ်မျိုးကြောင့်လည်းကောင်း ထိုကဲ့သို့
ဖြစ်ကြရလေသည်။

ထိုစိတ်သည့် မေ့တာစိတ်မဟုတ်။ ထူးခြားသောစိတ်မျိုးဖြစ်ရာ
ထိုကဲ့သို့ဖြစ်ဖို့ရန် အကြောင်းအမျိုးမျိုးတွေ ရှိလေသည်။
ကျွန်ုပ်တွေ့ဖူးသော မိန်းမတစ်ယောက်မှာ အသောက်အစား၊
အပျော်အပါးမရှိ၊ ရိုးသားသောလင် ရှိပါလျက် လင်ကိုစွန့်၍ အစမ်း
အမေ၊ မောင်ရှိရာသို့ သွားရောက်နေထိုင်၏။

လင်နှင့်အတူ နေကြစဉ်က လင်ကို လွန်စွာနှင်ကြ၏။ မယား
ကသာ နိုင်သည်မဟုတ်။ လူ့စတုတ်သည့်အခါ အမေရော အစ်မရော
ထိုင်ပြီး ယောက်ျားလေးကို စစ်ကြ၊ တွက်ကြလေသည်။

၎င်းတို့သားအမိတစ်စုလုံးမှာ ရှေးအတိတ်ကာလက ချမ်းသာခွဲ
ဖူးသည့် အကြောင်းကိုသာ ပြန်၍ပြောပြီး ဂုဏ်တက်လျက် စိတ်မှာ
အထက်သို့ ရောက်၍နေ၏။ အားလုံးကို ထိုစာရေးလေးက ကျွေးမွေး၍နေရ၏။

ဒီကောင်နည်းလို့ ဆင်းရဲတာ၊ အပျိုတုန်းက အဘယ်သူငွေက
လာပြီးစပ်တာ၊ အဘယ်အရာရှိက လှမ်းတာပဲ ဟူသောစကားကို
ပြောလေ့ရှိ၏။ နောက် ကလေးတစ်ယောက် ရပြီးမှ လင်မယား
ကွဲပြား၏။ လင်မှာ နောက်မိန်းမကို လွယ်ကူစွာရ၏။ ရင်းမိန်းမမှာမူ
အပျိုကလေးများလို ဝတ်ဆင်ကာ အမြဲ စတိုင်လုပ်သော်လည်း
အဘယ်သူငွေနှင့်မျှ ညားသည်ဟု မကြားရပေ။

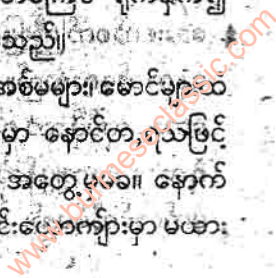
မူကားပျဉ်းမိန်းမ၌ စိတ်၌ ဤစာရေးကလေးနှင့်ကွဲလွှဲ သူဌေးနှင့် ရှုမိမိမည်ဟုထင်မှတ်၍ မျှော်လင့်ချက်တစ်ခုခုကိုအားကိုးပြီး လင်ကို စွန့်တန်းတူလေသည်။ သို့စွန့်ခြင်းသည် စိတ်ရင်း မကောင်း... မိခင်၊ အစ်မတို့၏ ပယောဂလည်း မကင်းဟု ဖခင်တာရ၏။

ယောကျ်ားကိုယ်တိုင်မှာ အပြစ်ရှိသောကြောင့် သို့မဟုတ် အပထမဦးကပင် မချစ်သောကြောင့်လည်း လင်ကိုစွန့်၍ မိဘဘက်သို့ လိုက်နိုင်ပါ၏။ စိတ်ဖောက်ပြန်ကာ အခြားယောကျ်ားတစ်ယောက် ယောက်နှင့် တွေ့သောကြောင့်လည်း လင်ကို စွန့်နိုင်လေသည်။

ထိုမိန်းမမှာ အသနား၊ အကြင်နာ နည်းပါး၍ ရက်စက်သောစိတ် မကင်းသူများလည်း ဖြစ်နိုင်လေသည်။

ကျွန်ုပ်၏ နမတော်တစ်ယောက်မှာ အရိုးဖြစ်သူက ပေးစား သဖြင့် ယောကျ်ားရ၏။ ထိုယောကျ်ားကို အတယ်မျှ ချစ်သည်ဟု မသိရ။ ယောကျ်ားချစ်သလောက် ၎င်းက ပြန်၍မချစ်ကြောင်း သိရ သည်ကား အရိုးဖြစ်သူက ယောကျ်ားဘက်မှ ကူညီကြံစည်၍ ပေးခဲ့ ရခြင်းကြောင့် သိရ၏။ သို့သော်လည်း ယောကျ်ားကောင်းမည်ဆို လျှင် တည်မြဲနေဖို့ရှိ၏။ ယောကျ်ားကား များစွာ ကောင်းသော ယောကျ်ားမဟုတ်။ မူးယစ်သောစားပြီး တစ်ကြိမ် ရိုက်နှက်၍ တစ်ကြိမ် သေနတ်နှင့်ပစ်မည်ဟု ကြံဖူးလေသည်။

ထိုနောက်မကြာမီ ယောကျ်ားကိုစွန့်ပြီး အစ်မများ၊ မောင်များ ထ ပြန်၍နေ၏။ ထိုနောက် ယောကျ်ားဖြစ်သူမှာ နောင်တရသဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် လာ၍တောင်းပန်သော်လည်း အတွေ့မဝေ။ နောက် ကိုနှစ်၊ ဆယ်နှစ်လောက် ကြာသောအခါ ၎င်းယောကျ်ားမှာ မယား

အချစ်လမ်းညွှန်

အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ပြီး အသောက်ဖြင့် စိတ်ကိုဖြေရာမှ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်လျက် သေဆုံး၍သွားရှာလေသည်။ သေသည် တိုင်အောင် အတွေ့မခံ၊ ဂရုမစိုက်။ ၎င်း၏စိတ်၌ တစ်စုံတစ်ရာ လှုပ်ရှားခြင်းမဖြစ်။ ယောက်ျားလည်းမယူ။ မိန်းမ သူငယ်ချင်းများ နှင့်သာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေထိုင်သည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ဤစိတ် မျိုးကား အကော်ပင် ရှားပေလိမ့်မည်။

လင်မယား မတည်မမြဲ အချစ်ကွဲအောင်လုပ်တတ်သော အခြား အကြောင်းတစ်ခုလည်း ရှိ၏။ ထိုအကြောင်းသည်ကား အခြား မဟုတ်။ သည်းခံလွန်းခြင်း၊ သူ့အလိုကို လိုက်လွန်းခြင်း ဖြစ်လေ သည်။ မိမိကိုယ်ကို ဖျာလိုခင်း၍ အနင်းခံရတတ်သည်ဟု အင်္ဂလိပ် စကား ရှိ၏။

အချို့သော မိန်းမများသည် လွန်စွာအနင်းခံကြရ၏။ လင့်အလို ကို လွန်စွာလိုက်၏။ မယားဝတ် ကျေလွန်းအားကြီးသဖြင့် မိမိကိုယ် ကို အဖိုးမတန်အောင် လုပ်သလိုဖြစ်သောကြောင့် အဖိုးမတန်ဟု မှတ်ထင်ခြင်းကို ခံကြရပေသည်။ ယောက်ျားများစွာတို့၏စိတ်၌ ငါ့မိန်းမ လွန်စွာဝတ္တရားကျေသည့်ဟု စဉ်းစားကာ ကျေးဇူးတင်လေ့ မရှိ။ အပေါ်စား မှတ်စင်ကာ အချစ်မှာ သန်သင့်သလောက်မသန်။ အေးစက်စက်ကြီးဖြစ်ပြီး လေးစား ဂရုပြုသင့်သလောက် မပြုဘဲ နေတတ်လေသည်။ သို့ဖြစ်လေရာ မိမိကိုယ်တိုင် ဝတ္တရားကျေ အောင် လုပ်ဖို့သာ ဂရုမစိုက်ဘဲ သူ၏ဝတ္တရား ငါ့အပေါ်မှာ ကျေပွန် ရဲ့လား။ မကျေပွန်ဘဲ ခေါင်းငုံ့၍ခံအားကြီးလျှင် ငါ့ကို အသုံးမကျ မှတ်ထင်လိမ့်မည်။ ငါ့ကို လေးစား သင့်သလောက် မလေးစားဘဲ

နေမည်။ အချစ်ဆိုသည်မှာ လေးစားဂရုပြုခြင်း ကြောက်စိတ်၏ အငွေ့အသက်စက်တစ်မျိုးမကင်းမှ သာလွန်၍ လေးနက်မြဲဖြစ်လေသည်။ အလကားကောင်မ၊ ငါထားသလို နေရတာပဲ၊ ဘယ်လိုနေနေ ပြောရဲတဲ့ ကောင်မ မဟုတ်၊ ငါ့ကိုမစွန့်နိုင် ဟူသောအထင်မျိုးကို ခံရချေက လေးစား ဂရုပြုခြင်းကို မခံရ။ လေးစား ဂရုမပြုက အဖိုးမတန်ဟု သဘောထားခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ အဖိုးမတန်လျှင် အဘယ်မှာ အချစ်သန်နိုင်ပါမည်နည်း။

အခြားအချက်တစ်ခုမှာလည်း ချစ်စ ခင်စ စကားဦးမှန်ကို ကုန်စင်အောင် ပြောလေ့မရှိ။ တစ်ယောက်အပေါ် တစ်ယောက် အပြစ်မြင်လျှင် မြင်သလောက် မပြော။ တွေးလည်း မတွေး။ အပြစ်ကို လျှော့၍ သော်လည်းကောင်း၊ ဖော့၍ သော်လည်းကောင်း ပြောတတ်လေရာ လင်မယား အဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသည့်အခါ မထောက်မညှာ အားနာခြင်းမရှိ၊ ထိထိရောက်ရောက် အမှန်အတိုင်း ပြောတတ်ကြလေသည်။

အနေအထိုင်မှာလည်း သမီးရည်းစား ဖြစ်စဉ်ကကဲ့သို့ ကျစ်လျစ် ခြင်း မရှိ။ ထင်သလို ပေါ့ပေါ့ဆဆ နေကြချေက ငြီးငွေ့စိတ်ပျက် ဖွယ်ရာတွေကို များစွာ မြင်ရှုပြန် စိတ်ပျက်တတ်လေသည်။ ဤအရာ၌ သတိဝီရိယကို အထူးလိုလေသည်။ အနေအထိုင်၊ အပြောအဆို၊ အဝတ်အစားမှစ၍ အိမ်ထောင်ပြုပြီးသည့်နောက် လွတ်လပ်ခြင်း လွန်သည့်အခါ အချစ်လည်း ပြယ်တတ်၊ ပေါ့တတ် သည်ကို သတိပြုရဖို့ လိုလေသည်။

အတွေ့ကို ရှောင်ခြင်း

သမီးရည်းစားဘဝ၌ အတွေ့သည် မိန်းကလေးများအတွက် လွန်စွာ အရေးကြီးလေသည်။

ယောက်ျားများ၏စိတ်၌ ကာမကို ထိထိရောက်ရောက် အရယူ မှသာ အချစ်ကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်သည်ဟု စွဲမှတ်ကာ တွေ့အောင်ကြံစာတ် ကြလေသည်။

ရည်းစားတစ်ထောင် လင်ကောင်တစ်ယောက် ဟူသောစကား များကို များစွာသတိထားအပ်ကြလေသည်။ သမီးရည်းစားဘဝ၌ အသေအလဲ အဘယ်မျှပင် ချစ်ကြိုက်စေကာမူ ကွဲဖို့အကြောင်းတွေ အမျိုးမျိုးဖြစ်တတ်လေသည်။

ရည်းစားဖြစ်ပြီးနောက် တကယ်ပေါင်းရမည်၊ မပေါင်းရမည်ကို မသိရဘဲလျက် ယုံကြည်စိတ်မြဲကာ ကာမကိုပေးသော မိန်းကလေး များ၏ အမှားသည် အဘယ်မျှကြီးသည်ကို စားစရိတ် ရလို့မူ တရား များကိုထောက်သဖြင့် သိနိုင်လေသည်။ မိမိ၏ကလေးမှန်လျက်နှင့် မဟုတ်ပါ။ မမှန်ပါဟု ခုခံငြင်းပယ်သူတွေ များစွာရှိကြ၏။ ထိုကဲ့သို့ ငြင်းပယ်ခြင်းသည် ဘယ်သူနဲ့ ရမှန်းမသိ၊ သင်း ကမြင်းလိုရတဲ့ ကလေး ပြောခြင်းနှင့် ခြားနားမည် မဟုတ်ပေ။ ချစ်ခင်ပြုံးရွှင်လျက် ပျော်ရွှင်နေကြတုန်းအခိုက်မှာ ငါ၏ချစ်သူသည် ငါ့အား တစ်နေ့သို့ ဤလိုပြောလိမ့်မည်၊ ဤလိုစွပ်စွဲလိမ့်မည်၊ ငါ့ကို အလေလိုက်သော မိန်းမ၊ ကမြင်းသောမိန်းမဟု အများမှတ်ထင်အောင် ငြင်းဆန်ခုခံ လိမ့်မည်ဟု တွေးခေါ်မိကြမည် မဟုတ်ပေ။

မတော်တဆ အတွေ့ကို မရှောင်ကြသဖြင့် လူ့ပြည်သို့ ရောက်လာကြသော ကလေးများမှာ ဖခင် မထင်ရှား၊ ဖခင်၏ ကြည်ရှုခြင်းကို မခံကြရ။ ၎င်းကလေးများမှာ မိခင်၏ မိုက်မှားခြင်းဒဏ်ကို မတရား ခံကြရဖို့ ရှိလေသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ကံ၊ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ကြ၏။ သို့သော်လည်း မိခင်ပျို၏ မှားယွင်းမှုကိုကား ငြင်းနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

တကယ်ယူမည် မိန်းမကို ဥရောပတိုင်းသား ခရစ်ယာန်လူမျိုးများသည် တွဲ၍ပင် က၊သော်လည်း မလွန်မကျူး မမှားမယွင်းရအောင် အထူးသစ္စာစောင့်ကြလေသည်။

သစ္စာမစောင့်ချေက လူယုတ်မာ၊ မကောင်းသူ၊ သစ္စာမရှိသူဟု ပြောဆို ရှုတ်ချခြင်းကို ခံရလေသည်။ တကယ် ချစ်ကြိုက်သူ လူကောင်းများမှာ လက်စွပ်ပင် လဲ၍ပြီးစေကာမူ သစ္စာစောင့်လေ့ရှိကြလေသည်။ အကြောင်းမူကား မတော်တဆ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ကွဲကြမည်ဆိုလျှင် ရရှိသော ကလေးရော မိဘများရော ဝန်လေး ဒုက္ခဖြစ်တတ်သည်ပြင် အထူးသဖြင့် မိန်းမပျိုမှာ အဖိုးထိုက်တန်သော အပျိုငှာဝ ဆုံးရှုံးရမည် ဖြစ်လေသည်။

နှစ်ဦး နှစ်ယောက် ကြုံတွေ့ကြရာ၌ အတွေ့ကို မရှောင်နိုင်ဟူသော စကားသည် မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြစ်၏။ အတွေ့ကို ရှောင်နိုင်ရမည်။ ရှောင်လျှင် ဖြစ်နိုင်လေသည်။ ဤကိစ္စမှာ စိတ်ကို ထိန်းလိုက် ထိန်းနိုင်သောသတ္တိရှိ၏။ ထိုသတ္တိကို အသုံးပြုကြည့်မှ သိရလေသည်။ ထိုသတ္တိမရှိက တစ်သက်လုံး အိမ်ထောင်မပြုဘဲ နေသူတွေ ရှိမည်မဟုတ်ပေ။ ထိုအတွေ့ကို ရှေးခေတ်အခါ၌သာ

ရှောင်ကြဉ်နိုင်သည် မဟုတ်ပေ။ ယခုခေတ်မှာလည်း ကွင်းရှောင်နိုင်
၏။ အပျော်အပါး လွန်စွာများ၍ သောက်စားယစ်မူးမသာ ဥရောပ
တိုက်သားများပင် ကြဉ်နိုင်ကြလျှင် အဘယ်အတွက် မြန်မာလူမျိုး
များ မရှောင်နိုင်ဘဲ ရှိပါမည်နည်း။

ဂုဏ်သရေရှိ အမျိုးကောင်းသား ဥရောပတိုင်းသား ယောက်ျား
ပျိုတို့မှာ သမီးရှည်းစားထားရာ၌ မိမိတို့စိတ်ကို ချုပ်တီးနိုင်သည်။
သစ္စာစောင့်သည်ဟူသော ဂုဏ်ကို အထူးယူကြလေသည်။ အသိ
အလိမ္မာရှိသော မိကောင်းဖခင်သမီး မိန်းမပျိုများ သည်လည်း
ဟော့ရမ်းသောသူကို လူယုတ်မာဟု အယူရှိကာ အတွေ့ခံလေ့ မရှိ
ပေ။ သို့သော်လည်း ခြွင်းချက်များ ရှိကြပေမည်။ ခြွင်းချက်မှာ မကင်း
နိုင်ပေ။ လောက၌ လူတို့၏စိတ်မှာ အဆင့်အတန်း အမျိုးမျိုး ခြားနား
လေသည်။

သားသမီးနှင့် လင်မယားအချစ်

သားသမီးရလျှင် မယားအချစ် ပြယ်သည်ဟူသော စကားသည်
အချို့မှာ မှန်၏။ အချို့အတွက်ကား မှားတတ်လေသည်။

စင်စစ်မှာ အချစ်မပျက်။ အချစ်သဏ္ဍာန် ပြောင်းခြင်းမျှဖြစ်လေ
သည်။ သားသမီး ရသည်ဖြစ်စေ၊ မရသည်ဖြစ်စေ သမီးရှည်းစား
အဖြစ်နှင့် ဆယ်နှစ်၊ ဆယ်ငါးနှစ်မျှ ပေါင်းသင်းခဲ့ရသော လင်မယား
အချစ်မှာ မတူနိုင်ပေ။

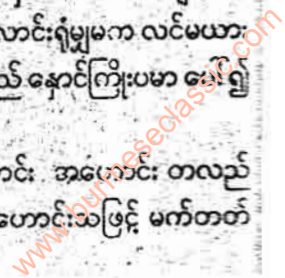
လောကကြီးတစ်ခုလုံးသည် ပြောင်းလဲလျက်ရှိ၏။ ထိုပြောင်းလဲခြင်းသည် ရေစီးသည်အလား မရပ်မနားဖြစ်၍နေ၏။ ပြောင်းလဲခြင်းသည် အဟောင်းပျောက်၍ အသစ်ရောက်ခြင်း၊ အသစ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းပင်ဖြစ်ရာ ပြောင်းလဲခြင်းသည် လောကဓမ္မတာ ဖြစ်လေသည်။ ပြောင်းလဲခြင်းသည် လောကဓမ္မတာဖြစ်ချေက အသစ်ပေါ်ပေါက်ခြင်းသည် အသစ်ကို လိုလားသောစိတ်အား သတ္တဝါတို့၏သဏ္ဍာန်၌ ဖြစ်ပေါ်စေ၏။ သို့ဖြစ်လေရာအသစ်ကို မက်မောခြင်းသည် ဓမ္မတာသဘောတရားပင် ဖြစ်လေသည်။

သမီးရည်းစားဘဝ၊ လင်မယားညားစအခါသည် လူ့ဘဝ၌ ဆန်းသစ်ခြင်း တစ်မျိုးဖြစ်ရာ ဆန်းသစ်ခိုက်မှာ လွန်စွာထူးသည်။ ကောင်းသည်၊ ပျော်သည်ဟု မှတ်ထင်မြဲ ဖြစ်လေသည်။ နောင်သော အခါ၌ကား မဆန်း၊ မထူး၊ မကောင်း၊ မပျော်၊ ရိုး၍သွားလေသည်။

သားသမီးမရသော လင်ယောက်ျားတို့မှာ အချစ်ဟောင်းသဖြင့် ရိုးသောကြောင့် သားသမီးလို ချစ်ရခြင်း တည်းဟူသော အချစ်သစ်ကို လိုလားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

စင်စစ်မှာ လင်မယားအချစ်ကို သားသမီးအားဖဲ့၍ပေးလိုက်ရသည် မဟုတ်ပေ။ လင်မယားအချစ်ဟောင်းမှာ သားသမီးအချစ်သစ်ထပ်လောင်းခြင်းမျှ ဖြစ်လေသည်။ ထပ်လောင်းရုံမျှမက လင်မယားအချစ်ကို ပိုမို၍ခိုင်မြဲစေဖို့ရန် သားသမီးသည် နောင်ကြိုးပမာ ပေါ်၍လာသော သံယောဇဉ် ဖြစ်လေသည်။

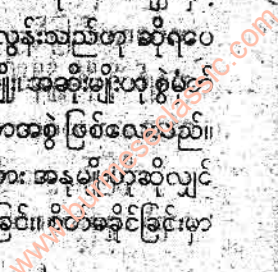
ထို့ပြင် အသစ် ဘယ်လိုကောင်းကောင်း အဟောင်း တလည်လည် ဟူသောစကားအရ အဟောင်းကို ဟောင်းသဖြင့် မက်တတ်

အချစ်လမ်းညွှန်

သည်ကား လူတို့သာမဟုတ်။ တိရစ္ဆာန်များမှာပင် နီးစပ်ခင်တွယ်
 တတ်သော အမွတ်တို့ သဘောတရား တစ်ခုရှိလေရာ ကြာမြဲလေ
 ကောင်းလေ၊ ဟောင်းလေ မြဲလေ၊ ကောင်းလေ၊ စွဲလေ မြစ်ပြင်ပေတာ
 ပေတည်း။ လင်မယားကလေး လူထုံးတမ်းတို့မှာ ရာစုချီ၍
 ကျစ်လျစ်၍ ကိလေသာအချစ် အေး၍ အလာမှာ ၅၂၈ ပေတ္တာ
 ကြောင့် အကြင်နာကလေး ဖော်ပေါက်၍ လာတတ်လေရာ ၅၂၈ မှာ
 ချင်းစိမ်းနှင့် မိသလင် ဆိုသည်စကား အရ ဖြစ်နိုင်လေသည်။ ၁၅၅၀
 မှာ ထိုစကားမရှိ။ သွေးသားစပ်၍ ထပ်တူအဖြစ်ဆို ရောက်သော
 ကြောင့် မခွဲနိုင် မခွာရက် ကျိုးကန်းနှုတ်၍ နေသော အခါ၌ပင် မစွန့်
 နိုင်ဘဲ နေတတ်လေသည်။

ဤအရာ၌ ယောက်ျားနှင့်မိန်းမခြားနားပုံမှာ မိန်းမမှာ မီးယပ်မိန်
 မီးယပ်ခြောက် ဖြစ်သည်အခါ လင်ပစ်နာဟု ခေါ်ကြသည်ကား
 လင်ယောက်ျားများ စွန့်ပစ်တတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်လေရာ ယောက်ျား
 များ မကျန်းမာသည်အခါ၌ကား မိန်းမများသည် သားသမီးစိတ်မှ
 မိခင်စိတ် ပေါ်ပေါက်လျက် နှုတ်၍ နေသော လင်ယောက်ျားကိုသော်
 မှ အသက်ထက်ဆုံး လုပ်ကျွေးသမှု ပြုတတ်ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။
 သဘောကို ထောက်လိုက်သော် အိန္ဒိယ၊ တိုင်းသားများနှင့်
 ရှေးလူကြီးများ စွဲမှတ်သည့် အစွဲသည် လွန်လွန်းသည်ဟု ဆိုရပေ
 မည်။ ထိုအစွဲသည်ကား မိန်းမမျိုးကို အယုတ်မျိုး၊ အဆိုးမျိုးဟု စွဲမှတ်
 ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ထိုအစွဲသည် ရှေးကျသောအစွဲ ဖြစ်လေသည်။
 မိန်းမကို အယုတ်မျိုး၊ အဆိုးမျိုးဟု ဆိုမည့်အစား အနုမျိုးဟုဆိုလျှင်
 ပို၍မိန်ပေလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား စိတ်နှုတ်ခြင်း၊ စိတ်ခွင်ခြင်းမှာ

အများအားဖြင့် မှန်လေသည်။ မိန်းမဖျက်၍ ပျက်သောပြည်ထက်
 ယောက်ျားဖျက်၍ ပျက်သောပြည်တွေက ပို၍များစွာမိမိမည်။ ထို့ပြင်
 မဆိုင်သော ဌာန၌မူ ဆိုင်သူဝင်စွက်က ပျက်တတ်လေသည်။
 သို့ပျက်တတ်ခြင်းမှာ မိန်းမဆိုးသွမ်း ယုတ်မာခြင်းကြောင့် မဟုတ်။
 မသက်ဆိုင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

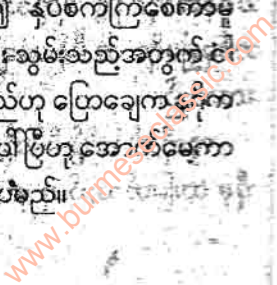
ဖောက်ပြန်ခြင်း

အချို့သော မိန်းမများသည် သားသမီး လေးငါးစောက်ရပြီးမှ
 လင်ယော်နောက်လိုက်၍ ပြေးကြ၏။

ဤမိန်းမမျိုးကား ဓမ္မတာ သဘောတရားနှင့် မသက်ဆိုင်။
 ထူးခြားခြားဆိုးယုတ်သူများ ဖြစ်ကြသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

လောက၌ ထူးခြားဆန်းကြယ် အံ့ဖွယ်ရာတွေ အမျိုးမျိုးရှိနိုင်
 လေရာ ဤလိုမိန်းမမျိုးကိုလည်း ကမ္ဘာအံ့ဖွယ်ရာတစ်ပါးဟု
 သဘောထားအပ်သဖြင့် ပန်ချင်ယံ မယုံချင်နေဟု ခေါင်းတပ်သော
 သတင်းစာများ၌ မါရှိသည့် အတ္ထုပ္ပတ္တိမျိုးနှင့် တူလေသည်။

ငှင်းထိုမှာ အရှက်အကြောက် လုံးလုံးကင်းလျက် စိတ်မပြည့်သူ
 မျိုးတူ၍လည်း ဆိုနိုင်လေသည်။ လင်ယောက်ျားဘက်က ဆွေမျိုး
 သားချင်းများက အခာဖယ်ဖျတ် ဆိုးသွမ်း၍ နှိပ်စက်ကြစေကာမူ
 ဤကဲ့သို့ မပြုစေဘဲပေးလင်သားဆွေမျိုးသွမ်းသည်အတွက် ငါ
 ပြည်တန်ဆာလုပ်ပြီး သင်းတို့ကို အရှက်ခွဲမည်ဟု ပြောချေက နှိုက်
 ပြည်တန်ဆာစိတ်ရှိသဖြင့် အချက်ကောင်းပေါ်ပြီဟု အေးစိတ်စေကာ
 စိတ်အလိုကိုလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

လင်ယောက်ျားက မကောင်း၊ သားက ကြမ်းပိုး၊ မိမိကိုယ်တိုင်က အစွမ်းမရှိသဖြင့် ဆင်းရဲနေရာ ဆွေမျိုးများ မကြည့်မရှုသောကြောင့် ငါ ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ရသည်။ အိမ်ရှေ့မှာ မှန်ထောင်ပြီး သင်းတို့ကို အရှက်ခွဲမည်ဟုပြောသော မိန်းမတစ်ယောက်၏ စကားကို ကြားဖူးလေသည်။

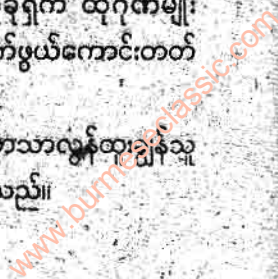
၎င်းမိန်းမအကြောင်းကို စုံစမ်း၍ ကြည့်သောအခါ အကျင့်မကောင်းသော မိန်းမဖြစ်ကြောင်း သိရလေသည်။

ပေါင်တိုဇာတ်လာ မိန်းမမျိုးမှာ အဟုတ်တကယ်ဖြစ်ချေက ဤလို အံ့ဩဖွယ်မျိုးထဲသို့ သွင်းအပ်လေသည်။ သို့သော်လည်း ဟုတ်မည်မထင်။ ယုံချင်ယုံ မယုံချင်နေဟူသော အတ္ထုပ္ပတ္တိမျိုးထက် ပင် ယုံဖို့ရန် ခက်၍နေသည်။ ထိုမိန်းမမျိုးကို စာမဖွဲ့ဘဲ ခြွင်းချက်၌ ထည့်ကာ ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ်ရာထဲသို့သာ သွင်းဖို့လိုလေသည်။

ရုပ်ရည်နှင့် ဂုဏ်

ဂုဏ်သည် ရုပ်ကို ပိုမိုလှစေသည်ဟု မှတ်ထင်ရ၏။ ရုပ်ရည်အချောချင်း တူသော်လည်း အမျိုးဂုဏ်၊ ပစ္စည်းဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်၊ အနေအထိုစီနှင့် ပတ်သက်သော ဂုဏ်တစ်ခုခုရှိက ထိုဂုဏ်မျိုးတစ်ခုမျှမရှိသော မိန်းမချောလေးထက် ပိုမို၍မက်ဖွယ်ကောင်းတတ်လေသည်။

လူတို့၏စိတ်၌ မိမိတို့ထက် တစ်စုံတစ်ရာမှာသာလွန်ထူးချွန်သူကိုမှ ထူးမြတ်သည်ဟု မှတ်ထင်တတ်ကြလေသည်။

အထူးသဖြင့် ယခုကာလ၌ ဂုဏ်ကိုမက်ကြလေရာ ဆင်းရဲသော အမျိုးသမီးကလေးများမှာ အဘယ်မျှပင် ချောမောလှပစေကာမူ မထင်ပေါ်နိုင်။ တိမ်မြုပ်နေတတ်လေသည်။

စာရေးသူကိုယ်တိုင်တွေ့ဖူးသည်မှာ ငါးရောင်း သာမိန်းကလေး တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ ၎င်းအစ်မဖြစ်သူမှာလည်း ချော၏။ ၎င်းမှာ သာ၍ ချောမောလှပ၏။ သို့သော်လည်း ညီအစ်မ နှစ်ယောက်လုံး ခေါင်းရွက်ငါးသည်များ ဖြစ်ကြလေရာ မည်သူကမှ အဖိုးတန်သည် ဟု မထင်မှတ်ကြပေ။ အစ်မဖြစ်သူမှာ တေလေကြမ်းပိုး၏ မယား ဖြစ်ရာ ၎င်းက ဈေးရောင်း၍ကျွေးရ၏။ ၎င်းမိန်းမမှာ လင်နှင့်ကွာ၍ သွားပြီးနောက် ပုလိပ်အရာရှိ တစ်ယောက်နှင့် အကြောင်းပါ၍ သွား၏။ ညီမလေးမှာကား မထင်မရှား နေရလေသည်။

သို့နေရင်း သမီးပျိုမရှိသော အဘိုးကြီး၊ အမယ်ကြီးနှစ်ယောက် က သနားသဖြင့် အိမ်၌ခေါ်ထားရာမှ သမီးအရင်းလို ချစ်ခင်ပြီး စိန်ရွှေပုလဲတို့နှင့် ဆင်ယင်လိုက်ရာ ဆပ်ဒီဝီဇံမြို့ငယ်ကလေးမှာ အထင်ရှားဆုံးသော မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ပြီးနောက် ဝန်ထောက်တစ်ယောက်နှင့် အကြောင်းပါ၍ သွားခဲ့လေသည်။ ဤကား အဘယ်မျှပင် ချောမောလှပစေကာမူ ရွှေငွေစိန်ကျောက် နေဂုဏ်နှင့် ပေါင်းရမှ ထင်ပေါ်ကြောင်း သက်သေဖြစ်လေသည်။

အကယ်၍ ရွှေငွေမရှိစေကာမူ အခြေကောင်းတစ်ခုခု ရှိလျှင် လည်း ထင်ပေါ်နိုင်လေသည်။

လူသည် အခြားသတ္တဝါများနှင့်မတူ။ မတ်တတ်လမ်းပျောက် သော သတ္တဝါမျိုးဖြစ်ရာ ထောင်သောသတ္တဝါဟု ဆိုရပေမည်။

ထောင်ခြင်းသည် အမြင်ကို မှန်းခြင်းနှင့်တူရာ မြင်မြတ်မှု ထူးသည်။ ကောင်းသည့်ဟု မှတ်ထင်ကြလေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ ယောက်ျားဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ ရုပ်ရည်ချင်း တူကြသည့်အခါ ဂုဏ်တစ်ခုခုသာမှ ပိုမက်တတ်ကြလေရာ အချို့မှာ အရုပ်ဆိုးစေကာမူ ဂုဏ်ကြောင့် အပြစ်တွေ အကုန်ပျောက်ပြီး အကောင်းကလေးတွေကိုသာ ရွေးချယ်၍ မြင်တတ်ကြလေသည်။

ဤကဲ့သို့ဖြစ်တတ်သော ဓမ္မတာသဘောမှာ အရုပ်ဆိုးမကြီးနှင့် မင်းသားရုပ်ကလေး တွေဆုံ အကြောင်းပါခြင်း၏ အကြောင်းရင်း တစ်ခုဖြစ်လေသည်။

အချို့မှာလည်း နီးစပ်သဖြင့် မတွေ့စဖူး၊ မကြုံစဖူးမှာ အရုပ်ဆိုးမကြီးနှင့် ပထမတွေ့မြှီး အထူးအမြတ် မှတ်ထင်ကြလေသည်။ သို့ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အရုပ်ဆိုး အောက်တန်းစားမကြီးနှင့် အထက်တန်းစား လူချောလူလှများ တွေ့ဆုံပေါင်းသင်းမိကြလေသည်။

တစ်ကြောင်းမှာလည်း အရုပ်ဆိုးသော်လည်း နှုတ်က တစ်မျိုး ကောင်းတတ်ကြသည်ဖြစ် ပဉ္စပါပီကဲ့သို့သော အခြားအကောင်းတွေ ရှိနိုင်သည်ပြင် မိမိတို့ထက် အရာရာမှာသာသော ယောက်ျားများကို ရှုနိုင်လေသည်။

ကုသမင်းသည် နှုတ်ကတို့ကို အကြီးစားသည်နည်းမျိုးအတိုင်း မရမနေ အထင်းရအောင် နည်းအမျိုးမျိုးနှင့် စွန့်စွန့်စားစား ကြိုးစားကြသောကြောင့်လည်း အရုပ်ဆိုးမနှင့် ရုပ်ချောသော ယောက်ျားမျိုးကလေးများ အတည်တကျ ညားရထတ်လေသည်။ ချောလှပဂုဏ်အမျိုးမျိုးနှင့် ပြည့်ဝသော မိန်းမမျိုးကလေးများမှာ ယောက်ျား

တစ်ယောက်ယောက်ကိုရအောင် ထိုမျှလောက် သဲသဲမဲမဲ မကြိုးစား
ကြသည့်အပြင် လင်စံရွေး လင်ရွေးနှင့်ညား ဟူသော စကားလို
ဖြစ်တတ်လေသည်။

မြန်မာအမျိုးသမီးများသည် မိမိတို့ကိုယ်ကို မိန်းမဖြစ်သည်
အတွက် ယုတ်သည်၊ ညံ့သည်၊ ခွေးထီးလောက်တောင်မှ မမြတ်ဟု
ခွဲမှတ်ကြသည်မှာ လွန်စွာမှားလေသည်။

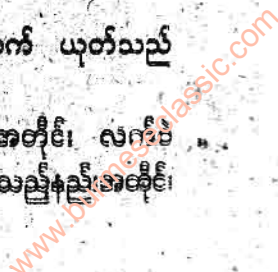
ထိုအယူသည် စဉ်းစားဉာဏ်နှင့် အသိပညာ နည်းပါးလျက်
မိမိတို့ မြန်မာလူမျိုးမှာ ဤအကြောင်းအရာများနှင့် ပတ်သက်၍
ကုလားကျမ်းများမှတစ်ဆင့် သိကြရသောကြောင့် ကုလားအယူ
ထိုင်း အဟုတ်တကယ် မှတ်ထင်လျက် မြန်မာအယူလုပ်ကာ
ထိုကြည်၍ နေကြလေသည်။

မိန်းမများကလည်း မိမိတို့ကိုယ်ကို ယောက်ျားများလောက်
အသိအလိမ္မာ မရှိဟု အစွဲပြုကြလျက် ယောက်ျားများကို သံယောင်
ထိုက်ကာ မိမိတို့ကိုယ်ကို အယုတ်ညံ့မျိုးဟု ပြော၍နေကြလေသည်။

အယုတ်မျိုးဟု မှတ်ထင်ကြလျှင် အယုတ်မျိုးဖြစ်တာ မိမိတို့
ကိုယ်ကို မြင့်အောင်၊ မြတ်အောင်၊ အထက်တန်းကျအောင် မကြိုး
စားဘဲ နိမ့်သည်ထက်နိမ့်အောင် အားထုတ်သည်နှင့်တူသော အခြေ
အနေမျိုးမှ မတက်ဘဲ နေကြလေသည်။

မိန်းမသည် စင်စစ်အားဖြင့် ယောက်ျားထက် ယုတ်သည်
မဟုတ်၊ ယောက်ျားနှင့်မတူ ခြားနားလေသည်။

လက်စွဲရှိက လက်ယာရှိ၏ ဟူသောနည်းအတိုင်း၊ လက်စွဲ
လက်ယာ နှစ်မျိုး၊ အပျော့နှင့်အမာ နှစ်မျိုး၊ ခြားနားသည့်နည်းအတိုင်း၊

ခြားနားခြင်းမျှသာဖြစ်ရာ အပျော့နှင့်အမာ ပေါင်းစပ်မှ လိုရာကိစ္စ ပြီးမြောက်သည့်အလား မိန်းမနှင့်ယောက်ျား ပေါင်းစပ်ခြင်းဖြင့် လူဦးရေ တိုးပွားခြင်းကိစ္စ ပြီးမြောက်ရလေသည်။

အမေဖြစ်ရခြင်းသည် ကြီးမားသောတာဝန်ဖြစ်၏။ လူမျိုး၏ စိုးတက်ခြင်း၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည် မိမိတို့၏ မြတ်ခြင်း၊ ယုတ်ခြင်း၊ လိမ္မာခြင်း၊ မိုက်ခြင်းအားလျော်စွာ ဖြစ်ရလေရာ လူမျိုးဟူသမျှ၏ နောင်အနာဂတ် အခြေအနေသည် မိမိတို့၏လက်မှာသာ တည်ရှိ လေသည်။

ဖခင်တို့သည် အိမ်အပြင်၌လုပ်ကိုင်ရာဖွေရ၏။ ဖခင်ယောက်ျား တို့မှာ စင်စစ်အားဖြင့် အမျိုးသား တိုးပွား ကြီးမြင့်ရေးအတွက် အသက်နှင့်ဆိုင်သော ကိုယ်ခန္ဓာ၏အစားအဝတ်ကို ရှာ၍ပေးကြရ လှူများဖြစ်ရာ အပြင်အလုပ်နှင့် ဆိုင်ကြလေသည်။

မိခင်များသည်ကား သားအမီးနှင့် အမြဲ အတူနေကြရသဖြင့် အိမ်တွင်းသူများဖြစ်ကြလေသည်။

ဖခင်တို့မှာ အပြင်အလုပ်နှင့် ရိက္ခာကို ရှာကြလေရာ အပြင်လူ များဖြစ်ကြ၍ မိခင်တို့မှာ အိမ်အတွင်း၌ သားသမီး ကြည့်ရှုပြုစု ဆုံးမ သွန်သင် ကျွေးမွေးရသောကြောင့် အတွင်းလူများ ဖြစ်လေသည်။

လူမှာလည်း အတွင်းအပြင်ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိရာ ကိုယ်ကား အပြင်၊ စိတ်ကား အတွင်း ဖြစ်လေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ အပြင်လူဖြစ်သော ဖခင်သည် သားသမီး၏ အပြင်ကိုယ်ခန္ဓာကို မွေးမြူရခြင်းနှင့်သာ သက်ဆိုင်၍ မိခင်ကား သား ဟူသော အတွင်းလူမှာ သားသမီး၏ အတွင်းစိတ်ကို မွေးမြူပါရန် ကိုယ်၌ အတွင်းအလုပ်နှင့် သက်ဆိုင်လေသည်။

လူ၏အတွင်းစိတ်သည် အပြင်ကိုယ်ခန္ဓာကို ပြုပြင်၏။ သို့ဖြစ်
လေရာ အတွင်းစိတ်သည် အပြင်ကိုယ်ထက် များစွာပို၍ အရေးကြီး
သည်ဟု ဆိုအပ်လေသည်။

ထိုအရေးကြီးသော အတွင်းစိတ်အလုပ်ကို လုပ်ရသော မိခင်
များမှာ ရှေးကုလားကြီးများ အယူရှိသလို ယုတ်မာကြလျှင် အလွန်
သိမ်မွေ့၍ အလွန်အရေးကြီးသော စိတ်နှင့်ဆိုင်သည် ပြုပြင်ရေး
တာဝန်ကို မိခင်များသည် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါမည်လော။

လူမှာ စိတ်သည် ကိုယ်ထက် အရေးကြီး၏။ ချစ်ခင်ကြင်နာစွာ
နူးညံ့သိမ်မွေ့သောစိတ်သည် လှပသော ကိုယ်ထက် များစွာပိုမို၍
အရေးကြီးလေသည်။

ငယ်ရွယ်သော ကလေးသူငယ်တို့၏စိတ်သည် ဖယောင်းနှင့်
လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်ပျိုနှင့်လည်းကောင်း တူသဖြင့် ပြုပြင်ရန်
များစွာလွယ်ကူလေသည်။

မိခင်လိမ္မာလျှင် အများအားဖြင့် သားသမီး လိမ္မာ၏။ မိခင်
ရိုးလျှင် သားသမီးရိုး၏။ မိခင်ခိုးလျှင် သားသမီး ခိုးတတ်၏။ လူမိုက်
နှင့်ပေါင်းလျှင် မိုက်၊ လူကောင်းနှင့်ပေါင်းလျှင် ကောင်းသည်ဟူသော
စကားမှန်လျှင် ကောင်းသောမိခင်၏ ရင်ခွင်၌ ကြီးရသောကလေးမှာ
ကောင်းဖို့ရန် သာ၍မလွယ်ကူပေလော။ ဆိုးယုတ်သော မိခင်၏
ရင်ခွင်၌ ကြီးရသော သားသမီးမှာ ဆိုးယုတ်သူများဖြစ်ဖို့ရန် သာ၍
မလွယ်ကူပေလော။

သို့ဖြစ်ခြင်းသည် ဖယောင်းနှင့်တူသော ကလေးတို့၏စိတ်မှာ
အမှတ်တင်လွယ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ထိုနည်းဖြင့် မိခင်များသည် သားသမီး၏ စိတ်ကိုသာ ဖန်တီး ပြုပြင်ကြသည်မဟုတ်။ မြေးမြစ်စဉ်ဆက်သို့ တိုင်အောင် အကျင့်ဆိုး နှင့် အကျင့်ကောင်း၊ စိတ်ကောင်းနှင့် စိတ်မြတ်၊ သူရသတ္တိနှင့် သူရဲ ဘော နည်းခြင်း စသည်စိတ်များကို ကူးစက်စေနိုင်လေရာ မိခင်များ (၁) မိန်းမများသည် မျိုးရိုးကို တည်ထောင်ဖန်တီးသူများဟုဆိုလျှင် မှားမည်မဟုတ်ပေ။

ထိုအချက်များကို သေသေချာချာ နက်နက်နဲနဲ စဉ်းစားချေက မိန်းမများသည် လူမျိုးစိတ်နှင့် ဆိုင်သော အဆောက်အအုံကို တည်ထောင်ကြသူများဖြစ်၍ ယောက်ျားများမှာ လူမျိုး၏ ကိုယ်နှင့် ဆိုင်သော အဆောက်အအုံကို တည်ထောင်ကြသူများဖြစ်ကြောင်း စင်ရှားစွာ သိနိုင်လေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ မိန်းမများ၏တာဝန်သည် သေးငယ်သောတာဝန် မဟုတ်၊ ကြီးလေးသောတာဝန်ဖြစ်သဖြင့် မိန်းမများသည် ယောက်ျား ထက် အဆင့်အတန်း နိမ့်သည်မဟုတ်။ အပျော့နှင့်အမာ၊ အနုနှင့် အကြမ်း ခြားနားခြင်းမျှရှိရာ မိန်းမဖြစ်ခြင်းသည် မိခင်ဖြစ်ရခြင်းမင် ဖြစ်ရကား ကြီးမားသောတာဝန်ကို ဆောင်ရသူများဖြစ်ကြောင်း သိသာလေသည်။

ထိုတာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် ဆောင်နိုင်သော မိန်းမများကို မိန်းမမြတ်၊ ထိုတာဝန်၌ ပေါ့လျော့ လစ်လင်းသော မိန်းမများကို မိန်းမညံ့များဟုဆိုနိုင်ပေသည်။ အများအားဖြင့် ယခုခေတ်သမယ၌ တိုင်အောင် မိန်းမများ ညံ့၍လာကြသည်မှာ ယောက်ျားများက အယုတ်မျိုး ဟုခံယူကြသည့်အတွက် ထိုအစွဲနှင့်ညီအောင် မိန်းမများ

www.burmeseclassic.com

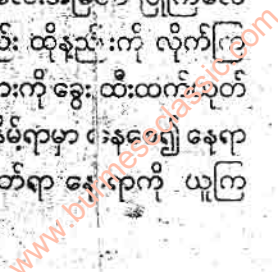
ကိုယ်တိုင်က ကျင့်၍လာကြခြင်း။ ယောက်ျားများကလည်း လက်စွဲအား အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း မိန်းမများကို ညံ့အောင် နှိမ်၍ လာရခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

လူမျိုး အောက်တန်းကျလေလေ ရိုင်းလေလေ မိန်းမများကို နှိမ်လေလေဖြစ်ကြောင်း ဘာဖရိုကတိုင်း၊ သြစတြေးလီးယားတိုင်း အရိုင်းများကို ကြည့်သဖြင့် သိသာလေသည်။

၎င်းအရိုင်းအစိုင်းတို့၏ ထုံးစံမှာ မိန်းမများကို နွားများ၊ မြည်းများ၊ ဝန်တင်လားများလို သဘောထားကြလျက် သွားရာ လာရာ၊ ငာစံနေရာမှတစ်နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ရာမှာ မိန်းမများက လေးလံစွာ ထမ်းရွက်သယ်ပိုးကြလျက် ယောက်ျားများက လေး၊ မြား၊ ဓား၊ လှံ လက်နက်များကို ကိုင်ကာ ပေါ့ပါးသွားလာကြခြင်းဖြင့် သိနိုင်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာလူမျိုးများလည်း မိန်းမများက နောက်လိုက်၊ ယောက်ျားများက ရှေ့သွား “ရှေ့သွားနောက်လိုက်” ဟူသောစကား ရှိရာ ထိုစကားသည် မိန်းမများကို အောက်ကျနောက် ကျဖြစ်အောင် လုပ်သောစကားမျိုးပင် ဖြစ်လေသည်။

ဥပမာပတိုင်းများ၌ မိန်းမများကို အလေးအမြတ် ပြုကြလေသည်။ ဂျပန်ပြည်၊ တူရကီပြည်များမှာလည်း ထိုနည်းကို လိုက်ကြလေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုးမှာသာလျှင် မိန်းမများကို ခွေး ထီးထက်ပို၍ သည်ဟု စွဲမှတ်၍ထားကြပြီးလျှင် မိန်းမကို နှိမ်ရာမှာ နေရာတိုင်းမှာ ယောက်ျားများသည် မြင့်ရာ မြတ်ရာ နေရာကို ယူကြလေသည်။

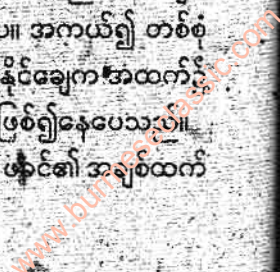
သို့သော်လည်း ခေတ်ကာလ ပညာ၏အစွမ်းကြောင့် မိန်းမများ သည် ဆရာမများက အစပြု၍ ခေါင်းဆောင်ကြရလေပြီ။ ဆရာမ တွေများခြင်း၊ မိန်းမ ပညာတတ်တွေ တိုးတက်ခြင်းသည် အမျိုးသား တိုးမြင့်မည့် အထိမ်းအမှတ် ရှေ့ပြေးနိမိတ်ဖြစ်လေသည်။

မိန်းမသည် အဘယ်မျှလောက် အရေးကြီးသည်ကို လူတို့၏ သဘာဝစိတ်ရင်းကို ထောက်သဖြင့် သိသာလေသည်။

တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်သည့်အခါ၊ ခလုတ်တိုက်သည့်အခါ၊ နာကျင် သည့်အခါ အဖေလေး ... အဘလေး ... ဟု မည်သူမျှ တ၊ လေ့မရှိ။ အမယ်လေး၊ အမလေး ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အမေရဲ့ အိုအမေ ဟူ၍ လည်းကောင်း တ၊ ကြသည်ကား မိခင်သည် ဖခင်ထက် ပို၍အရေး ကြီးကြောင်း သက်သေဖြစ်လေသည်။

ထို့ပြင် မိခင်၏ အချစ်သည် ဖခင်၏ အချစ်ထက် ပိုမို၍ ကြီးကြောင်း မ၊ ကိုခင်မှ ဥကိုခင်သည့် ဟူသောစကားဖြင့် သိနိုင်လေ သည်။ များစွာသော ယောက်ျားတို့သည် မယားရော၊ သားသမီးများ ရော စွန့်ပစ်၍သော်လည်းကောင်း၊ တေပေ့သော်လည်းကောင်း နေနိုင်ကြ၏။ နောက်မိန်းမတစ်ယောက်နှင့် ပျော်ပါးကာ သားမယား မေ့လျော့၍သော်လည်းကောင်း နေနိုင်ကြလေသည်။ မိခင်များ ကား ထိုကဲ့သို့ နေနိုင်ကြမည် မဟုတ်ပေ။ အကယ်၍ တစ်စုံ တစ်ရာကံသော မိခင်သည် ထိုကဲ့သို့ နေနိုင်ချေက အထက်၌ ဖခင် ခဲ့သည့်အတိုင်း ကမ္ဘာ့အဖွယ်ရာတစ်ခု ဖြစ်၍နေပေသော်လည်း

သို့ဖြစ်သောကြောင့် မိခင်၏ အချစ်သည် ဖခင်၏ အချစ်ထက် ကြီးကြောင်း သိနိုင်လေသည်။

မိခင်၏ အချစ်သည် ဖခင်၏ အချစ်ထက် ကြီးချောက မယား၏ အချစ်သည် လင်၏အချစ်ထက် ကြီးရမည်သာတည်း။

ထိုအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သက်သေပြရန်မှာ လင်ကဲ့စွန် ဖစ်၍သွားသော မိန်းမ နည်းပါး၍ မယားကို စွန့်ပစ်သော ယောက်ျား များက ပိုမို၍ များခြင်း ဖြစ်လေသည်။

လင်ဆိုးမယား တဖားဖား၊ သားဆိုးအမေ တပေပေ ဟူသော ကောင်းလည်းရှိလေရာ လင်ဆိုးလျှင် မယားဖြစ်သူသည် အမျိုးမျိုး သော ဆင်းရဲဒုက္ခများကိုခံလျက် တဖားဖား နေရတတ်လေသည်။ မယားဆိုးလျှင်ကား လင်ဖြစ်သူမှာ ရှောင်ရှားပြီး လွတ်ရာကိုသွား၍ နေဖို့ရန် မခက်လှပေ။

မယားဖြစ်သူမှာ လင်ကို အားကိုးရသည်။ လင် မရှိလျှင် အသက် သေလိမ့်မည်ဟူ၍လည်း မဆိုနိုင်ပေ။ ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာမများမှာ ယောက်ျားများကဲ့သို့ လွတ်လပ်ခွင့်ကို ရကြသူများ ဖြစ်ရာ လင်ယောက်ျား မရှိစေကာမူ တစ်ကိုယ်တည်း ရောင်းဝယ် အသက် ဆွေးနိုင်လေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ လင်ဆိုးမယား တဖားဖားဖြစ်ခြင်းမှာ မယား၏ အချစ်သည် လင်၏ အချစ်ထက် ပိုမို၍ ကြီးခြင်းကြောင့် ဖြစ် လေသည်။

မိန်းမ ပီသခြင်းမှာ ဤအထက်ဖော်ပြသည့် နည်းများအတိုင်း လင်နှင့် သားသမီးအပေါ်၌ ကြင်နာထောက်ထား ဝတ္တရားကျေခြင်း ထိုပင် ဆိုလိုရင်းဖြစ်ရာ မိန်းမပီလျှင် မိန်းမမြတ် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရ သည်။

www.burmeseclassic.com

လင်ကိုလည်းကောင်း၊ သားသမီးကိုလည်းကောင်း မချစ်ခင်၊
မကြင်နာဟတ်သော မိန်းမများကို မိန်းမ ပီသည်ဟု မဆိုနိုင်။
မိန်းမမြတ်ဟူ၍ကား ခေါ်ဆိုရန် ဝေးလှပေသည်။

သို့သော်လည်း အထက်၌ ဖော်ပြခဲ့သည်နှင့်အညီ မိမိဝတ္တရား
ကိုသာ ဆောင်လျက် လင်ဖြစ်သူ ဝတ္တရားပျက်သည်ကို ဖျာကဲ့သို့
အခင်းခံ၍နေချေက ဧကန်အနင်းခံရမည့်အကြောင်းကိုလည်း သတိ
ထားအပ်ပေသတည်း။

နားမလည်ခြင်း

ယခုကာလ ပညာတတ်သော ယောက်ျားပျိုအချို့မှာ စာနှင့်
သော်လည်းကောင်း၊ အလုပ်နှင့်သော်လည်းကောင်း ပျော်ပိုက်တတ်
ကြလေသည်။

အခါများစွာ အိပ်ရာဝင်ရာ၌ မယားဖြစ်သူကို အနီးမှာထား၍
အကျောခိုင်းကာ စာထဲတွင် စိတ်ဝင်စား၍ နေတတ်လေသည်။

မိန်းမဖြစ်သူမှာ ပညာမတတ်သဖြင့် အဘယ်လောက် အရေး
ကြီးသောစာဖြစ်သည်ကို မသိ။ မိမိကို ဂရုမစိုက်ဘဲနေသည်ကိုသာ
သိတတ်လေသည်။

ထိုအခါ နောက်ကနေ၍ ကလိထိုးတတ်၏။ ဆိတ်ဆွဲတတ်၏။
စာအုပ်ကို ပုတ်ချ၍ အမွေ့ မိမိဘက်သို့ ဆွဲ၍ လှည့်တတ်လေသည်။

ထိုအခါ ထိုစိတ်မသိသော လင်ယောက်ျားပျိုသည် စာဖတ်၍
ကောင်းခိုက်မှာ အနှောင့်အယှက် ခံရသောကြောင့် ဒေါသထွက်
တတ်လေသည်။ ဒေါသထွက်ရုံမျှနှင့် စိတ်ကိုချုပ်လျှင် အရေးမကြီး။
ခြေနှင့်လက်နှင့် ကိုယ်ထိလက်ရောက် နာကျင်အောင် လုပ်မိသည့်
အခါ မိန်းမဖြစ်သူမှာ အသည်းကြော့မတတ် နာတတ်လေသည်။

အကယ်၍ ထိုကဲ့သို့ ပြုလုပ်မိပါလျှင် ယုယချော့မော့ခြင်းသာ
လျှင် ဖြေဆေးရှိလေသည်။ မိန်းမများမှာ ယောက်ျားနှင့် မတူပေ။

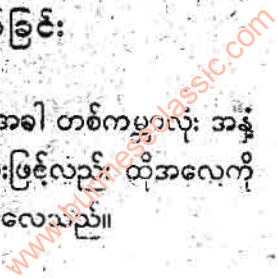
ဤအချက်၌ မိန်းမများ သတိပြုဖို့ရှိသည်မှာ ယောက်ျားသည်
တစ်ခါတစ်ရံ အရေးကြီးသော အလုပ်များကို အလုပ်တိုက်မှယူ၍
လာရတတ်သည်။ နေအချိန်၌ အလုပ်တိုက်မှာ မှေးမှိတ်စက်ပျော်ခွင့်
မရသဖြင့် အိပ်ပျက်အောင် အနှောင့်အယှက် မပေးအပ်ကြပေ။

ဤအသေးအဖွဲ့ အချက်ကလေးတွေနှင့် ပင်သက်၍ နှစ်ဦး
နှစ်ဖက် သတိပြုစရာကလေးတွေရှိသည်ကို သိအပ်ကြလေသည်။

ထိုအချက်ကလေးများကြောင့် စလယ်ဝင် ဖင်မမည်းခင်က
ကွဲကြသူတွေ ရှိကြလေသည်။

ပဋိသန္ဓေ တားမြစ်ခြင်း

ပဋိသန္ဓေ တားမြစ်ခြင်းသည် ယခုအခါ တစ်ကမ္ဘာလုံး အနှံ့
အပြား ဖြစ်၍နေလေသည်။ အများအားဖြင့်လည်း ထိုအလေ့ကို
အပြစ်မဆိုကြ။ အားပေးသူက ပိုမို၍ များလေသည်။

အားပေးသူများမှာ ထိုသန္ဓေတားနည်းနှင့် ဆေးကို ဖော်စပ်
ရောင်းသူ ဆေးဆရာများ၊ စာအုပ်ရောင်းသူများ၏ အလိုဆန္ဒ
အတိုင်း ဖြစ်ဟန်တူကြလေသည်။

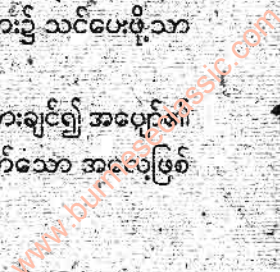
ကမ္ဘာပေါ်၌ လူဦးရေများ၊ အလုပ်မရှိသူတွေ တိုးပွား၍နေသည်
ကား မှန်၏။ သို့သော်လည်း လူတိုင်း အလုပ်အကိုင်ရဖို့ နည်းလမ်း
များ ထွင်ဖို့သာလို၏။ လူဦးရေကို လျှော့ဖို့ကား မသင့်ပေ။

မိခင် ပထဝီမြေကြီးသည် လွန်စွာ ကြွယ်ဝ၏။ လူအားလုံး
ချမ်းချမ်းသာသာ နေနိုင်လောက်သော အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း အမျိုး
မျိုးကို ဖြစ်စေနိုင်လေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ ကမ္ဘာ့ အိကိုနိုစီ နည်းစနစ်ကိုသာ ပြုပြင်
ပြောင်းလဲဖို့လို၍ လူဦးရေကိုကား လျှော့ချမသင့်ပေ။

သားသမီး များအားကြီးလျှင် မကျွေးနိုင်ဘဲနေမည်၊ မတော်
တဆ အမိုက်အတူး အရူးအပေါတွေကို ရမှာစိုးသည်ဟူသော
ဆင်ခြေများမှာ မလုံလောက်သော ဆင်ခြေများ ဖြစ်လေသည်။
လူဦးရေ ကန့်သတ်ခြင်းကြောင့် အရူးအပေါ အမိုက်အတူးတွေ
ပပျောက်ကြသည် မဟုတ်ပေ။ လူဆိုးသူဆိုးနည်း၍ လူဟူသမျှ မိမိ
၉၊ သနာနှင့် နီးစပ်သော အလုပ်ကို ရကြလေအောင် ဆိုင်ကိုလိုဂျီ
နည်းစနစ်ကို အစိုးရမင်းများ အသုံးပြု၍ သိပ္ပံများ၌ သင်ပေးဖို့သာ
လိုလေသည်။

သန္ဓေတားမြစ်ခြင်းသည် အပျော်ကိုသာ ခံစားချင်၍ အပျော်၏
တာဝန်ကို မခံလိုသော စိတ်ပေါ့စိတ်ဖျင်းမှ ထွက်သော အရေးဖြစ်
လေသည်။

မနုဿလူသည် လွန်စွာအဖိုးထိုက်သော သတ္တဝါမျိုး ဖြစ်၏။
 ဤလေး များလေး ကောင်းလေး မဲဟုတ်ပါလော။ လူဦးရေများလေး
 လူထူးလူမြတ်တွေ ပေါ်ပေါက်လာလေ မဟုတ်ပါလော။ အဖိုးမတန်
 သူတွေ များခြင်းထက် အဖိုးတန်သူ အနည်းငယ်ရှိခြင်းက ပို၍
 ကောင်းသည်ဟူသောစကားသည် မှန်၏။ သို့သော်လည်း ပဋိသန္ဓေ
 စားခြင်းကြောင့် အဖိုးတန်သူများကို ရမည်ဟု မည်သည့်ဆရာဝန်
 သည် အာမခံနိုင်ပါမည်နည်း။

ယူဂျယ်နစ် ခေါ်သော စကားရှိ၏။ ထိုစကား ရှိသော်လည်း
 ယူဂျယ်နစ်နည်းဖြင့် အဖိုးတန်သူများ အားကိုးရအောင် လုပ်နိုင်ကြမည်
 လား။ ယူဂျယ်နစ်နည်းဖြင့် ရိုတ်စပီးယားတစ်ယောက်ဖြစ်အောင်လုပ်
 နိုင်ကြပါမည်လား။ ယူဂျယ်နစ်နည်းဖြင့် ဘားနပ်ရှော တစ်ယောက်
 ရပါမည်လား။ ယူဂျယ်နစ်နည်းဖြင့် ဝါရှင်တန်တစ်ယောက် ရနိုင်ပါ
 မည်လား။ အချို့သောမိန်းမ၊ ယောက်ျားများသည် မိမိတို့ ကမြင်း၍
 သားသမီးရသည်ကို ယူဂျယ်နစ်နည်းအရ မျိုးကောင်းကို တမင်ရှာ၍
 သားသမီးရတနာကောင်း ရအောင်လုပ်သည်ဟု ပြောကြလေသည်။
 မိန်းမတစ်ယောက်ကား အဖေမပြုနိုင်သော မိမိ၏ သားကလေးကို
 တန်းတင်ကာ သားကောင်း သားမြတ်ကို ပေးနိုင်လိမ့်မည်ဟု မိမိ
 သဘောရသောလူတစ်ယောက်နှင့် တမင်ပေါင်းသည်ဟု ပြော၏။
 ထိုယောက်ျား အဘယ်မှာရှိသည်ဟူ၍ကား မပြောချေ။

သို့ဖြစ်လေရာ သန္ဓေစားခြင်း၊ ယူဂျယ်နစ်နည်းဖြင့် သားသမီး
 ရတနာကောင်း ရအောင်လုပ်ခြင်းသည် အကျိုးမဲ့အလုမ်များဖြစ်
 သည်။ ခေတ်ကာလ၏ ဖောက်ပြန်ခြင်းတစ်ခုဖြစ်သည်ဟု စွဲမှတ်
 ကာ ရှောင်ကြဉ်အပ်ပေသည်။

မယားငယ်ယူသော ယောက်ျား

သရေစာ ထမင်းကိုသာ ဝေစားမည်၊ လင်ကို မဝေနိုင်ဟူသော စကားရှိလေသည်။

ယောက်ျားများသည်သစ္စာဖောက်တတ်ကြ၏။ သစ္စာဖောက်သူ နှစ်မျိုးရှိလေသည်။ တစ်မျိုးမှာ မတော်တဆ မိန်းမ တစ်ယောက် ယောက်ျားက မတရားသွေးဆောင်သောကြောင့်၊ စိတ်ကြောင့် တမင် သက်သက် အငယ်အနှောင်း အပျော်အပါး လိုက်စားတတ်သူမျိုး ဖြစ်လေသည်။

မိန်းမတစ်ယောက်မှာ မိမိယောက်ျား ဖောက်ပြန်ကြောင်း သိရ လျှင် မတော်တဆဖြစ်ခြင်းလား။ တမင်သက်သက် ဝါသနာ စိတ်ရင်း ကြောင့်လွှား ဟူသော အကြောင်းသိရအောင် လုပ်ရလေသည်။

အကယ်၍ မတော်တဆ ဖောက်ပြန်မှားယွင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိချေက ဆူခြင်းပူခြင်း၊ ဘီလူးသရဲရုပ်ဖြစ်အောင် ဒေါသဖြစ်ခြင်း၊ သရဲပူးသလို ရန်စို ဆူပူခြင်းများကို ရှောင်ကြဉ်၍ သာယာ ညင်းပြောင်း လမ်းပြကာ ယောက်ျားဖြစ်သူအား သတိတရား ရအောင် ပြောပြရလေသည်။

ထိုကဲ့သို့သော ယောက်ျားမျိုးမှာ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်သည့်အခါ စိတ်ပျော်ခြင်းက နည်းပါး၍ စိတ်ညစ်ခြင်းကား ပိုမိုများပြား တတ်သဖြင့် အရက်သေရည်ဖြင့် စိတ်ညစ်ခြင်းကို ပျောက်အောင် လုပ်တတ်ကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

သို့ဖြစ်လေရာ ၎င်းတို့ကို စိတ်ဆိုးဖို့မဟုတ်။ သနားဖို့ ကောင်းလေသည်။ အကယ်၍ ဒေါသမာန်ပြင်းစွာ ထကြွသောင်းကျန်းကြချေက လင်ယောက်ျားဖြစ်သူမှာ စိတ်ပျက်မုန်းထား အေးရာကို သွားချင်တတ်လေသည်။ အေးရာဆိုသည်မှာ မယားငယ်ဖြစ်လေသည်။ မိန်းမကြီးမှာ ဘီလူးသဘက်ရုပ် ပေါ်၍နေသောအခိုက်မှာ အငယ်ဖြစ်သူသည် နတ်သမီးသဖွယ် မှတ်ထင်ရလောက်အောင် ချစ်ခင်ကြည်ဖြူဖွယ်ရာအသွင်ကို ဆောင်နိုင်လေသည်။

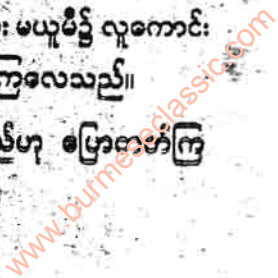
လင်ယောက်ျား မယားငယ် ယူခိုက်မှာ မဆင်မခြင် လင်ကို လည်းကောင်း၊ မယားငယ်ကိုလည်းကောင်း ရန်လို၍နေသော မိန်းမမှာ လင်ဆုံးတတ်ရုံမက အရှက်တကွဲ အကျိုးနည်း ဖြစ်တတ်လေသည်။

ယောက်ျားရွေးခြင်း

မိန်းမပျိုများမှာ မိမိယူမည့် ယောက်ျား၏ အကျင့်စာရိတ္တကို အထူးဂရုစိုက်ရလေသည်။

အချို့သော ယောက်ျားများမှာ သားမယား မယူမီ၌ လူကောင်း ဖြစ်ကြ၏။ အိမ်ထောင်ကျပြီးမှ ပျက်စီးတတ်ကြလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်သည့်အခါ လင်ကံဆိုးသည်ဟု ပြောတတ်ကြလေသည်။

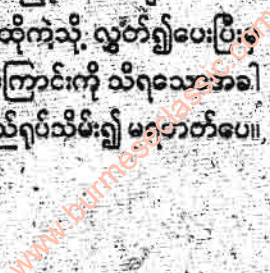

အလုပ်အဆိုင် စွဲမြဲတည်တံ့စွာ မလုပ်ပါ၊ အရှက်အကြောက်ကို လည်း မသိ၊ ကိုယ်ကျင့်တရား စောင့်သုံးခြင်းဖြင့် ငိုစရာဂုဏ်တစ်ခုခု လည်း မရှိချေက ထိုအမျိုးကို စိတ်မချရပေ။ ထိုလူမျိုးသည် လူပျို ဘဝ၌ပင် အသောက်အစား အပျော်အပါး မရှိစေကာမူ နောင်ပျက်စီး နိုင်လေသည်။

အကယ်၍ နဂိုက အပျော်အပါး အသောက်အစား ရှိချေက မူကား အထူးရှောင်ကြဉ်သင့်လေသည်။ ငါ့လက်ထဲကိုရောက်လျှင် ကောင်းလိမ့်မည်ဟူသော အထင်နှင့် ယူ၍ မှားယွင်းကြသည်မှာ များစွာရှိလေသည်။ လူတစ်ယောက် ကောင်းသည် ဆိုသည်ကို လည်း အရပ်သတင်းဖြင့် သိနိုင်၏။ မပုပ်-မပေါ့၊ မဟုတ်-မကျော် ဟူသောစကား ရှိလေသည်။

အကြောင်းကို မသိသော တစ်ရပ်တစ်ရွာသားများကို အထူး သတိနှင့် စုံစမ်းပြီးမှ အပ်နှင်းရာ၏။

အချစ်သည် လွှတ်၍မပေးမီ၊ ခရီးမရောက်မီ ပြန်၍သိမ်းဖို့ရန် လွယ်ကူ၏။ ငါ ဒီလူကို၊ ဒီမိန်းမကို ရလျှင်ယူပါတော့မည်၊ ချစ်ပါ တော့မည်ဟု စိတ်ကိုလွှတ်၍ ပေးလိုက်သည့်အခါ အချစ်၏ အား အရှိန်သည် ဒီရေလို တိုးတက်လာသည်။ ထိုကဲ့သို့ လွှတ်၍ပေးပြီးမှ စိတ်ပျက်စရာ အကျင့်စွာရိတ္တတစ်ခုခုအကြောင်းကို သိရသောအခါ ပေးပြီးသောအချစ်ကို လွယ်ကူစွာ ပြန်လည်ရုပ်သိမ်း၍ မရတတ်ပေ။ ထိုအခါ များစွာဒုက္ခဖြစ်တတ်လေသည်။

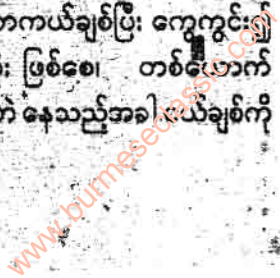

ဒီလူကို ချီယူလျှင် တော်မှတော်ပါမလား၊ ဒီမိန်းမကိုရလျှင် သင့်မှသင့်ပါမလား စသည်ဖြင့် သို့လောသို့လော စဉ်းစား၍နေခိုက် မှာ အချစ်စိတ်ကို အကုန်အစင် လွှတ်၍မပေး။ ချုပ်၍ထားခြင်း ကြောင့် တံကယ်ချစ်သည်။ ကြိုက်သည်ဟု မဆိုနိုင်သေးပေ။ ယူတောမည်ဟု စိတ်ကိုဒုန်းဒုန်းချပြီး ချစ်သောအခါ ချစ်စရာ အချက် အလက်တွေကို တစ်နေ့တခြား ပို၍မြင်ပြီးနောက် ကမ္ဘာပေါ်၌ မိမိ ချစ်သူလောက် ချစ်ဖို့ကောင်းသူမရှိ ဟူသောအစွဲသို့ ရောက်တတ် လေသည်။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် အချစ်ကို ဆင်ကန်းတောတိုးဖြစ်အောင် လွှတ်မပေးဘဲ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ချစ်ချင်စိတ်၊ ကြိုက်ချင်စိတ် ပေါ်သည့်အခါ ချုပ်တီး၍ထားပြီးလျှင် ချစ်ကွက်တွေကိုသာ မကြည့်ဘဲ မုန်းကွက်တွေကို မြင်အောင် ရှုအပ်ကြလေသည်။ ချစ်လို၊ ကြိုက်လိုသောစိတ်သည် ချစ်စရာ၊ ကြိုက်စရာတွေကိုသာ မြင်တတ် ၏။ မချစ်စရာ အပြစ်အနာတို့ကို မကြည့်တတ်ပေ။

ငယ်ကချစ် အနှစ်တစ်ရာ၊ ငယ်ကပေါင်း အနှစ်တစ်သောင်း ဟူသောစကားသည် အခါခပ်သိမ်း မဟုတ်မမှန်တတ်ပေ။ အချစ်၏ အတိုင်းအရှည် ပမာဏ လေးနက်ခြင်း အားလျော်စွာ ဖြစ်တတ် လေသည်။

ငယ်စဉ်အခါက နှစ်နှစ်ကာကာ တကယ်ချစ်ပြီး ကွေ့ကွင်း၍ သွားကြသည့်နောက် နှစ်ယောက်စလုံး ဖြစ်စေ၊ တစ်ယောက် ယောက်ျားက ခုနစ်နောက်ချစ်သူမထားဘဲ နေသည့်အခါ ငယ်ချစ်ကို မမေ့တတ်ပေ။

ငယ်ငယ်က ချစ်ကြိုက်၍ ကွဲကွာပြီးနောက် ယောက်ျားက ရဟန်းဖြစ်၊ မိန်းမက ဘိက္ခုနီဖြစ်ပြီး အသက်ကြီးရင် အိုမင်းကြသော အခါမှ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း၌ တွေ့ကြုံကြလေရာ အိုမင်းတွန့်ရှုံ့သော အရေအသား၊ ပြိုင်းပြိုင်းထသော အကြောများ၌ ငယ်ငယ်က ချစ်ဖူးသော ရုပ်အသွင်ကို ပြန်၍မြင်ကြလျက် နှစ်ယောက်စလုံး ရဟန်းဘိက္ခုနီအဝတ်ကို ချွတ်ကြ၍ ပေါင်းကြရကြောင်း စကားဟောင်း ကြားဖူးလေသည်။

သို့မဟုတ်ချေက ငယ်ငယ်က သာမန်ချစ်ပြီး အခြားချစ်သူအမျိုးမျိုးနှင့် တွေ့ကြသူတို့မှာ ငယ်ချစ်ကို ပြန်၍တွေ့ကြလျှင် အတိတ်ကို ပြန်၍တွေ့မိရုံမျှထက် တစ်စုံတစ်ခု ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်မည်မဟုတ်ပေ။

ထို့ပြင် ငယ်ချစ်မှာ စဉ်းစားဆင်ခြင်သော အချစ်မဟုတ်သဖြင့် အစစ်အမှန်ဖြစ်မှသာ အချစ်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ အကြောင်းမူကား တစ်ယောက်အကြောင်းကို တစ်ယောက်မသိဘဲ အပေါ်ယံမြင်ရုံမျှနှင့် ချစ်သောအချစ် ဖြစ်လေသည်။

သူငယ်တို့၏ အချစ်မှာ မျက်နှာ၏ အလှကိုသာ သိမြင်လေသည်။ ကြီးသူတို့၏ အချစ်မှာ မျက်နှာထက် ကိုယ်ပေါက်ကိုယ်ရောက် အကျအဆင်း၊ အကြွအချိုင့် အချို၊ အစားနှင့် စိတ်နေသဘောထားပုံကို ပိုမိုမြင်တတ်ကြလေသည်။

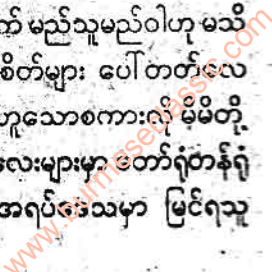
အချစ်နိုးကြွတတ်သောအခါများ

ဆိတ်ငြိမ်သောအခါ မိန်းမနှင့် ယောက်ျား နှစ်ယောက်တည်း
 တွေ့ကြရာ၌ လည်းကောင်း၊ တောလမ်းခရီး၌ တွေ့ကြသော
 အကြင်မိန်းမ၊ ယောက်ျားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ
 လမ်းခရီး၌ တွေ့ကြသူများသည် လည်းကောင်း အများအားဖြင့်
 အချစ်စိတ် နိုးကြားထကြွသည်ကို သိရလေသည်။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် များစွာသော ဥရောပတိုင်းသူ၊ အမေရိက
 တိုင်းသူများသည် ယောက်ျားရဖို့ ရန်အတွက် အတ္တလန်တိတ်
 သမုဒ္ဒရာခရီးကို သွားကြသည်ဟု ကြားဖူးလေသည်။

ထူးခြားသော အရာတစ်ခုမှာလည်း ရိုးရိုးသားသား အိမ်ရှေ့၌
 မြင်ကြရသော ယောက်ျားနှင့် မိန်းမမှာ အချစ်စိတ်၊ ကာမစိတ်
 လွယ်ကူစွာ မပေါ်တတ်သော်လည်း အိမ်နောက်ဖေးမှ နေ၍
 နောက်ဖေးချင်းဆိုင် မြင်ကြရသောအခါ၌ကား ထိုစိတ်များ ပေါ်
 တတ်လေရာ မိန်းမများသည် နောက်ဖေးမီးဖို၊ အိမ်သာ၊ ရေပြွန်ခန်း
 ဗျားသို့ ရောက်သည်အခါ မျက်စိအာရုံကို သတိထား စောင့်ထိန်းအပ်
 ကြလေသည်။

လမ်းခရီး၌ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မည်သူမည်ဝါဟု မသိ
 သူတို့ တွေ့ကြုံကြသည်အခါ၌လည်း ထိုစိတ်များ ပေါ်တတ်လေ
 သည်။ ၎င်းပြင် ရွာဘုရား ရွာသားမရှိသေ ဟူသောစကားလို မိမိတို့
 ရပ်ရွာ၌ ရှိသော မိန်းမပျို၊ ယောက်ျားပျိုကလေးများမှာ တော်ရုံတန်ရုံ
 အလှသည် မထင်ပေါ်တတ်ပေ။ အခြားအရပ်ဒေသမှာ မြင်ရသူ

များ၏ သဏ္ဍာန်၌ကား ထိုမျှလောက် မထင်မရှားသော အဆင်း ကိုပင် အလှကြီး အချောကြီးဟု ထင်တတ်ကြလေသည်။

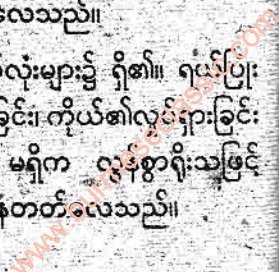
သို့ဖြစ်လေရာ တစ်ရပ်တစ်ရွာသို့ သွားခြင်းသည် မိမိရပ်ရွာ မှာသာ နေခြင်းထက် ပိုမိုလွယ်ကူ လျင်မြန်စွာ အိမ်ထောင်ကျတတ် လေသည်။

မိန်းမ မရနိုင် လူပျိုကြီးဖြစ်၍နေသူများ ဤနည်းကို စမ်း၍ကြည့် က သိရပေမည်။ မိမိအရပ်ဒေသ၌ မထင်မပေါ် နေသဖြင့် အပျိုကြီး ဖြစ်၍ နေသူတို့သည်လည်း ဤနည်းဖြင့် ယောက်ျား ရနိုင်ကြ လေသည်။

ရုပ်ရည်ချင်း တူသော်လည်း ဣန္ဒြေပို၍ရှိမှ အဖိုးတန်သည်ဟု ယောက်ျားများ၏စိတ်၌ မှတ်တင်တတ်ကြ၏။ ယောက်ျားများမှာ ရုပ်ရည်ချင်း တူသော်လည်း စိတ်နေစိတ်ထား အထက်တန်းကျခြင်း၊ ပညာဂုဏ်၊ ဓနဂုဏ် စသည့် ဂုဏ်တစ်ခုခုရှိခြင်းဖြင့် ရုပ်ကိုတိုး၍ ထင်ပေါ်စေနိုင်ကြလေသည်။

မိန်းမများမှာ Sex appeal ခေါ် သတ္တိစွမ်းတစ်ခုရှိ၏။ ထိုအစွမ်း သည် အခြားမဟုတ်။ ယောက်ျားများ မက်အောင်လုပ်တတ်သော အမူအရာ ပရိယာယ်ကလေးများပင်ဖြစ်လေသည်။

ထိုအမူအရာကလေးများသည် မျက်လုံးများ၌ ရှိ၏။ ရံဖန်ပြု သော နှုတ်ခမ်း၌ရှိ၏။ ဦးခေါင်းလှုပ်ရှားခြင်း၊ ကိုယ်၏လှုပ်ရှားခြင်း စသည်များ၌ ရှိကြလေရာ ထိုသတ္တိမျိုး မရှိက လွန်စွာရိုးသဖြင့် အဆင်းပင် လှစေကာမူ မထင်ပေါ်ဘဲ နေတတ်လေသည်။

ထိုသတ္တိမျိုးရှိ၍ ကောင်းစွာ အသုံးပြုတတ်သော မိန်းမများမှာ ချစ်အဆင်းပင် များစွာ မလှသော်လည်း များစွာ ထင်ပေါ်နိုင် လေသည်။

အိမ်ထောင်ပြုခြင်းနှင့် ရောဂါ

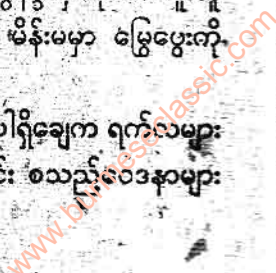
ရှေးအခါက အိမ်ထောင်ပြုကြတော့မည် ရှိသည်အခါ မျိုးရိုး ဇာတိဇာစ်မြစ်ကို စုံစမ်းကြ၏။ အမျိုး၌ အဘယ်ရောဂါမျိုး ပါရှိသည် ဟူသော အကြောင်းများကို စုံစမ်းကြလေသည်။

ယခုခေတ်အခါ၌ကား ထိုထုံးစံသည် ပပျောက်၍နေလေသည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်ကပြောမှ မည်သူ၏မျိုးမှာ မည်သူ၏ပေါင်၌ အကွက်ရှိသည်၊ မည်သူ ချောင်းဆိုးသွေးပါနှင့် သေသည်ဟူသော အကြောင်းများကို သိကြလေသည်။

ထိုအခါက ဆစ်ပလစ်ခေါ် ယခုကာလ အပျော်အပါးနှင့် ပတ်သက်သည့် ရောဂါမျိုးသည် ယခုလောက် မပေါ်များပေ။ ယခု ကာလ၌ကား ထိုရောဂါသည် အနှံ့အပြားရှိလေရာ အများကြီး သတိ ထားနိုင်မှ တော်ရုံကျ၏။

အကယ်၍ ယောက်ျားမှာ အပျော်အပါး လွန်စွာမှ လိုက်စားဖူးသူ ဖြစ်အံ့။ ၎င်းကို ရင်ခွင်၌ သိမ်းပိုက်ရသော မိန်းမမှာ မြေပွေးကို ပိုက်ရသည်နှင့် တူလေသည်။

ယောက်ျား၏ သွေး၌ ထိုရောဂါမျိုးစေ့ ပါရှိချေက ရက်လများ မကြာမီ မိန်းမမှာ မူးမော်ခြင်း၊ ခေါင်းခဲခြင်း စသည်ဝေဒနာများ ပေါ်ပေါက်တတ်လေသည်။

အချစ်လမ်းညွှန်

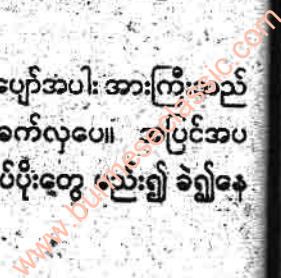
ထိုနောက် မီးယပ်ပိန်၊ မီးယပ်ခြောက် ချောင်းဆိုးသွေးပါ အဆုတ်နာ သို့မဟုတ် အနာဆိုးများပင် ထွက်ပေါ်နိုင်လေသည်။

သားသမီးများမှာလည်း လိုကင်း၍ အားအင် ဖွံ့ဖြိုးခြင်း မရှိ။ အသက်တိုခြင်း၊ ဉာဏ်ပညာ ချွတ်ယွင်းခြင်း စသည်များ ဖြစ်တတ်လေရာ များစွာကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသဖြင့် အထူးသတိပြုနိုင်မှ တော်ရုံကျတတ်လေသည်။

အချို့ယောက်ျားများမှာ လူပျိုဘဝ၌ ပျော်ချင်တိုင်းပျော်ပြီးမှ အကည်တကျ နေတော့မည်ဟု အကြံပေါက်ကာ မိန်းမတစ်ယောက် ယောက်ကို ယူ၏။ ထိုနောက် ပျော်ရာက ရခဲ့သမျှသော အသီးအပွင့် အင့်အဖူးတို့ကို မယားဖြစ်သူနှင့် သားသမီးများအား တစ်ဆင့် ပေးကမ်း စေကြလေရာ ထိုကဲ့သို့ အိမ်မျိုးမှာ ဆေးဆရာဝန်နှင့် ကင်းသည်မရှိ။ ဆေးပုလင်းအမျိုးမျိုးနှင့် ဆရာအတွက် စီးပွားဥစ္စာကို ပိုမို၍ ရှာရမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်လေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ လှပစွာ ပြုပြင်ဆင်ယင်ထားသော ခေါင်းတလားနှင့် တူသော ယောက်ျားများကို သတိနှင့် ရှောင်ကြဉ်အပ်ကြလေသည်။

ရှောင်ရန်မှာ မခက်လှပေ။ မည်သူ အပျော်အပါး အားကြီးသည် ဟူသောအကြောင်းကို စုံစမ်းသိဖို့ရန် မခက်လှပေ။ အပြင်အပ ဖြူစင်ဟန်ရှိသော်လည်း အသွေး၌ အဆိပ်ပိုးတွေ ပွား၍ ခဲ၍နေတတ်ကြောင်း စုံစမ်းသိရှိနိုင်လေသည်။

ရလျှင်မယူ

အချစ်လမ်းညွှန် ဟူသော စကားအရ အချစ်အကြောင်းကို သိသောသူတို့သည် မိန်းမတစ်ယောက် မိမိကို ချစ်သည်၊ မချစ်သည် ကို သိအပ်လေသည်။ ချစ်ကြောင်းမသိသဖြင့် မစွန့်ရဲ၊ မစ၊ ရဲသော ကြောင့်လည်း မိမိချစ်ကြိုက်သူမှာ သူတစ်ပါးလက်သို့ ရောက်တတ် ၏။ မိမိကို မချစ်မှန်း မသိဘဲ အတင့်ရဲခြင်းကြောင့်လည်း ဒုက္ခများ တတ်လေသည်။

ရိုးရိုးချစ်သောအချစ်၊ ဆန်းဆန်းချစ်သော အချစ်ဟူ၍လည်း ဝေဖန်သိတတ်ဖို့ လိုလေသည်။

အချို့လည်း လွန်စွာ ရိုးသားသဖြင့် ချစ်ကြောင်း မသိသော ကြောင့် မိန်းမက သိအောင် အမျိုးမျိုးကြံရလေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ကြံသော မိန်းမများကို လျှပ်ပေါ်သည်ဟူ၍ မဆိုအပ်ပေ။ အချို့လည်း မိန်းမကိုလှည့်ပြီး မိမိဘက်ကို ပါသောအခါ အဖိုးတန်သည် မထင်။ လှည့်၍ မိမိဘက်ကို မပါသော မိန်းမမှ အဖိုးတန်သည်ဟု မှတ်ထင် ကာ မရစက ကြိုးစားတတ်ကြလေသည်။

မချစ်မနှစ်သက်သူ

မချစ်မနှစ်သက်သူများနှင့် ပေါင်းဖော်ရခြင်းသည် ဆင်းရဲခြင်း ဖြစ်သည်ဟူသောစကား ရှိလေသည်။ ထိုစကားသည် အခါအပ်သိမ်း မမှန်တတ်ပေ။ လောဂျစ်နည်းအရ တွေးလျှင် သာဠိပင် မှားလေ

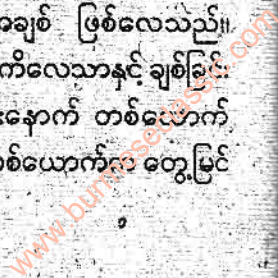
www.burmeseclassic.com

သည်။ အကြောင်းမူကား မချစ်တိုင်း မုန်းသည်မဟုတ်ပေ။ မမုန်း
မချစ်သူတွေ များစွာရှိကြလေသည်။

မုန်းသူများသော်မှပင် ပေါင်းသင်းမိပြီးနောက် ချစ်စိတ်သည်
တစ်စတစ်စ ပေါ်ပေါက်၍ လာနိုင်လေသည်။ တစ်ယောက်ကို
တစ်ယောက်မကြည့်ချင်အောင်မုန်းထား ရန်ရှာဖျက်ပင် အကြောင်း
ပါပြီးမှ တစ်ကြောင်းမထောက် တစ်ကြောင်းထောက်ကာ အချစ်
ငင်ကြသူတွေ ရှိကြလေသည်။

ချို့က အိမ်ထောင်ပြုခြင်းမှာ အချစ်သည် အရေးကြီးဆုံးဖြစ်
သည်ဟု အယူရှိသူတွေ များစွာ ရှိကြလေသည်။ အထူးသဖြင့်
ဥရောပတိုင်းသားများသည် ထိုအယူမျိုး ထားလေ့ရှိကြလေသည်။
ထိုအယူအတိုင်းဆိုလျှင် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အသည်း
အသန် ချစ်လှ၍ ညားကြမ်းနောက် ကွဲကွာကြဖို့ မရှိပေ။ ဖြစ်ပျက်
တတ်သည့် အခြေအနေများကား ထိုကဲ့သို့မဟုတ်။ အသည်းအသန်
ချစ်ကြိုက်၍ ပေါင်းသင်းကြပြီး ကွေကွင်းကြသူတွေ များစွာပင် ရှိကြ
လေသည်။

သမီးရည်းစားဘဝ၌ ချစ်သော အချစ်သည် အထူးသဖြင့် ပထမ
ချစ်သော အချစ်သည် စိတ်မချရသောအချစ် ဖြစ်လေသည်။
အကြောင်းမူကား အကျိုးအပြစ်ကို မမြင်သိ၊ ကိလေသာနှင့် ချစ်ခြင်း
က ပို၍များလေသည်။ ပေါင်းသင်းကြပြီးနောက် တစ်ယောက်
သဏ္ဍာန်၌ မနှစ်လိုဖွယ်ရာ အချက်များကို တစ်ယောက်လ တွေ့မြင်
လျက် ချစ်စိတ်ပျောက်၍ ကွဲကြလေသည်။

ရှေးလူကြီးများသည် တစ်ယောက်အကြောင်းကို တစ်ယောက် မသိဘဲ လူကြီးမိဘများ ပေးစားသဖြင့် ပေါင်းသင်းကြပြီးနောက် ထင်းပုံခေါင်းချ မကွဲမကွာ သားမြေးတွေ တစ်ဖြာနှစ်ဖြာရသည်တိုင် အောင် ချမ်းသာစွာ နေကြလေသည်။

ဥရောပတိုင်း၌ ထိုအချစ်စိတ်ကို ယုံစားကြသည်အတွက် အိမ်ထောင်ကြီးတွေ မြောက်မြားစွာ ပျက်စီးနေကြသည်ကို တွေ့ရှိ ရလေသဖြင့်။

ထို့အပြင် ကိုလေသာ ကာမစိတ်ကို အချစ်ဟု မှတ်ထင်ကြသည် မှာလည်း များစွာရှိကြလေသည်။ ကာမစိတ် လွမ်းမိုးသောအချစ် သည် ရက်စက်၏။ ထိုအလို ပြည့်ဝလျှင် အချစ်မှာ ပြာကျတတ်စေ သည်။ မပြည့်ဝလျှင်လည်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ရန်ရှာ တတ်လေသည်။ တကယ်မြဲသော အချစ်မှာ ၁၅၀၀ သက်သက် မဟုတ်။ ၁၅၀၀ သက်သက် အချစ်သည် မမြဲပေ။ ၅၂၈ ခေါ်သည့် နောင်ကြိုးကလေး ပါဝင်ကူညီမှ မြဲနိုင်လေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ အိမ်ထောင်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ မျက်နှာကလေးကို ကြည့်ကာ၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကလေးကိုကြည့်ကာ ငါ သူ့ကို ရလျှင်ရာသက်ပန် ပေါင်းနိုင်မည်ဟု မယုံစားအပ်ပေ။ တစ်ယောက် စိတ်ကို တစ်ယောက်သိပြီး စိတ်နေသဘောထားပုံကို သဘောကျ၍ မောင်းမှသာ မြဲနိုင်လေသည်။

သို့ပေါင်းရာ၌ တစ်ယောက်မှာရှိသော ကောင်းသော အချက် များကိုသာမဟုတ်။ အပြစ်အနာကလေးများကိုပါ သိပြီး ဒီလောက်

အပြစ်ကလေးမျိုးကိုတော့ ငါ သည်းခံနိုင်မှာပဲဟူသော စိတ်မျိုးနှင့် ပေါင်းမှသာ မြဲနိုင်၍ သုခချမ်းသာကို ရရှိခံစားနိုင်လေသည်။

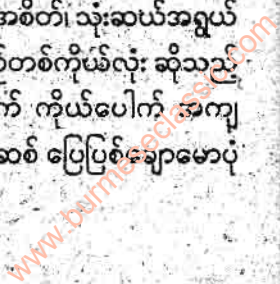
မျက်နှာလှလှကလေးကိုကြည့်ကာ အမရာ၊ ကိန္နရီ၊ မဒ္ဒါ၊ သမ္ဘူ၊ တော်လေးဆူဟု ယောက်ျားကလေးက မှတ်ထင်။ မိန်းမကလေးက လည်း ထိုယောက်ျားအား မိုးကျရွေ့ကိုယ်ဟု မှတ်ထင်။ အကောင်းကလေးတွေကိုသာမြင်၍ ပေါင်းသူတို့မှာ စိတ်အပျက်ကြီး ပျက်ရ တတ်လေသည်။

အဘယ်မျှလောက် အရူးအမူးချစ်၍ ပေါင်းစေကာမူ ထိမ်းမြား ခြင်းသည် အချစ်၏ သင်္ချိုင်းဖြစ်သည် ဟူသော စကားအတိုင်း ပြယ်ပျောက်သောအချိန်သည် ဧကန်ရောက်ရပေမည်။

ထိုအကြောင်းကို စောစောက သိ၍ထားပြီး အထက်၌ ဖော်ပြ ခဲ့သည်အတိုင်း အရာရာကို သတိပြုကာ အချစ်ကို မြဲနိုင်သမျှ မြဲအောင် ကြံရလေသည်။

ဘာကိုချစ်သလဲ

ငယ်ရွယ်သူတို့သည် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် မျက်နှာ အလှကိုကြည့်၍ ချစ်လေ့ရှိကြ၏။ အသက်အစိတ်၊ သုံးဆယ်အရွယ် သို့ ရောက်သောအခါ လှတစ်မျက်နှာ ယဉ်တစ်ကိုယ်လုံး ဆိုသည့် စကားအတိုင်း မျက်နှာထက် ကိုယ်ရောက် ကိုယ်ပေါက် အကျ အဆင်း အဖုအထစ် အချိုင့်အခွက် အရိုးအဆစ် ပြေပြစ်ချောမောပုံ ကိုသာ သာလွန်၍ စွဲတတ်ကြလေသည်။

အချို့မှာလည်း မျက်နှာမှာလည်းကောင်း၊ ကိုယ်ပေါက်ကိုယ်
ရောက်မှာလည်းကောင်း အထူးပြောပလောက်အောင် မလှမယဉ်
သော်လည်း အမူအရာ၊ အပြောအဆို၊ Sex appeal ခေါ်သည့် ကာမ
အစွဲစာတ်တစ်မျိုးကြောင့် စွဲမက်ရလေသည်။

သို့သော်လည်းထိုသဘောမျိုးအနက် မည်သည့်အစွဲမှ ခိုင်မြဲခြင်း
မရှိ။ စိတ်နေသဘောထားပုံကို သိ၍ ချစ်မှသာ စိတ်ချရလေသည်။
ကြင်နာတတ်သောစိတ်၊ ညှာတာသောစိတ်၊ စဉ်းစားဆင်ခြင်တတ်
သောစိတ်၊ သည်းခံခြင်း၊ ချွေတာခြင်း၊ အသိဉာဏ်ရှိခြင်း၊ မပျင်းမရိ
လုံ့လရှိခြင်း ဤကိုယ်ကျင့်တရား စိတ်နေသဘောထားပုံကိုသိ၍
ချစ်ခင်စုံမက်မှသာ စိတ်ချရလေသည်။

ရှေးသူ့တြကျမ်းများ၌ သွားပုံလာပုံ အင်္ဂါရုပ်ဖြင့် အဘယ်မိန်းမ
မျိုးဟု ရေးသားဖော်ပြထားသည်များကို တွေ့ကြပေလိမ့်မည်။
ထိုနည်းမျိုးဖြင့် စိတ်ကိုသိဖို့ရန် ခက်လေသည်။ မျိုးရိုးဇာတိ မိဘ၏
အကျင့်ဖြင့်လည်း သားသမီး၏ အကျင့်စာရိတ္တ စိတ်နေသဘောထား
ပုံကို မှန်ကန်စွာ မသိနိုင်ပေ။ စိတ်သည် ကိုယ်အင်္ဂါအဆင်း၏
ပေါင်းစပ်ခြင်းနှင့် များစွာတူ၏။ မိန်းမပိန်ခေါက်ခေါက် ငါးခုခြောက်
အသွင်ရှိသူနှင့် ပုပုကွကွ ဝဝအိုင်အိုင်ယောတျား အစပ်တည့်သဖြင့်
မနိမ်မမြင့် မဝလွန်း မကွလွန်းသော ချောချောထိုက်ထိုက် သမီး
ကလေး ဖြစ်၍ လာနိုင်၏။ မိဘနှစ်ပါးစလုံး ပိန်ပိန်ပါးပါး သနား
ကမားမှ အစပ်လွန်သဖြင့် ပိန်ခေါက်ရိုးတံ ကျူထရုံလို ကေးလန်
ပါးလှုပ် ဝါးကလပ်အလား ငါးခြောက်ပြားမကလေးများ ဖြစ်ပေါ်၍
လာနိုင်လေသည်။

ထိုနည်းတူစွာ မိခင် ဂူးပေါပေါ၊ ဖခင် စိတ်ကြမ်းကိုယ်ကြမ်း ကျောင်းမနေရသောကြောင့် စာတတ်ပေတတ် မဟုတ်သော်လည်း သားသမီးမှာ အစပ်တည့်သဖြင့် အလိမ္မာ အမြော်အမြင်ရှိသူများ ဖြစ်၍လာတတ်သည်။ မိခင်က ဘီအေ၊ ဖခင်က ဝတ်လုံစာရေးဆရာ အစပ်လွန်သဖြင့် သားအဖွဲ့ ဖြစ်၍ လာနိုင်လေသည်။ စာရေးသူ ကိုယ်တိုင်မှာ ထိုကဲ့သို့သော သားအဖိုးတန်ကြီးတစ်ယောက် ရှိလေ သည်။

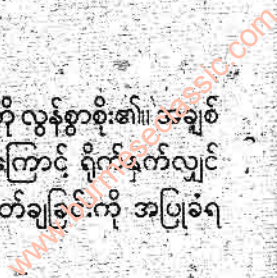
သို့ဖြစ်လေရာ တစ်ယောက်စိတ် တစ်ယောက်သိအောင် အမျိုး မျိုး ကြံနိုင်လေ စိတ်ချရလေဟု မှတ်ရမည်။

တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့် နာမည်ပင် ပျက်စေကာမူ လင်ကောင်း၊ မယားကောင်း မဖြစ်နိုင်ဟု ပုံသေမယူအပ်ပေ။ နာမည် ပျက်ရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို ရှာဖွေစဉ်းစားအပ်ကြလေသည်။

အချို့သော မိန်းမများမှာ အပျိုဖြစ်စဉ် ပျံလွှားမဟု အခေါ်ခံရ သော်လည်း သစ္စာရှိ၍ ကြင်နာသော မယားကောင်း၊ မိခင်ကောင်း ဖြစ်နိုင်လေသည်။ ကာမဂုဏ်ဘက်၌ အားကြီးကြောင်းကြောင့် မိန်းမ ယုတ်ဟု မဆိုနိုင်။ ထိုအားသည် အသွေးအသားနှင့် ဆိုင်လေသည်။

လစင်နှင့်မယား

မိန်းမများသည် လင်ယောက်ျား မချစ်မှာကို လွန်စွာစိုး၏။ အချစ် ကြောင့်လုပ်လျှင် ဘာမဆို ခံနိုင်၏။ အချစ်ကြောင့် ရိုက်နှက်လျှင် ခံ၍အရသာရှိ၏။ မချစ်မကြည် မုန်းထား ရှုတ်ချခြင်းကို အပြုခံရ

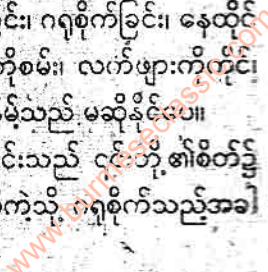
သည်နှင့် တစ်ပြိုင်တည်း မြွေပွေးထက် အဆိပ်ပြင်းထန်စွာ ဒေါသ
အမျက်ထွက်ပြီး ရန်သူကြီးဖြစ်နိုင်လေသည်။ မိန်းမတစ်ယောက်ကို
ရန်သူအဖြစ်သို့ လျှင်မြန်စွာ ရောက်စေလိုက ရှုတ်ချခြင်းသည်
အမြန်ဆုံးနည်း ဖြစ်လေသည်။

ယောက်ျားများသည် သမီးရည်းစားဘဝမှာသာ မိန်းမကို ယုယ
ထွေးပိုက်ကာ ချစ်ခင်သည့် အမူအရာကို ပြုလေ့ရှိကြ၏။ သားမယား
ဖြစ်သည့်အခါ၌ ထိုအရာကို ပေါ့လျော့ကာ အမှတ်တမဲ့ နေကြ
လေသည်။

ထိုအလုပ်သည် ဝန်လေးသောအလုပ် မဟုတ်ချေ။ အားလပ်
သည်အခါ သမီးရည်းစားဖြစ်စဉ်ကလို ပိုက်ထွေးယုယ ချစ်ခင်သည့်
အမူအရာကို ပြုအပ်ကြလေသည်။ နဂိုက အသည်းအသန် ချစ်ကြိုက်
၍ ပေါင်းသင်းခဲ့သော သားမယားအား ထိုကဲ့သို့ပြုရခြင်းသည် ခက်ခဲ
ဝန်လေးသောအရာ မဟုတ်ပေ။ ထိုနည်းသည် သွေ့ခြောက်
အေးစက်မည်ဖြစ်သော အချစ်၌ စိုပြည်ခြင်းဖြစ်စေ၍ နွေးသော
အသက်ကို ဝင်စေလေသောနည်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုသေးငယ်သော လစ်ဟင်းမှုသည် ယောက်ျားတို့၏ စိတ်
အထင်မှာသာ သေးငယ်၏။ မိန်းမတို့မှာကား မသေးမငယ်ပေ။
မိန်းမများအတွက် လင်ဖြစ်သူ၏ ယုယခြင်း၊ ဂရုစိုက်ခြင်း၊ နေထိုင်
မကောင်းသည့်အခါ ကျောက်စိမ်း၊ ရင်ကိုစိမ်း၊ လက်ဖျားကိုတိုင်၊
ခြေဖျားကိုဆုပ် ဤအလုပ်များကို ယုတ်နိမ့်သည် မဆိုနိုင်ပေ။

အခြားလူများမြင်အောင် ဂရုစိုက်ခြင်းသည် လင်တို့၏စိတ်၌
သာယာခြင်းကို တိုး၍ဖြစ်လေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဂရုစိုက်သည့်အခါ

လင်ယောက်ျားအပေါ်၌ ကိုးဆယ်ဆ ပိုမိုကာ ၎င်းတို့က ပြန်၍ပြုစုနိုင်၏။ အိမ်မှုရေးရာ ဝန်လေးလှသော အလုပ်များစွာတို့ကိုပင် ဝန်လေးသည်ဟု မှတ်ထင်ခြင်း မရှိတတ်ကြပေ။ ၎င်းတို့မှာ ကလေးနှင့် တူသဖြင့် စိတ်၏သာယာခြင်းသည် ကိုယ်ခန္ဓာကို လျင်မြန်စွာ ကူးစက်သဖြင့် တစ်အိမ်လုံးကို သာယာစေနိုင်လေသည်။ မိန်းမဖြစ်သူ စိတ်လက်မသာမယာ ငြိုငြင်၍လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်တည်း နန်းတော်ကြီးလောက် ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော အိမ်ထွီးများမှာပင် ငြိုငြင်ခြင်း၏ အငွေ့အသက် ပေါ်ပေါက်ကာ မသာမယာဖြစ်လေသည်။

၎င်းတို့ချက်ပြုတ်သော ဟင်းကျွေးကို ကောင်းသည်၊ အစပ်တည့်သည်၊ အရသာရှိသည်ဟု ပြောလျှင် ကျေနပ်မြဲ ဖြစ်၏။ ထိုစကားလေး တစ်ခွန်းနှစ်ခွန်း ပြောခြင်းသည် လွန်စွာလွယ်ကူလေသည်။ အဟုတ်တကယ်ပင် မကောင်းစေကာမူ ကောင်းသည်ဟု ပြောဖို့ရန် ဘယ်မှာဝန်လေးလောက်ပါသနည်း။ သို့ပါလျက် များစွာသော ယောက်ျားတို့သည် ချီးမွမ်းမည်အစား ဟင်းအိုးကို ဆားခတ်ရိုက်သူများပင် ရှိလေသည်။ ထိုလူမျိုးသည် အိမ်၏ သာယာခြင်း စည်းစိမ်ကိုမသိ၊ မလိုလား၊ မနှစ်သက်။ အခြားအပျော်အပါးကို ရှာလိုသူများ ဖြစ်ကြလေသည်။

လူတစ်ယောက်ကို တွေ့ဖူး၏။ တမင်သက်သက် သားမယားအပေါ်၌ ရမည်ရှာပြီး စားသောက်၍နေသော ဟင်းခွက်များကို လွင့်ပစ်၏။ ထိုနောက် ငွေကို မိန်းမ မသိအောင် အိတ်ထဲသို့ တည့်ပြီး ဟိုတယ်သို့ သွား၍စားမည်ဆိုပြီး အိမ်မှထွက်၍သွားလေ၏။

ထိုလူ၏စိတ်သည် သားမယား စိတ်မကောင်းအောင် ပြုရခြင်း၌ သာယာလေ့ရှိသူများဖြစ်ရာ ကလေးဆိုးနှင့် လွန်စွာတူကြလေသည်။ မှတ်၊ ငါ့ကို ဘယ်လိုအကောင်မှတ်သလဲ ပြောသောနည်းမျိုး ဖြစ်လေသည်။

လင်မယား မဖြစ်မီက တစ်ယောက်အပေါ်၌ တစ်ယောက် အပြစ်ကိုပင် ဖြစ်စေကာမူ အပြစ်ကို လျော့၍ဖွေး၏။ ဖော့၍ပြော၏။ အမှန်ပြောလျှင် မခံချင်မှာ၊ နာမှာစိုးသဖြင့် မမှန်စကားကိုပြော၏။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် အချစ်သည် တိုး၍သာ ထက်သန်ခဲ့ကြလေသည်။

အကြင်လင်မယားအဖြစ်သို့ ရောက်ကြသောအခါ၌ကား မခံချင်လို့ လဲသေသေ မှန်သလောက် ပြောဇာတ်ကြလေသည်။ သူစိမ်းတစ်ယောက်ကို အမှန်အတိုင်း မပြောရက်။ မခံချင်ဖြစ်မှာစိုးပြီး အားနာသဖြင့် လိုက်လျောကာ ဇာတ်ရုံလျော်ရုံမျှ ပြောတတ်သူသည် သားမယားအပေါ်၌ကား မညာမတာ အပြစ်အနာကို တဲ့တိုးပြောတတ်လေသည်။

ထိုကဲ့သို့ ပြောခြင်းသည် အချစ်ကို တဖြည်းဖြည်း မသေမနေရအောင် ညှဉ်း၍သတ်သည်နှင့် တူလေသည်။ သို့ဖြစ်လေရာ အချစ်ကို တာရှည်စေလိုက၊ အိမ်ကို အမြဲသာယာစေလိုက သားမယားအပေါ်၌ အပြစ်အသေးအဖွဲကလေးများကို မြင်သည့်အခါ အခြားအားနာရမည့် သူစိမ်းတစ်ယောက်အား ငါ အဘယ်ပုံပြောပြရမည်နည်း၊ ဟိုယံခင် ရှေးအခါ ချစ်တုန်း ခင်တုန်းမှာ ငါ အဘယ်ပုံပြောခဲ့

ပါသနည်း၊ ငါချစ်လို့ ယူထားတဲ့ မယား၊ ဤမျှကြီးကျယ်သော အပြစ်ကလေးမျိုးကို အခြားနည်းဖြင့် ပျောက်ကင်းအောင်လုပ်မည်၊ မခံချင်ဖွယ်ရာသော စကားကို ငါသုံးဖို့ မလိုဟု ဆင်ခြင်အပ်ဖေသည်။

- အချို့များမှာ သူစိမ်းတစ်ရံဆံတို့ ရှေ့မှာပင် သားမယားကို နာကြည်းအောင် ပြောတတ်ကြလေရာ အိမ်ထောင်၏ ကြီးလေးသော တာဝန်ကို ဆောင်ရသော သားမယားအပေါ်၌ ပြီးသူရန်ဘက်လို့ သဘောထားရာ ရောက်လေသည်။

အများအားဖြင့် အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက် ယောက်ျားလေးများ၏ အချစ်သည် မိန်းမများ၏ အချစ်ထက် လျင်မြန်စွာ ပိုမို၍ အေးတတ်၏။ ထိုယောက်ျား၏အချစ် အေး၍လာခိုက်မှာ မိန်းမ၏ အချစ်ကား သန်လျက်ပင်ရှိနေတတ်လေသည်။ ထိုကဲ့သို့သော မိန်းမ၏စိတ်ကို ထိခိုက်နာကျင်အောင် ပြောခြင်းသည် အချစ်သန်တုန်းဖြစ်သော မိန်းမမှာ အဘယ်မျှလောက် နာကျင်ထိခိုက်ခြင်းဖြစ်မည်ကို ဆင်ခြင်အိပ်ကြလေသည်။

ဒေါသသည် ဆင်ခြင်ခွင့်ကိုမပေး။ လျင်မြန်စွာ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လက်ဖြင့်၊ ခြေဖြင့်လည်းကောင်း ထောင်းခနဲ ထွက်တတ်လေရာ အဘယ်မျှလောက် ဆိုးရွားသည်ကို သိကြပါကုန်။

လင်မယားကွဲခြင်း၊ အိမ်၌မသာမယာဖြစ်ခြင်းမှာ ဤကဲ့သို့သော အသေးအဖွဲကလေးများသည် အခါများစွာ ကြီးလေးသော အကြောင်းရင်းတွေ ဖြစ်တတ်သည်ကို များစွာ သတိပြုသင့်ကြလေသည်။

အထူးသဖြင့် ကြင်နာထောက်ထားခြင်း၊ တစ်ယောက်အပေါ်၌ တစ်ယောက်က အပြစ်ကိုမရှာ ကျေးဇူးကိုရှာခြင်း၊ အပြစ်တစ်စုံ တစ်ရာတွေ့လျှင် လောကမှာ ဘယ်သူ့အပြင်ကင်းသလဲ၊ သူ့မှာ အပြစ်ကလေး ရှိသော်လည်း ပိုကောင်းတဲ့ အချက်ကလေးတွေ ရှိပါသေးကလားဟု ရှာဖွေ တွေ့မြင်အောင် အကောင်းကို ရှုကြ ပါကုန်။

ကုန်းကောင်ကြီး

သို့သော်လည်း အကျိုးစီးပွား ဆုတ်ယုတ်စေနိုင်သည့် အပြစ်ကြီး များကိုမူကား မျှီသိပ်၍ထားရပေမည် မဆိုလို။ အချို့သော မိန်းမ များသည်လည်းကောင်း၊ ယောက်ျားများသည်လည်းကောင်း အထင် လွဲတတ်ကြ၏။ မသင်္ကာသောစိတ်မျိုး ရှိတတ်ကြလေသည်။

ထိုမသင်္ကာသော စိတ်သည် တစ်စုံတစ်ယောက် အပေါ်၌ မသင်္ကာသဖြင့် ဂရုစိုက်လေလေ တိုးတက် ခိုင်လုံသလိုဖြစ်ကာ မသင်္ကာသောအချက်တွေကို မြင်အောင်ပြုတတ်လေလေဖြစ်လေရာ မသင်္ကာသောစိတ်သည် လွန်စွာကြောက်စရာကောင်းလေသည်။

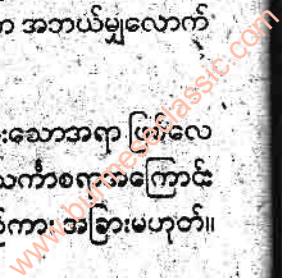
မယားက လင်အပေါ်၌ သော်လည်းကောင်း၊ လင်ဖြစ်သူက မယားအပေါ်၌ သော်လည်းကောင်း မသင်္ကာသော စိတ်နှင့် ရက်ပေါင်း အတော်ကြာစွာ ဂရုစိုက်၍နေသည်အခါ မသင်္ကာစရာ တွေ တိုး၍ထင်မြင်တတ်ကြ၏။

ထိုကဲ့သို့ ဂရုစိုက်၍နေကြောင်းကို မသင်္ကာဖြစ်ခြင်းခံရသူက ရိပ်မိသည်အခါ မနေတတ် မထိုင်တတ်ဖြစ်ပြီး အမူအရာမှာပင် ထူးခြား၍လာတတ်သည်။

ထိုအခါ ဟုတ်ပြီ၊ မှန်ပြီ၊ ငါထင်တာ မလွဲဘူး၊ သိင်း အရင်ကနဲ့ မတူတော့ဘူး ဟူသောအယူသည် ပေါ်ပေါက်လာမြဲဖြစ်လေသည်။ ထိုအခါ မသင်္ကာသောစိတ်ကို ဇာကယ်သိသောစိတ်၊ မလွဲသောစိတ်၊ တကယ်အသိဟုယုံကြည်၍လာတတ်လေသည်။ အချုပ်မှာ အထင်ကို အသိတု စွဲမှတ်တတ်လေသည်။ ထိုကဲ့သို့ဖြစ်သည့်အခါ အိမ်ထောင် မှာ မီးစွဲတော့မည်မှတ်။

သို့ဖြစ်လေရာ တစ်ယောက်အပေါ်၌ တစ်ယောက် မသင်္ကာရုံ မျှနှင့် စွပ်စွဲခြင်းကို အဘယ်အခါမျှ မပြုအပ်။ ဒိဋ္ဌ လက်ဆုပ် လက်ကိုင် ပိုင်ပိုင်မိမှ စွပ်စွဲမည်၊ ငါ ယခု သူ့အပေါ်မှာ မသင်္ကာဖြစ်၍ နေသည်မှာ အထစ်သာဖြစ်သည်။ အသိအမြင်မဟုတ်၊ လောကမှာ မသင်္ကာစရာတွေ လွန်စွာများသည်။ မသင်္ကာရုံမျှနှင့် ဒိဋ္ဌဟု စွပ်စွဲကြ သည့်အတွက် ဆင်းရဲဒုက္ခ မတွေ့တန်ဘဲ တွေ့ကြရသူ များလှချေပြီ။ ထိုသတိထား၊ ငါ၏ ချစ်သောလင်ယောက်ျားဖြစ်သည်၊ ငါ၏ ချစ်သောမယားဖြစ်သည်၊ မဟုတ်မမှန် စွပ်စွဲမိက အဘယ်မျှလောက် အသည်းနာမည်နည်း ဟူ၍ ဆင်ခြင်ရမည်။

မဟုတ်မမှန် စွပ်စွဲခံရခြင်းသည် မခံနိုင်ဆုံးသောအရာ ဖြစ်လေ ရာ ထိုကဲ့သို့ အစွပ်စွဲခံရသူ၏စိတ်၌ တစ်မျိုး မသင်္ကာစရာအကြောင်း ပေါ်လာတတ်လေသည်။ ထိုအကြောင်းသည်ကား အခြားမဟုတ်။

သင်း ငါ့ကို တမင်သက်သက် မဟုတ်မမှန် ဇွတ်အတင်း ကြက်ကုန်းစွဲ
 စွဲသည်။ ကေန်ရိုးရိုးစွဲခြင်းမဟုတ်။ သူ ငါနဲ့ ကွဲချင်လို့သာ ငါ့အပေါ်
 အထူးပင် မတရား အပြစ်ရှာတာပဲ။ အင်မတန်မှ ဆိုးယုတ်လှပါ
 ကလား။ ဤမျှလောက် ဆိုးလိမ့်မည်ဟု အလျင်က ငါ့မထင်
 မပေါင်းချင်ရင် ရိုးရိုးမပေါင်းချင်ကြောင်း ပြောပါလား။ ငါ့
 ငါ့ကို မဟုတ်တာနဲ့ စွပ်စွဲရသလဲ။ ယုတ်မာ
 ကောင်မ၊ သင်းအကြောင်း ငါသိပြီ။ ငါ့
 မိသားစုက ဘာလုပ်ခံနေရမှာလဲ။ ကွာမယ်။ ရှိ
 တွေ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်လေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ လင်မယား နှစ်ယောက်ကြား၌ အဆိုး
 ကုန်းကောင်သည် အခြားမဟုတ်။ တစ်ယောက်ကို တစ်
 မသင်္ကာသောစိတ်ပင်ဖြစ်သည်ကို သတိချပ်အပ်ကြပေသတည်း။

အထူးသတိပြုရန်

မိန်းမတစ်ယောက်၏ အချစ်ကို အဘယ်မျှမင် ပိုင်စေကာမူ
 လူမြင်သူမြင်၌ မထိမဲ့မြင် မပြုအပ်။ လူရှေ့သူရှေ့၌ ငါ သင်၏
 အချစ်ကို မိုင်သူဟု ပြသည်နှင့်တူသောအမှုကို ပြုချေက အမှန်းခံ
 ရမည်တည်း။

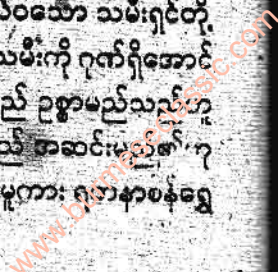
ယောက်ျားခေတ်

ယခုကာလသည် ဥသျှစ်တစ်တင်း နှမ်းတစ်တင်း ကာလကြီး ဖြစ်ရာ ယောက်ျားများသည် အများအားဖြင့် ရှေးကနှင့် မတူ။ အိမ်ထောင်ပြုရာမှာကိုပင် မိမိကိုယ်ကို နှမြော၍ နေကြလေသည်။

မိန်းမတကာကို ယူပြီးမှ အလုပ်အကိုင် အခြေအနေကလေး တစ်ခုခု မိမိအစွမ်းဖြင့် ချိုးပြီးနောက် အခုနေအခြေမျိုးသာ ဖြစ်ချေက ငါသည် အဖိုးတန် လူမျိုးတစ်ယောက်ဖြစ်မှာပဲ။ မှန်းတိုင်းပေါက်၊ ရွယ်တိုင်းရောက် အဖိုးအခန်အမျိုးမှန် လူကုန်ထံသမီး ဆံထုံးကြီးတို့ကို ခေါင်းခေါက်၍ ယူမှာပဲဟူသော ဖောက်ပြန်သောစိတ်မျိုး ပေါ်ပေါက် တတ်လေသည်။

အခွင့်မှာလည်း အတော်အတန် ဖာန်ကျပန်ကျ အလုပ်အကိုင် အခြေအနေကလေးရှိလျှင် တော်ရုံတန်ရုံ တန်းတူရည်တူ အမျိုးသမီး များကို ယူရမှာ မိမိတို့ကိုယ်ကို နှမြောကြလျက် အထက်မှန်းကြ လေရာ အမျိုးသမီးကလေးများမှာ ရပ်ရည် အဘယ်မျှချောစေ၊ လှစေကာမူ ပစ္စည်းဂုဏ် မရှိက ယောက်ျားကောင်းရဖို့ လွန်စွာမှ ခက်၍နေ၏။

သို့ဖြစ်လေရာ ပစ္စည်းဥစ္စာ များစွာမကြွယ်ဝသော သမီးရှင်တို့ မှာ သမက်ကို ပံ့ပိုးပေးနိုင်ကြသဖြင့် သမီးကို ဂုဏ်ရှိအောင် လုပ်ကြရလေသည်။ ရှေးအခါက အဆင်းသည် ဥစ္စာမည်သည်ဟု သော စကားရှိလေသည်။ ယခုမူကား ဥစ္စာသည် အဆင်းမည်၏ ဟု ဆိုရသကဲ့သို့ ဖြစ်၍နေလေသည်။ အကြောင်းမူကား ရုက္ခနာစန်ရွှေ

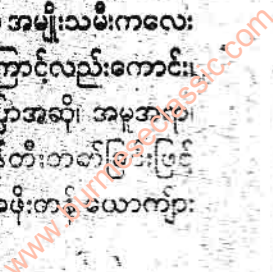

တို့၏ အဆင်းအရောင်နှင့် မွမ်းမံခြယ်လှယ်လိုက်သည့်အခါ ခေတ်ကာလ ဖက်ရှင်၏ ကူညီခြင်းကြောင့် ပြည့်ဝ ပုပ်ပွ အခေါက်ထူ ဖားခုံညင်းမကြီးများသော်မှ အတော်ပင် ဟုတ်သည်ဟု မှတ်ထင်ကြရလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းပြည်၌ မိန်းမများ၏ အကြိုက်တွေကို ဂျပန်ပြည်၊ ကုလားပြည်က အသစ်အဆန်းထွင်ကာ ဖက်ရှင်ကို ဖန်တီး၍ပေးကြရလေရာ မိန်းမနှင့် ပတ်သက်သည့် ကုန်ကျသော ငွေပေါင်း မြောက်မြားစွာတို့သည် ဂျပန်ပြည်၊ ကုလားပြည်သို့ အစဉ်မပြတ် စီးထွက်နေသည်ကို သိနိုင်လေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ မိန်းမများသည် ပင်ကိုရုပ်ပင် များစွာမရှိစေကာမူ ခေတ်ကာလအလျောက် ကုလားနှင့် ဂျပန်က ဖက်ရှင်ကို ဖန်တီး၍ ပေးကြသည့်အတွက် သုံးနိုင်စွဲနိုင်၊ ဝယ်နိုင်ခြမ်းနိုင်၊ မိမိတို့ ကိုယ်ကို ပြုပြင်နိုင်သော မိန်းမများမှာ နဂိုထက် ပိုမို၍လှသည်သာ မှတ်ထင်ရသဖြင့် ပင်ကိုအလှကို သိမြင်နိုင်သော ဉာဏ်မျက်စိ မရှိသော ယောက်ျားများမှာ အလိမ်မိကြရလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဝယ်နိုင်ခြမ်းနိုင် သုံးနိုင်ဖြန်းနိုင်သည့် အခြေအနေမရှိသူတို့အတွက်ကား ဂုဏ်ရှိအောင် တစ်မျိုးဖန်တီးရလေသည်။ ထိုဂုဏ်သည်ကား ပညာဂုဏ်ဖြစ်ရာ ပညာတတ် အမျိုးသမီးကလေးများမှာ ဥစ္စာပင့်မရှိသော်လည်း ပညာ၏ဂုဏ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပညာမှရရှိသော စိတ်ကူးဉာဏ်အစွမ်းဖြင့် အပြောအဆို၊ အမူအရာ၊ ဝတ်ပုံဆင်ပုံမှာ ကျက်သရေရှိအောင် ဖန်တီးတတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဖိုးတန်ဖြစ်လာကြပြီးလျှင် အဖိုးတန် ယောက်ျား

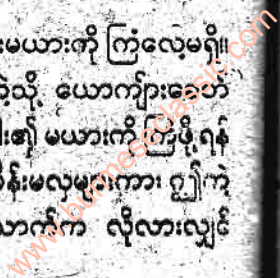

များကို ရနိုင်ကြလေသည်။ သို့ဖြစ်လေရာ ဂုဏ်အရောင်အဝါသည် လည်း အဆင်းပင် ဖြစ်၍နေလေသည်။ ဥစ္စာပစ္စည်းမရှိ၊ ခေတ်ကာလ ပညာလည်းမတတ်သော အမျိုးသမီးကလေးများမှာ မျှော်လင့်စရာ မရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်၍နေလေသည်။

ယောက်ျားရရှိသော မိန်းမများမှာလည်း လင်ယောက်ျားဖြစ်သူ ၏ အခြေအနေ တိုးတက်လေလေ စိတ်မချရလေလေ ဖြစ်လေရာ ရာထူးရာခံနှင့် အခြေကောင်းအနေကောင်းရရှိသော လင်ယောက်ျား များကို တစ်ရပ်တစ်နယ်သို့ ခွဲ၍မလွတ်ပဲသလောက် ဖြစ်လေသည်။ အကြောင်းမူကား တစ်နယ်သို့ရောက်သည့်အခါ ထိုယောက်ျား မျိုးမှာ တစ်ယောက် အသစ်ရဖို့ လွန်စွာ လွယ်ကူ၍နေကြောင်း သတင်းစာများ၌ မကြာမကြာ တွေ့ရှိရသည့် အတ္ထုပ္ပတ္တိများဖြင့် သိရလေသည်။ တစ်ရွာမပြောင်း သူကောင်းမဖြစ် ဟူသောစကား သည် ဤကဲ့သို့ဖြစ်ဖို့ရန် တင်ကြံဖြစ်ပေါ်သော စကားပုံကဲ့သို့ဖြစ်၍ နေလေသည်။

ထိုကဲ့သို့သော ဖြစ်ပျက်ပုံ အခြေအနေတို့ကို ထောက်လိုက် သောအခါ မိန်းမများမှာ လင့်စစ်ကို အမြဲခင်း၍နေမည်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ နေလေသည်။

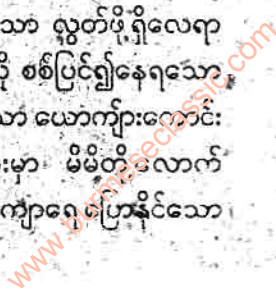
ယောက်ျားများသည် သူတစ်ပါး၏သားမယားကို ကြံလေ့မရှိ။ ကြံဝံ့သူ လွန်စွာနည်းပါးလေသည်။ ယခုကဲ့သို့ ယောက်ျားခေတ် ကောင်း၍နေသော အခါကာလမှာ သူတစ်ပါး၏ မယားကို ကြံဖို့ရန် စိတ်ကူးသည် သာ၍ပင်နည်းပါးလေသည်။ မိန်းမလှများကား ဤကဲ့ သို့ မဟုတ်။ အဖိုးတန် ယောက်ျားတစ်ယောက်က လိုလားလျှင်

မယားကြီးရှိကြောင်း မျက်မြင်ဒိဋ္ဌ အသိဖြစ်ကြပါလျက်ပင် ဓားပြ
 တိုက်၍ ယူဖို့ရန် ဦးမလေးကြပေ။ ဂုဏ်သရေရှိ အမျိုးကောင်းသူ
 မိန်းမများကား ဤအရာ၌ သာ၍ပင် ရဲတင်းကြလေသည်။ ထိုကဲ့သို့
 ဓားပြ ဝံ့ ဝံ့ခံရသော ယောက်ျားမှာ လူချောလူပျို ဖြစ်ဖို့မလို။ ရာထူး
 အလုပ်အကိုင် အခြေအနေကလေး ကောင်းနေဖို့သာ လိုလေသည်။
 ရှေးအခါက ဥရောပတိုက်သားများ ရရှိကြသော ရာထူးများစွာတို့မှာ
 ယောက်ျားများလက်သို့ ရောက်၍နေကြလေရာ မိန်းမများ တပ်မက်
 ဖွယ်ရာဖြစ်သော ယောက်ျားသည်လည်း ရှေးကထက် ဗို၍များကြ
 လေသည်။

ရှေးအခါက ယောက်ျားများ ရုပ်လှလျှင် အရပ်ရပ်မှာ စန်းပွင့်ကြ
 ၏။ လူချောလူလှတစ်ယောက်ကို ဝိုင်းအံ့၍ ကြည်ကြရ၏။ ယခုမှာ
 ကား အရောရော အနှောနှောခေတ်ဖြစ်သောကြောင့် လူချောလူလှ
 တွေလည်း များ၏။ ရာထူးရာခံနှင့်လူတွေလည်း များလေရာ စတိုင်
 ကျကျ ဝတ်ဆင်သွားလာ နေထိုင်ကြသည့် တစ်ရပ်သားကိုမြင်လျှင်
 ခင်မင်ဖွယ်ရာ ဖြစ်၍နေလေသည်။

ယောက်ျားများသည် မိတ်ဆွေသုဿ်ချင်း၏ မယားကို ကြံလေ့
 မရှိကြပေ။ မိန်းမများသည်ကား သူငယ်ချင်းမ၏ လင်ယောက်ျားကို
 ကြံရဲကြလေသည်။ ယောက်ျားက ရှောင်မှသာ လွတ်ဖို့ရှိလေရာ
 လင်ရှိမယားများမှာ လင်အတွက် အမြဲလိုလို စစ်ပြင်၍နေရသော
 ခေတ်ဆိုးကြီးဖြစ်၍နေလေသည်။ ဘည်တံ့သော ယောက်ျားကောင်း
 တစ်ယောက်ကို ရ၍နေသော မိန်းမများမှာ မိမိတို့လောက်
 ကမကောင်းသော မိန်းမများအပေါ်၌ မာရေကျောရေ ပြောနိုင်သော

ခေတ် ဖြစ်၍နေလေသည်။ အသက်လေးဆယ်ကျော် ငါးဆယ်နီး
 သော ယောက်ျားကိုပင် မယားဖြစ်သူက စိတ်ချမထားနိုင်။ တူမ
 အရွယ်၊ သမီးအရွယ်၊ အပျိုကြီးများနှင့် တွေ့မှာကိုပင် စိုး၍နေရ
 သဖြင့် လင်ယောက်ျား၏ အချစ်ကို စိတ်ချလွှဲလျှင် ယုံစား၍မနေ
 နိုင်သော ခေတ်ဖြစ်လေသည်။ ငါ့ယောက်ျား လူကြီးပဲ၊ သင်းက
 ထွတ်ထွတ်ကလေး၊ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ဟူ၍ အောက်မေ့ကာ စိတ်ချ
 လက်ချ လွှတ်၍မထားအပ်ပေ။ အကြောင်းမူကား ထိုအရွယ်များမှာ
 ပြောတင့်တယ်၊ ဆိုတင့်တယ်မို့ အပြင်အပ၌ ဦးလေး၊ ဦးကြီးဟု
 ခေါ်ရင်း အတွင်းစိတ်၌ တစ်မျိုးဖောက်ပြန်ကာ အကြံကြီး၍နေသူ
 များကို တွေ့ကြုံခဲ့ရဖူးလေသည်။

အရွယ်တင်ခြင်း

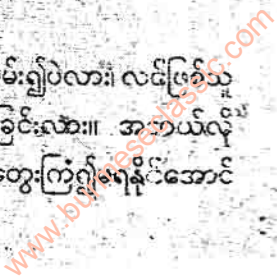
အသက် ငါးဆယ် နီးနီးရှိသော အသရေရှိ ယောက်ျား
 တစ်ယောက်၏ ဖြစ်ပျက်ပုံကို တွေ့ဖူး၏။ ၎င်းမှာ မယားသေဆုံး
 သဖြင့် ခေတ္တအိမ်ခြေမတည်။ ဧည့်သည်ပမာ စားအိမ်မရှိ။ ဆိုင်မှာ
 စားပြီး အသိမိတ်ဆွေများအိမ်၌ အိပ်ရရှာ၏။

တစ်ရံသောအခါ အသိမိတ်ဆွေ လင်မယားနှစ်ယောက်နေ
 သော အခန်းသို့ ညတစ်ည ရောက်၍သွားရ၏။ ယင်းလင်မယား
 နှစ်ယောက်စလုံးမှာ အသက်နှစ်ဆယ်ကျော် ငယ်ရွယ်သူကလေးများ
 ဖြစ်ကြလေသည်။ ၎င်းတို့မှာ တစ်လလျှင် လေးငါးဆယ်လောက်
 ရကြသူများ ဖြစ်လေသည်။

ထိုည၌ သေးငယ်သောအခန်းတွင် မုဆိုးဖို ယောက်ျားကြီးသည် ၎င်းတို့နှင့်အတူအိပ်ကြရ၏။ သန်းခေါင်ကျော်၍ နိုးသောအခါ မိန်းမပျိုသည် အပါးသို့ လူးလိမ့်ကာ ရောက်၍ နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် မုဆိုးဖိုက “ဟဲ့ ... ဟဲ့ ... အအိပ်ကြမ်းလှသည်လား” ဟုပြောကာ တွန်း၍ပစ်၏။ ၎င်းတို့၏ အိပ်ရာကို ကြည့်လိုက်သောအခါ ၎င်းယောက်ျား မရှိသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် “နင့်ယောက်ျား ဘယ်သွားသလဲ” ဟု မေးရာ “အဖော်တွေ လာခေါ်လို့ အငြိမ်းကို သွားတယ်၊ ကျွန်မတစ်ယောက်တည်းရယ်” ဟု ပြောသည်။ ထိုအခါ ဧည့်သည်က “မတော်တာပဲ၊ နင့်ယောက်ျား ဘယ်နှယ်လုပ်တာလဲ၊ ဒီလောက်တောင် အအိပ်ကြီးရသလား၊ ငါ့ အပြင်ထွက်အိပ်မှ တော်မယ် ထင်တယ်” ဟု ပြောရာ မိန်းမပျိုက “အမယ်... ဦးကြီးကလဲ တခြားလူမှတ်လို့၊ ဦးကြီးပဲ၊ အိပ်သာအိပ်ပါ” ဟု ပြန်ပြောသတဲ။

ဧည့်သည်က “ဦးကြီးသော ဘာသော နားမလည်ဘူး၊ နင့် အပြင်ကိုထွက်” ဟု မောင်းထုတ်မှ မသာမယာသော အမူအရာနှင့် အပြင်ထွက်၍သွားသတဲ။

ဤကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်းမှာ တကယ်အအိပ်ကြမ်း၍ပဲလား၊ လင်းဖြစ်သူကလည်း တကယ်ယုံကြည်စိတ်ချ၍ ထားခြင်းလား။ အဘယ်လို့ သဘောလဲဟူသောအကြောင်းကို ယခုတိုင် တွေးကြံ၍ ရေခိုင်အောင် ရှိနေလေသည်။

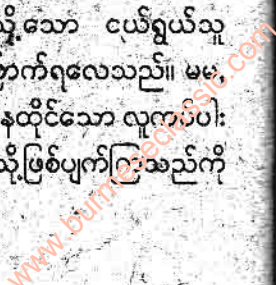

သို့ဖြစ်လေရာ ဦးလေး ဦးကြီးအရွယ် ယောက်ျားကြီးများမှာ
 ငယ်ရွယ်သော မိန်းကလေးများနှင့် ပတ်သက်၍ အဘယ်မျှအခွင့်သာ
 သည်ကို သိနိုင်လေရာ ငါ့မယား ငယ်ငယ်ကလေးပဲဟု အောက်မေ့
 ကာ လူကြီးများနှင့် စိတ်ချ၍ မထားအပ်ပေ။ ငါ့ယောက်ျား အသက်
 ငါးဆယ် အဘိုးကြီးအရွယ်ပဲ၊ သင်းကလံ ထွတ်ထွတ်ကလေးပဲ၊ မဖြစ်
 နိုင်ပါဘူး ဟူသော အတွေးနှင့် စိတ်ချ၍ မထားအပ်ပေ။ ဤအရွယ်
 မျိုးမှာ သာ၍ပင် စိုးရိမ်ရလေသည်။

ယောက်ျားငယ်ငယ်ကလေးများနှင့် အရီးအရွယ်၊ အမေအရွယ်
 မိန်းမကြီးမှာလည်း အဘယ်သို့ပင် နေစေကာမူ တင့်တယ်သည့်
 အတွက် ပတ်သက်၍ သွားတတ်သည်ကို အခါများစွာ တွေ့မြင်
 ကြားသိရဖူးလေသည်။

ငယ်လင် ငယ်မယား အဖွန် ချစ်ခင်၍ ပေါင်းသင်းသော
 လင်မယားသော်မှ အသက်ကြီးသည်အခါ တူအရွယ်၊ သားအရွယ်
 ကလေးနှင့် အခွင့်သာအောင် လျစ်လျူရှု၍ မထားအပ်ပေ။ အထူး
 သဖြင့် ဖစ္စည်းဥစ္စာ ကြွယ်ဝသူများ ဤအချက်ကို သတိထားသင့်ကြ
 လေသည်။

အိမ်၌ ခိုင်းစေ၍ထားအော် ထိုကဲ့သို့သော ငယ်ရွယ်သူ
 ယောက်ျားပျိုကလေးများကို သာ၍ပင် ကြောက်ရလေသည်။ မမ၊
 ကို ဦး ဒေါ်ဒေါ်၊ ဦးလေးဟုခေါ်ကာ ခိုကပ်နေထိုင်သော လူကပ်ပါး
 သွ ရာသွက်လက်လက်ကလေးများနှင့် ထိုကဲ့သို့ဖြစ်ပျက်ကြသည်ကို
 များစွာပင် ကြားရဖူးလေသည်။

အစေခံမကလေးများ

အချို့သော မြို့ငယ်၊ ရွာငယ်များမှ ဆင်းရဲသား မိန်းမပျိုကလေးများကို အိမ်၌ အစေခံအဖြစ်နှင့် ထားရာမှ ယောက်ျားဖြစ်သူ ဆိုးပါး၍ သွားသည်များကိုလည်း များစွာပင် တွေ့ရလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်သောကြောင့် အိမ်ရှင်မိန်းမများကို အာခံလျက် ယောက်ျားကလည်း အလိုလိုက်သဖြင့် မိန်းမကြီးများမှာ ပိန်ချုံး၍ နေသည်များကို တွေ့ရဖူးလေသည်။

ယောက်ျား၏ အချစ်သည် စိတ်ချ ယုံကြည်ရသော အချစ်မဟုတ်ပေ။ ထိုကဲ့သို့ အစေခံမကလေးများနှင့် ဖြစ်ပျက်သည်အခါ အစေခံမလေးများမှာ အမှုအရာ ငြောင်း၍လာ၏။ အထက်ထက်ကလို ခိုင်းရာစေရာ၌ သာသာကြည်ကြည် လုပ်ကိုင်မည်အစား သူပုန်ထလိုသည့် အမှုအရာများကို တစ်စ တစ်စ ပြတတ်ကြသည်။ သားကြီးမယားကြီးအပေါ်၌ အဟုတ်တကယ် ကြင်နာစိတ်ရှိသည့် ယောက်ျား၊ သားကြီးမယားကြီးကို ကြောက်သော ယောက်ျားများသည်ကား အစေခံမကလေးများနှင့် တိတ်တဆိတ် ဖြစ်ပျက်သည့်အခါ အစေခံမကလေးများကို အလျင်ကလို ခိုင်းစေခြင်း မပြုရဘဲ နေတတ်၏။ အခါများစွာ ၎င်းအစေခံမကလေးများ လုပ်မည့်အလုပ်များကို ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင် လုပ်ကိုင်တတ်ကြလေသည်။

ယောက်ျားတစ်ယောက် ပြောဖူးသည်မှာ မိမိသည် ခိုင်း၍ထားသော အစေခံမကလေးနှင့် ဖြစ်ပျက်မိသည်အတွက် အစေခံမ

ကလေးက မိမိအပေါ်၌ အနိုင်ကျင့်ကာ လုပ်မည်အလုပ်များကို မလုပ်ဘဲနေသဖြင့် မိန်းမလုပ်သူ သိမှာစိုးသည့်အတွက် အစေခံမကလေး၏ အလုပ်တာဝန်ဟူသမျှကို သိမ်းကြုံး၍ လုပ်ခဲ့ရကြောင်း၊ သို့လုပ်ရာတွင်လည်း မယားသို့လျှင် ရှင့်မယားကလေးကို သနားလို့ လုပ်ရသလားဟု ပြောမှာစိုးသည့်အတွက် မယား မမြင်အောင် ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး လုပ်ပေးရကြောင်းများ ဖြစ်လေသည်။

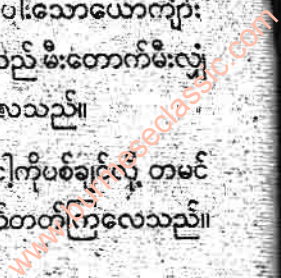
အချို့ ရက်စက်သော ယောက်ျားများသည်ကား မယားသိမည်ကို ဂရုမထား။ အစေခံမကလေးများကို ပြောင်ပြောင်ပင် ယူ၍ထားတတ်ကြလေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ အပေါ်စား အစေခံမကလေးများကို အိမ်မှာ မထားအပ်ကြပေ။ တတ်နိုင်လျှင် တကယ်ကုလားအစေခံ၊ မြန်မာအစေခံ မိန်းမကြီးများကို ထားအပ်ကြလေသည်။

မခံချင်သောစိတ်

မိန်းမများသည် မဟုတ်မမှန်ဘဲလျက် တစ်ပါးသောယောက်ျားနှင့် အစွပ်အစွဲခံရသည့်အခါ မခံချင်သောစိတ်သည် မီးတောက်မီးလျှံပမာ ပြင်းထန်စွာ ပေါက်ကွဲထွက်ပေါ်တတ်လေသည်။

ထိုကဲ့သို့ စွပ်စွဲသည့်အခါ ငါ့ကိုမချစ်လို့၊ ငါ့ကိုပစ်ချင်လို့ တမင်ဖန်တီးစွပ်စွဲခြင်းဖြစ်သည်ဟု တစ်ထစ်ချ စွဲမှတ်တတ်ကြလေသည်။

တစ်ရံသောအခါ၌ ယောက်ျားတစ်ယောက်သည် မိမိ၏ မယားအား ထိုကဲ့သို့ စွပ်စွဲမိရာ မိန်းမသည် ပြင်းထန်စွာ အမျက်ထွက်လျက် အဘယ်အခါမျှ လင်ယောက်ျားဖြစ်သူကို မဆဲမဆိုဖူးပါလျက် ဆဲဆို ရေရွတ်ပြီး ယောက်ျား၏ဆံပင်ကို ခံ၍ဆွဲကာ ဒေါသနှင့် ကြမ်းသည်ကို မြင်ရလေသည်။

စာရေးသူက ဝင်ပြီး ဖြေပြီး ၎င်းယောက်ျားအား “ခင်ဗျားက မခံနိုင်တဲ့စကားကို သွားပြောတာကိုး၊ ဒီလိုပြောလိုက်” ဟု ပြောကာ အောက်ပါစကားကို တိုးတိုးသင်၍ ပေးလိုက်ရလေသည်။ ထိုစကားမှာ “ငါ့မယားကို သူများစေ့စေ့ကြည့်တာ မခံနိုင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ငါ အထင်မှားလို့ပြောတာ” ဟူသောစကား ဖြစ်လေသည်။ ထိုစကားကို တိုးတိုးသင်ပေးရ၏။

မိန်းမမှာ ထိုအခိုက်စုန်းသရဲပူးသလိုဖြစ်၍နေသေး၏။ သို့သော်လည်း ၎င်းစကားကို ယောက်ျားဖြစ်သူက ၎င်းမိန်းမ၏ နားနားကပ်ကာ ပြောလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်တည်း မျက်ရည်များနှင့် ငိုကာ ကြည့်၍နေရာမှ ပြုံးရယ်ပြီး “အရူးကြီး၊ လူများလို တွေ့ကရာပြောတယ်၊ နောက်များ ဒီလိုပြောရင် အဆိပ်ကျွေးသတ်မယ်” ဟုပြောရင်း လင်ဖြစ်သူ၏ နဖူးကို လက်သီးပျော့ပျော့ကလေးနှင့်ထုကာ မျက်နှာ၌ လွန်စွာကျေနပ်၍သွားသည့် အမူအရာ ပေါ်လာပြီး မီးဖိုထဲသို့ သွားပြီး လင်ယောက်ျားအတွက် ညစာကို ပြင်ဆင်ခူးခပ်နေရာလေသည်။

ငယ်ရွယ်သူတို့၏ အချစ်စိတ်

ငယ်ရွယ်သူတို့၏ အချစ်မှာ လွန်စွာသန့်ရှင်း သိမ်မွေ့၏။ ယခု ကာလ ငယ်ရွယ်သူများ၏ အချစ်သည် သို့နှင့် အတိုင်းဖြစ်ပေလိမ့် မည်။ အကြောင်းမူကား သဘာဝတရားသည် ပြောင်းလဲခြင်းမရှိချေ။ အသက် ၁၄ နှစ်၊ ၁၅ နှစ်အထိ မိန်းမပျိုကလေးနှင့် ယောက်ျားပျို ကလေးများ ဖြစ်ပုံမှာ တစ်ယောက်မျက်နှာကို တစ်ယောက်ကြည့်၍ သာယာခြင်း၊ နှစ်ယောက် အတူတူ နီးကပ်စွာ နေရခြင်းမျှဖြင့် ကျေနပ်သော အချစ်မျိုးဖြစ်လေသည်။ ထိုအချစ်မျိုးမှာ ကာလသား ကာမစိတ် မပါမရှိတတ်ပေ။ ခြွင်းချက်များလည်း ရှိပေလိမ့်မည်။ ကာမဂုဏ်စိတ်မှာ အထက်ဖော်ပြခဲ့သည်အတိုင်း မချစ်ဘဲလည်း ရှိနိုင်လေသည်။ ပြည်တန်ဆာမများကို အချစ်နှင့် ပေါင်းသင်းကြ သည် မဟုတ်။ ကာမစိတ်သက်သက်နှင့် ပေါင်းသင်းကြခြင်းဖြစ်ရာ အလွန်မက်မောလောက်အောင် အဆင်းကြန့်အင်နှင့်ပင် ပြည့်စုံစေ ကာမူ စွဲလမ်းသောအချစ် မရှိ။ ကာမအလုပ်၌ အဆင်းသည် အထောက်အကူလေးလောက်မျှ ဖြစ်လေသည်။

ထိုငယ်ရွယ်သူတို့သည် ထိုကဲ့သို့ချစ်ရာ၌ မျက်နှာအလှကလေး ကိုသာကြည့်၍ ချစ်ခြင်းဖြစ်လေရာ ကာမစိတ် မဆိုထားဘိ၊ အကြင် လင်နှင့်မယားအဖြစ်သို့ ရောက်မှရောက်ပါ့မလားဟူသော တွေးခေါ် ပုပင်ခြင်းမျိုးသော်မှမရှိ။ အနာဂတ်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ တစ်စုံတစ်ရာ မျှ မတွေးဘိ ယခုလတ်တလော တွေ့ကြုံနေရခြင်း၌ သာယာခြင်း သက်သက်မျှ ဖြစ်လေသည်။

အခါများစွာလည်း ငယ်သော မိန်းကလေးသည် ကြီးသော ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက်ယောက်ကို ချစ်နေတတ်၏။ ၁၂ နှစ် သား ယောက်ျားကလေးသည် အသက် ၃၀ အရွယ် မိန်းမကြီး တစ်ယောက်ကိုချစ်နိုင်၏။ ၎င်းတို့၏အချစ်မှာ ၅၂၈ မဟုတ်။ ၁၅၀၀ အချစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ကာမစိတ် မပါ။ ဖွေပိုက် ယုယခြင်း၊ ပွတ်ပွတ်သပ်သပ် နေလိုခြင်းမျှ ဖြစ်လေသည်။

ထိုအချစ်မျိုးသည် ကြုံခဲ့သော အချစ်မျိုးဖြစ်ရာ များစွာထူးဆန်း လေသည်။ စာရေးသူကိုယ်တိုင် ငယ်စဉ်က အသက် ၁၃ နှစ်အရွယ် မှာ အမြဲကစားဖက်ဖြစ်သော သူငယ်ချင်းမကလေး တစ်ယောက်နှင့် ကွဲပြား မော်လမြိုင်မြို့သို့ ရောက်၍သွား၏။ တစ်နေ့သ၌ အသက် သုံးဆယ်ခန့်ရှိသော မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဘုရားရှိခိုးကျောင်း၌ မြင်ရ၏။ ၎င်းမိန်းမမှာ အထူးလှပသူ မဟုတ်။ ကွဲရစ်ခဲ့သော သူငယ် ချင်းမတလေး၏ မျက်နှာနှင့် တူသောကြောင့် ဘုရားရှိခိုးကျောင်း တက်သည့်အခါတိုင်း ထိုမိန်းမ ကျောင်းတက်လာသလားဟူ၍သာ ဂရုစိုက် ကြည့်မိလေသည်။

အခါများစွာ အိပ်ရာ၌ ၎င်းမိန်းမကြီး၏ မျက်နှာကိုမြင်၍ နေရ လေ၏။ မသိသူများ ဤအကြောင်းကိုသိလျှင် ဆေးမိသည်ဟု ပြောကြလိမ့်မည်။ တစ်ရံသောအခါ အိပ်စက်ပွဲတော်တွင် ဘုရားရှိခိုး ကျောင်း၌ တစ်ယောက်တည်းထိုင်ကာ စာဖတ်၍နေခိုက် မိန်းမပျို တစ်ယောက်သည် အနီးကို ပွတ်ကာလျှောက်၍သွားရာ ၎င်းကိုယ်မှ ကာနင်ဂါ ရေမွှေးနံ့ကို ရလှိုက်ရလေသည်။ ကြည့်လိုက်သောအခါ ထိုမိန်းမကြီး ဖြစ်၍နေလေသည်။ လွန်စွာဝမ်းသာ၏။

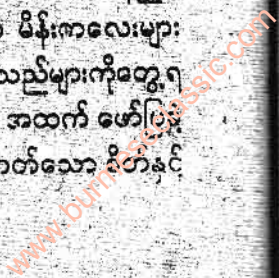
www.burmeseclassic.com

ထိုနေ့ ကျောင်းသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ကျောင်းသားများ အတွက် မြို့ထဲမှ အနီးနီးနှင့် ကျောက်ကျောများကို လာ၍ပို့ကြသဖြင့် သောက်မည်ပြုလိုက်ရာ ကျောက်ကျောမှာ ကာနှင့်ဂါရေမွှေးထည့်၍ ထားသဖြင့် ထိုရေမွှေးနံ့ကို ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်တည်း ရင်ထဲမှာ အလုံးကြီးတက်၍လာသဖြင့် မသောက်နိုင်တော့ချေ။ ငါ့ဘယ်လိုဖြစ် ပါလိမ့်မလဲဟု တွေးမိလေသည်။

နောက်တနင်္ဂနွေနေ့၌ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းမှာ ၎င်းမိန်းမကြီးကို မြင်ရပြန်၏။ ထိုအခါ တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်။ ၎င်းနှင့်အတူ အသက်သုံးဆယ်ကျော်ခန့် ယောက်ျားတစ်ယောက် ပါလာပြီး အတူ ယှဉ်တွဲ၍ ထိုင်ကြသည်ကို မြင်ရလေရာ ဒီလူဟာ သူ့ယောက်ျားပဲ၊ ဒီယောက်ျားဟာ သိပ်ကံကောင်းတာပဲဟု တွေးပြီး မချမ်းမသာ မခံ ချိုသောစိတ် ဖြစ်၍နေခဲ့လေသည်။

ထိုစိတ်မှာ ကာမနှင့် တစ်စုံတစ်ရာ မသက်ဆိုင်။ ဇူးအထက်သို့ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ စိတ်မရောက်။ မျက်နှာကွက်ကွက်ကလေးအောက် သို့လည်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ စိတ်မဆင်းရဲခဲ့။ သူ၏အိမ်မှာ အစေခံ ကလေးများ ဖြစ်ပါစေတော့၊ ငါ ဘာမဆို လုပ်ပေးမှာပဲ ဟူသော စိတ်သာ ရှိခဲ့လေသည်။ ထိုစိတ်သည် အဘယ်သို့သောစိတ်ပေနည်း။

ထိုအခါ များစွာ အရွယ်မရောက်သေးသော မိန်းကလေးများ သည် ယောက်ျားကြီးများနှင့် ပွတ်သီးပွတ်သပ်နေသည်များကိုတွေ့ရ ပုံလေသည်။ ၎င်းကလေးမများ၏ စိတ်မှာလည်း အထက် ဖော်ပြခဲ့ သောနည်းအတိုင်း ရိုးရိုးသားသား ချစ်တတ်ခင်တတ်သော စိတ်နှင့် ပွတ်သီးပွတ်သပ်နေခြင်း ဖြစ်နိုင်လေသည်။

သို့သော်လည်း ရိုးသောအချစ်သည် ကြီးသူက လမ်းခင်း၍ ပြလျှင် ဆန်းသောအချစ်သို့ ရောက်ဖို့ရန် ခက်ခဲမည် မဟုတ်ပေ။ သို့ဖြစ်လေရာ လူမမည်ကလေးမလေးများနှင့် လူကြီးများ မှားယွင်း ဖောက်ပြားကြသည့်အကြောင်းများကို တွေ့ရသည်။ ငယ်သူများ၏ အပြစ်မဟုတ်။ ကြီးသူများ၏ ဖြားယောင်းမှုဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်လေ သည်။

ဘာကိုချစ်သလဲ

အချစ်သည် ရူပါရုံနှင့်သာ ဆိုင်ပါသလော။ သို့မဟုတ် အများ အားဖြင့် ရုပ်ရည်ချောမော လှပသူကိုသာ မိန်းမများ ချစ်ကြိုက်တတ် သည်ဟု အစွဲပြုကြသည်မှာ ကြီးသောအမှား ဖြစ်လေသည်။

အထက်၌ ဖော်ပြခဲ့သည်နှင့်အညီ အဆင်း၏ ချို့တဲ့ခြင်းကို ဂုဏ်သည် ဖြည့်စွက်နိုင်၏။

မိန်းမများမှာ ဤယခုခေတ်ကာလသို့မတိုင်မီ ပဝေသဏီမှစ၍ ရုပ်သာလျှင် အဖိုးတန်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ အဆင်းသည် သိလွယ်သော ထင်ရှားသောဂုဏ်ဖြစ်၏။ အချင်းကား မသိလွယ်ချေ။ သို့ဖြစ်လေ ရာ ရုပ်သည် မြင်လျှင်မြင်ချင်း ချက်ချင်းလက်ငင်း တပ်မက်ခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်လေသည်။ အချင်းကား ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမိမှသာ သိနိုင် လေရာ အချင်းကို ကြည့်၍ စွဲကြသည်မဟုတ်။ အဆင်းကိုကြည့်၍ မက်ကြလေသည်။

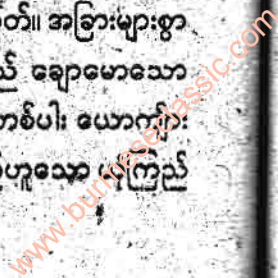
အချစ်လမ်းညွှန်

ယခုကာလ၌ မိန်းကလေးများမှာ အဆင်း၊ အချင်းကိုသာ အားကိုးရသည်မဟုတ်။ ခေတ်ကာလ ပညာဂုဏ်ကိုလည်း အားကိုး တစ်ခု ပြုကြလေသည်။ ရှေးအခါကမူကား အဆင်းဂုဏ်၊ မျိုးရိုးဇာတိ၊ ဓနဂုဏ်ကို အားကိုးအားထား ပြုကြရလေသည်။ ယခုအခါ၌ ကား အဆင်းဂုဏ်၊ မျိုးရိုးဂုဏ်၊ ဓနဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်ဟူ၍ အားကိုး ထင်ရှားသော ဂုဏ်များအပြင် အချင်းဂုဏ်မှာ နောင်အခါမှ သိရသဖြင့် အားထား၍ ရေးသားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဧည့်အကြောင်းတို့ကို ဆင်ခြင်လိုက်သောအခါ အချစ်သည် ရူပါ ရုံနှင့်သာ သက်ဆိုင်သည် မဟုတ်ကြောင်း သိနိုင်လေသည်။

ဤအရာ၌ ယောက်ျားများမှာ မိန်းမများထက် အချစ်ကို ဖြစ်စေနိုင်သည့် ဂုဏ်သတ္တိ ပိုမိုများပြားလေသည်။ ထိုဂုဏ်အစွမ်းသတ္တိတို့သည်ကား အပြောအဟောကောင်းခြင်း၊ ရဲရင့်ခြင်း၊ ပညာတတ်ခြင်း စသည်များ ဖြစ်ကြလေသည်။

ယောက်ျားများမှာ ယခုကာလ၌ ရုပ်ရည်အဆင်းသည်သာလျှင် အချစ်ကို မိန်းမတို့၏စိတ်၌ နိုးကြွစေသည်မဟုတ်။ အခြားများစွာသော အရည်အချင်းတွေ ရှိကြလေရာ ရုပ်ရည် ချောမောသော လင်ယောက်ျား၏ ခိတ်၌ ငါ၏မယားသည် ငါမှတစ်ပါး ယောက်ျားမှန်သမျှကို ဖွဲ့နှင့်သလဲ ဟု သဘောထားလိမ့်မည်ဟူသော မှုကြည်ခြင်းသည် လွန်စွာများလေသည်။

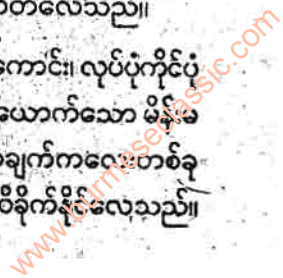

လူချောလူလှသည် မိမိချောမောလှပကြောင်းကို ကောင်းစွာ သိ၏။ သို့ဖြစ်လေရာ မိမိ၏မယားသည် မိမိ၏ ရုပ်ရည်မှတစ်ပါး အခြားချစ်စရာမရှိဟု မှတ်ထင်တတ်ကြလေသည်။

ဤမှတ်ထင်ခြင်းထက် မှားသောအရာ မရှိချေ။ အကြောင်းမူ ကား ချစ်ဖွယ်သောအင်္ဂါတို့သည် ရုပ်အပြင် မြောက်မြားစွာ ရှိနိုင် လေသည်။ အရုပ်ဆိုး ဘုတ်ပွ ရုတ်တရက် အမြင်အားဖြင့် ခြောက်ပြားမတန်သော သတ္တဝါ လူဝင်စားကြီးတစ်ယောက်ကို အိမ်၌မွေး၍ထားအံ့။ ထိုလူဝင်စား ဘုတ်ပွကြီးမှာ မမရဲ့ ကိုကိုရဲ့ ဒေါ်ဒေါ်ရဲ့ ဦးလေးရဲ့ စသည်ဖြင့် အပလီ အခရာ အခွဲတွေကို မွေးကတည်းက ပင်ကိုပါလာ၍ အလိုလို တတ်မြောက်နေသော သတ္တဝါကြီးဖြစ်ချေက လင်ယောက်ျား၏ရုပ်မှာ ပေါင်းသင်းဖန်များ ၍ ရိုးသွားပြီဖြစ်လေရာ ထိုကဲ့သို့သော ချွဲပုံမျိုးနှင့် နှစ်ကိုယ်တည်း တွေ့ရှိသည့်အခါ အဘယ်ကဲ့သို့သော ဖောက်ပြန်ခြင်းများ ဖြစ်မည် ကို ပြောနိုင်ပါမည်နည်း။

လူ၌ ရုပ်သာလျှင် ချစ်ဖွယ်ကောင်းသည်မဟုတ်။ ယောက်ျား အချင်းချင်း တစ်ယောက်၏သဏ္ဍာန်၌ရှိသော မက်ဖွယ်သောအချက် များကို မိန်းမ၏မျက်စိသည် လွယ်ကူစွာ မြင်တတ်လေသည်။

အပြော၌လည်းကောင်း၊ အမူအရာ၌လည်းကောင်း၊ လုပ်ပုံကိုင်ပုံ ၌လည်းကောင်း၊ ကစားရာ၌လည်းကောင်း တစ်ယောက်သော မိန်းမ ၏ စိတ်နှလုံးကို မထိမခိုက်သော အမူအရာ အချက်ကလေးတစ်ခု သည် တစ်ယောက်သောမိန်းမ၏စိတ်နှလုံးကို ထိခိုက်နိုင်လေသည်။

အရုပ်ဆိုးသော ယောက်ျားတစ်ယောက် ဖြစ်စေကာမူ အကြင်မိန်းမ တစ်ယောက်၏စိတ်၌ ငယ်ငယ်က ချစ်ခဲ့ဖူးသော မိန်းမသူငယ်ချင်း တစ်ယောက်နှင့် တူသည်ဟု မှတ်ထင်ချေက အထက်၌ ဖော်ပြခဲ့ သည့်အတိုင်း စွဲတတ်၊ မက်တတ်လေသည်။

ရုပ်ချောသောယောက်ျား၊ ပညာအရည်အချင်းနှင့် ပြည့်စုံသော ယောက်ျားတို့သည် အများအားဖြင့် ငါမယားသည် ငါကလွဲ၍ မည်သူ့ကိုမျှ တပ်မက်စွမ်းနိုင်မည်မဟုတ်ဟူသော စွဲရင်းမာနတစ်ခု ရှိတတ်လေသည်။ ထိုအစွဲသည် လွန်စွာမှားယွင်းလေသည်။

မိန်းမသည် မာနကြီးသူ ဖြစ်အံ့၊ အမြောက်ကြိုက်သူ ဖြစ်အံ့၊ အိမ်၌ ကပ်ပါးလုပ်၍နေသူ သို့မဟုတ် အိမ်နီးချင်းဖြစ်သူ ယောက်ျား သည် အမြောက်အပင်တတ်သူဖြစ်အံ့။ မိန်းမသည် ထိုလူအပေါ်၌ အမြဲကြည်ဖြူသောစိတ် ဖြစ်နိုင်လေသည်။

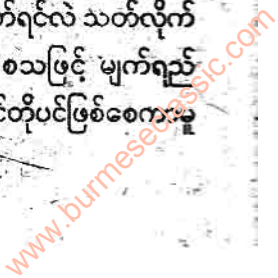
ထိုကြည်ဖြူသော စိတ်သည် ၅၂၈ အဖြစ်သို့ လွယ်ကူစွာ ရောက်တတ်လေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ၅၂၈ အဖြစ်သို့ရောက်သောအခါ ယောက်ျားယုတ်မာ အကြံသမားဖြစ်ချေက အလစ်မှာအုပ်ဖို့ကြိုးစား ၏။ ထိုအခါ မိန်းမဖြစ်သူမှာ ၅၂၈ က မလုပ်ပါနဲ့၊ မအော်ပါနဲ့၊ သနား ပါတယ်၊ မတော်တဆ ထောင်ကျသွားရင် စသည်ဖြင့် ဝင်ရောက် ကာ လျှောက်လဲ အသနားခံသောကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ နဂိုက စိတ်ပါ၍နေသောကြောင့် တစ်ကြောင်း ငြိမ်သက်စွာ နေဖို့လရာ ၅၂၈ သည် ၁၅၀၀ အဖြစ်သို့ လွယ်ကူစွာ ရောက်နိုင်လေသည်။

ပဒုမပေါင်တိုဇာတ်

ပဒုမပေါင်တိုဇာတ်၌ ဖြစ်ပျက်ပုံမှာ ထိုကဲ့သို့သော နည်းမျိုး အတိုင်း ဖြစ်နိုင်လေသည်။ ပဒုမမင်းသားက ပေါင်တိုပေါင်ပြတ် ဒုက္ခိတကြီးပဲ၊ ငါ သစ်သီးဝလံ အရာသွားခိုက်မှာ ငါ့မယားနဲ့ ထားခဲ့ သော်လည်း တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်နိုင်ဖို့ မရှိ၊ ဒီပေါင်တိုကြီးကိုတော့ ငါ့မယား အဘယ်နည်းနှင့်မျှ မေတ္တာမျှနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး ဟူသော အတွေးနှင့် အေးအေးဆေးဆေး နှစ်ယောက်သားကို လွတ်လပ်စွာ ထားခဲ့ဟန်တူလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ထားခဲ့ရာ စောတောင်၏ သာယာခြင်း၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၊ အခြေအနေများကလည်း ဝမ္မတာ သဘောတရားအရ အချစ်ကို အားပေးခိုက်ဖြစ်ရာတွင် နှစ်ယောက်တည်း နေခိုက်မှာ ပေါင်တို ဆိုသောသူ့ကို သနားသဖြင့် ကြည့်ရှုပြုစုရာမှာ ၅၂၈ မေတ္တာကလေး က အခြေခံပြုပြီး ၁၅၀၈ သို့ ရောက်ဖို့ ရန် ပို့ဆောင်သည့် အကြောင်း တရားတွေ မြောက်မြားစွာပေါ်ပေါက်၍ လာနိုင်လေသည်ကား ...

“ဖြည်းဖြည်းလုပ်ပါ မမရယ်၊ မမက ကိုကိုမရှိတုန်းမှာ ဒီမြိတ္တာ ကြီးကို သတ်ပစ်မလို့ ကြတာလား မမရယ်၊ သတ်ရင်လဲ သတ်လိုက် ပါ၊ ဒီကံဆိုးကောင်ကြီးကို ကြည့်မနေပါနဲ့” စသဖြင့် မျက်ရည် စက်လက်နှင့် ပြောသည့်အခါ မိဖုရားသည် ပေါင်တိုပင်ဖြစ်စေကားမှ သနားကရုဏာ မဖြစ်ဘဲ နေနိုင်ပါမည်လား။

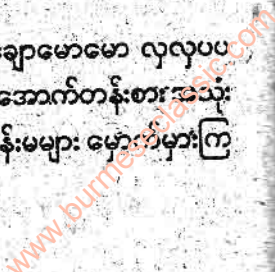
သနားကရုဏာစိတ်သည် ၅၂၈ မေတ္တာဖြစ်ရာ တစ်စတစ်စ ထိုကဲ့သို့ နှစ်ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ဖန်များသောအခါ၌ ၅၂၈ သည် ၁၅၀၀ သို့ ရောက်ဖို့ရန် ခက်တော့မည် မဟုတ်ပေ။ တစ်နေ့သောအခါ တွေးတောစဉ်းစား ဖောက်ပြန် မှားယွင်းသည်ကား အဖို့နှင့်အမတို့၏ ထုံးစံသဘောတရား ဖြစ်လေသည်။

သနားကရုဏာစိတ်

ယောက်ျား၊ မိန်းမတို့၏ တွေ့ကြုံခြင်း၌ မျက်နှာလှပခြင်းသည် အဖို့နှင့်အမ ဖြစ်ခြင်းလောက် ခရီးမရောက်နိုင်။ အဖို့နှင့်အမ ဖြစ်ခြင်း သည် နှစ်ကိုယ်တွေ့ အခြေအနေမျိုး၌ မျက်နှာ၏အလှထက် ပိုမို၍ ခရီးရောက်နိုင်လေသည်။

အချောဆုံးသော မင်းသမီးကလေးတစ်ယောက်ကို လူမရောက် မပေါက်သော ကျွန်းတွင် ကုဋ္ဌနုနာသည် အဘိုးကြီးနှင့် လွှတ်၍ထား ချောက မကြာမီ ဒုက္ခိတ ကုဋ္ဌအဘိုးအို လက်တို့ ခြေတို့ကို မင်းသမီး နတ်ရည်တူကလေးသည် လုပ်ကျွေးသမှု ပြုရမည်ကား မလွဲ ပေတည်း။

သို့ဖြစ်လေရာ လင်ယောက်ျား ချောချောမောမော လှလှပပ ကလေးနှင့် ညားရပါလျက် အဖိုးမတန်သော အောက်တန်းစား အသုံး မကျသည့် ယောက်ျားများနှင့် အချို့သော မိန်းမများ မှောင်မှားကြ သည်မှာ အံ့သြစရာ မဟုတ်ပေ။

ဇာတ်မင်းသား၊ မင်းသမီးတို့သည် အခြား အရပ်သူ၊ အရပ်သားများထက် ပိုမို၍ လှပသူများ မဟုတ်ကြရုံမက အများအားဖြင့် အရပ်ဆိုးကြလေသည်။

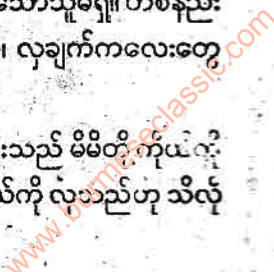
ယခုကာလ၌ ဦးဖိုးစိန် ငယ်စဉ်ကထက် ပိုမို လှပသူတွေ မြောက်မြားစွာ ရှိကြလေသည်။ မိန်းမများမှာလည်း ဇာတ်မင်းသမီးများထက် ချောမောလှပသူတွေ များစွာရှိကြလေသည်။ သို့ပါလျက် အဘယ်အတွက် အရပ်သူ၊ အရပ်သားတို့သည် ဇာတ်သူဇာတ်သားများကို ပိုမိုမက်ကြပါသနည်း။

ဤအကြောင်းကို ထောက်လိုက်သော် ရုပ်နှင့်မဆိုင်။ အခြားမက်လုံး၊ အခြားမက်ကွက်၊ အခြားမက်စရာတွေ ရှိကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း သိလောက်ပေသည်။

ထို့ပြင် လူတစ်ယောက်မှာ စိတ်တစ်မျိုး၊ မိန်းမတစ်ယောက်မှာ စိတ်တစ်မျိုး ရှိတတ်လေရာ “ရှမ်းကြိုက် နွားချော” ဟူသော စကားပမာလို ဖြစ်တတ်လေသည်။

ထိုအချက်တို့ကို ထောက်လိုက်သော် ယောက်ျားဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ အောက်ဆုံးတန်း ပေါင်တိုအထိ မလှသောသူမရှိ။ တစ်နည်းနည်းနှင့် တစ်ယောက်၏ မျက်စိ၌ လှကွက်၊ လှချက်ကလေးတွေ ရှိရမည်သာတည်း။

လူပျိုပေါက်စ၊ အပျိုပေါက်စကလေးများသည် မိမိတို့ကိုယ်ကို မှန်၌ မကြာမကြာ ကြည့်ကြသည်မှာ မိမိကိုယ်ကို လဲသည်ဟု သိလိုစေနှင့် ကြည့်ကြခြင်းဖြစ်လေသည်။

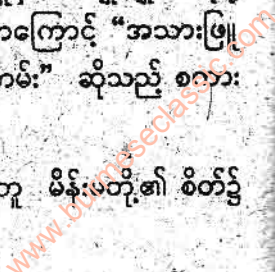
၎င်းတို့အထင်မှာ အလှသည် မျက်နှာကလေးတစ်ခုမှာသာ ရှိသည်ဟု မှတ်ထင်၍ ကြည်ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

စင်စစ်မှာကား အလှသည် မျက်နှာမှာသာ ရှိသည်မဟုတ်။ တစ်ကိုယ်လုံးမှာရှိ၏။ “လှတစ်မျက်နှာ ဇဉ်တစ်ကိုယ်လုံး” ဟူသော စကားရှိလေသည်။

စာရေးသူသည် မိန်းမတစ်ယောက်ကို ယခုထက်တိုင် မမေ့နိုင် အောင် စွဲ၍နေ၏။ ၎င်းမျက်နှာ အဘယ်ပုံနေသည်ကိုကား ယခုတိုင် မသိရသေးပေ။ ယခုတိုင် မျက်လုံး၌ ထင်မြင်၍နေသောအရာမှာ ကိုယ်ပေါက်ကိုယ်ရောက်နှင့် ဖြောင့်စင်းတောင်တင်းသောအသွင် ဖြစ်လေသည်။

ထို့ပြင် ပြောရာဆိုရာ အမူအရာ၌လည်း အလှတွေ၊ မက်လုံးတွေ အမျိုးမျိုး ထွက်ပေါ်နိုင်လေသည်။ အချို့သော မိန်းမများမှာ ရုတ်တရက် လှသည်ဟူ၍လည်း မပြောနိုင်။ အရုပ်ဆိုးသည်ဟူ၍လည်း မပြောနိုင်။ စကားပြောသောအခါကျမှသာ ချစ်စရာ အမူ အရာကလေးတွေ ဟိုကပြု၊ သည်ကပြုနှင့် အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ ထွက်ပေါ်လာကြလေသည်။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် “အသားဖြူ မြင်းတစ်ပြေး၊ အသားညို ကွမ်းယာတစ်ကမ်း” ဆိုသည့် စကား ရှိလေသည်။

ယောက်ျားများမှာလည်း ထိုနည်းအတူ မိန်းမတို့၏ စိတ်၌ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

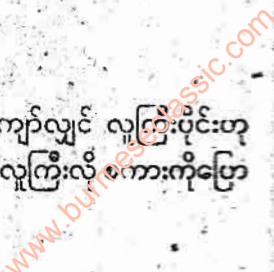
ချစ်ဖွယ်ကောင်းခြင်းသည် အရွယ်နှင့်မဆိုင်။ ငါ အသက်ကြီးပြီ၊ ငါအိုပြီဟူ၍ စိတ်ကိုလျှော့ဖို့ မရှိပေ။ စိတ်နုပျိုခြင်းသာ ပတနဖြစ်လေရာ အသက်အရွယ် အဘယ်မျှပင် ကြီးစေကာမူ စိတ်ပျိုနေလျှင် လူငယ်ပင်ဖြစ်လေသည်။

ထိုစကားသည် ကလေးကလား နေရပေမည်ဟု ဆိုလိုသော စကားမဟုတ်။ ကလေးကလား ဟူသော စကားမှာလည်း အဓိပ္ပာယ် မရှိချေ။ ၁၆ နှစ်သား ယောက်ျားကလေး၊ မိန်းမကလေးသည် ကလေးကလား ပြုမူနိုင်၏။ အသက် ၆၀ ရှိသူသည် ၁၆ နှစ်သား ကဲ့သို့ စိတ်နုပျိုသော်လည်း ကလေးကလား မဖြစ်နိုင်။ က၊ခြင်းကို ကလေးကလား ဆိုမည်လား၊ တေးဆိုခြင်းကို ကလေးကလား ဆိုမည်လား။ ကလေးကလား ဆိုသည်ကို အဘယ်အရာနည်းဟု မေးလျှင် အဘယ်ပုံ ဖြေမည်နည်း။

ဤအရာ၌ စိတ်သာလျှင် ပတနဖြစ်၏။ စိတ်ဖြူစင်သူတို့မှာ အဘယ်သို့ပင် ပြောဆိုပြုမူ နေထိုင်စေကာမူ ကလေးကလား မဖြစ်နိုင်ပေ။

ယခုနှင့် ရှေး

ရှေးအခါက အသက်လေးဆယ် ကျော်လျှင် လူကြီးပိုင်းဟု ပြောကြ၏။ လူကြီးလိုနေ၊ လူကြီးလိုထိုင်၊ လူကြီးလို စကားကိုပြော ရလေသည်။

သို့သော်လည်း အဘယ်အနေအထိုင်၊ အပြုအမူ၊ အပြောအဆို မျိုးကို လူကြီးနှင့်ဆိုင်သည်ဟု မည်သူမျှ သေချာစွာ ပြောနိုင်ကြမည် မဟုတ်ပေ။

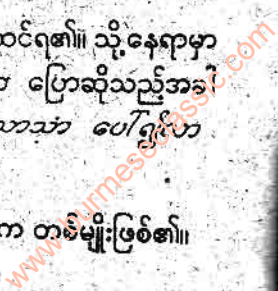
ယခုကာလ၌ကား ထိုထုံးစံ ပျောက်လေပြီ။ ပင်ကိုစိတ်ရင်း အတိုင်း ရိုးရိုးပင် နေကြ၏။ ငါ လူကြီးဖြစ်ပြီ၊ တစ်မျိုးနေရမည်၊ တစ်မျိုးပြောရမည် ဟူသောစိတ်ကို မထားကြသည့်အပြင် ဝတ်ဆင် ပုံမှာလည်း လူကြီးလူငယ် ခြားနားခြင်းမရှိ။ ကျန်းမာခြင်းနည်းစနစ် တို့ကြောင့် အသက်လေးဆယ်နှင့် ခြောက်ဆယ်မှာ လွယ်ကူစွာ ခြားနား၍ မရနိုင်ပေ။ သို့ဖြစ်လေရာ ယခုကာလသည် မစွမ်းမသန် ကုန်းကွလျက် မျက်စိသီးမှူး မွေးညင်းဆွတ်ဖြူ တုန်တုန်ယင်ယင် မဖြစ်သေးသမျှ လူအိုမဟုတ်ပေ။

အလှအယဉ် ချစ်ခင်ဖွယ်ရာ အမူအရာသည် အများအားဖြင့် စိတ်နှင့် ဆိုင်၏။ စိတ်အိုလျှင် လူအို၏။ စိတ်ပျိုလျှင် လူပျို၏။ စိတ်မကောင်းလျှင် ကောင်းသောရုပ်အသွင် မရှိပေ။

အချို့သောမိန်းမ၊ အချို့သောယောက်ျားများမှာ ဤအချက်ကို ထူးထူးခြားခြား သိသာပေသည်။

အမှတ်မဲ့နေချိန်မှာ အရုပ်ဆိုးဟူ၍ မှတ်ထင်ရ၏။ သို့နေရာမှာ ကြည်ဖြူသော စိတ်အမူအရာနှင့် ပြုံးရွှင်စွာ ပြောဆိုသည်အခါ ချစ်ဖွယ်ကောင်းသော အသွင်သည် သိသာသာ ပေါ်ရှင်လာ ပေသည်။

ရုပ်လှခြင်းကတခြား၊ ချစ်ဖွယ်ကောင်းခြင်းက တစ်မျိုးဖြစ်၏။

သို့ဖြစ်လေရာ ရုပ်လှခြင်း၊ အရုပ်ဆိုးခြင်းသည် အချစ်နှင့် ပတ်သက်၍ လိုရင်းပဓာနမဟုတ်။ ချစ်ဖွယ်ကောင်းခြင်းသာ လိုရင်း ဖြစ်လေသည်။

ရုပ်လှတိုင်း ချစ်ဖွယ်မကောင်း၊ ချစ်ဖွယ်ကောင်းသော အမူအရာ အပြောအဆို၊ စိတ်နေသဘောထားရှိမှ ချစ်ဖွယ်ကောင်းလေသည်။

ရုပ်မလှသောကြောင့် အားငယ်ဖို့မရှိ။ ချစ်ဖွယ်ကောင်းသော အမူအရာ၊ အပြုအမူ၊ စိတ်နေသဘောထား ရှိသူတို့ကို ကြည့်ရှု မှတ်သားရမည်။

ရုပ်မလှဘဲလျက် ချစ်ဖွယ်ကောင်းသော အမူအရာ ရှိသူတွေ များစွာရှိကြလေသည်။ သို့သော်လည်း လုပ်ဟန်နှင့် အဟုတ်ဟန် မပေါ်အောင် သတိထားရမည်။

အရုပ်ဆိုး - မဆိုး

ယခုခေတ်ကာလသည် အလှအယဉ်ခေတ်ဖြစ်၏။ လှအောင် လုပ်လျှင် မည်သူမဆို လှနိုင်၏။ ဥရောပတိုင်း၌ ယခုအခါ အရုပ်ဆိုးသူ မိန်းမများ မရှိကြတော့ပေ။

အဟုတ်တကယ် အရုပ်ဆိုးသူ မရှိဟု မဆိုလို။ စာခြားတိုင်းပြည် များကဲ့သို့ အရုပ်ဆိုးသူများရှိ၏။ သို့သော်လည်း အပြုအမူဖြင့် အလှ အတတ်၌ ကျင်လည်ကြသောကြောင့် မိမိကိုယ်ကို အချိုးမျိုးပြုပြင် တတ်ကြသည့်အတွက် အရုပ်ဆိုးသူ မရှိဟု ပြောခြင်းဖြစ်လေသည်။

ထို့ပြင် အလှပြုပြင်ပေးသော ဆိုင်များလည်း ရှိကြလေသည်။

အရုပ်ဆိုးခြင်း၊ အရုပ်လှခြင်းသည် မျက်နှာအချက်ကလေး တစ်ခုခုကြောင့်ဖြစ်လေရာ အဘယ်မျှပင် လှစေကာမူ အချက် တစ်ခု ခု ပြောင်းလဲလျှင် အရုပ်ဆိုး ဖြစ်နိုင်လေသည်။ အဘယ်မျှ အရုပ်ဆိုး စေကာမူ မျက်နှာကို သေချာစွာကြည့်ပြီး အဘယ်အချက်ကလေး ကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု သိအောင်ရှာ၍ ထိုအချက်ကို ပြုပြင်လိုက်လျှင် လှ၍လာနိုင်လေသည်။

သို့သော်လည်း အမူအရာ စိတ်သဘောထားသည် အလှကို များစွာ ကူညီ ပေးမနိုင်၍ အလှကို များစွာ ကူညီ တိုးတက်စေနိုင် လေသည်။

အချို့သော အမေရိကန်သူများသည် မိမိတို့၏ မျက်နှာကို သေချာစွာကြည့်ပြီး မျက်ခုံးမွေးထောင်၍နေလျှင် ရိတ်ပြီး ဆေးမင် ဖြင့် မျက်ခုံးကို ကိုင်းနေအောင် ဆွဲ၍ချကြ၏။ ပါးရိုးမောက်အားကြီး လျှင် မောက်သောပါးရိုးကို နိမ့်သည်ဟု ထင်ရအောင် နံဘေးဆံပင် များ၌ ထင်ပေါ်သော အလှဆေးရောင်ဖြင့် ဖို့ကြ၏။ ပါး နဖူး အကျအနမှာ ပြုပြင်ရန် သာ၍ လွယ်လေသည်။ အကြောင်းမူကား ဆေးမင်ဖြင့် နဖူးသဏ္ဍာန်ကို အမျိုးမျိုးပြုပြင်နိုင်ကြလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းပြည်၌လည်း အလှ Saloon ခေါ် အလှပြုပြင် သောဆိုင်များသည် နေရာတိုင်း မကြာမီပေါ်ပေါက်၍လာလိမ့်မည် ဟု သိရလေသည်။

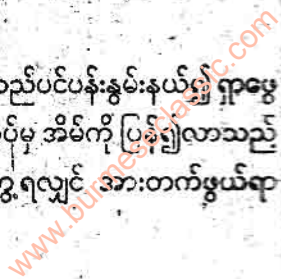
ယခုပင် အမျိုးသမီးများ၏ အလှသည် ရှေးကနှင့် မတူ။ ထူးထူး
 ခြားခြား တိုးတက်၍နေကြောင်း သိလေသည်။ အချို့သောသူတို့က
 တားဆီးပိတ်ပင်၍မရနိုင်သော ခေတ်ကြီးကို အပြစ်ဆိုကာ ဆံထုံးကို
 ကဲ့ရဲ့ကြလေသည်။ ခေတ်အလျောက်ပြောင်းလဲခြင်းကား တားဆီး၍
 မရသောအရာ ဖြစ်လေရာ ခေတ်၏ ပြောင်းလဲခြင်းသည် စာပို့
 မီးရထားကြီးနှင့် တူ၏။ ခုခံတားဆီးလိုသူတို့သည်ကား ထိုစာပို့
 မီးရထားကြီးကို ဆီး၍တွန်း၍ အားထုတ်သူများနှင့် တူကြလေသည်။

ရှေးအခါက လူကုထံ သားသမီးများနှင့် ဆင်းရဲသူ ဆင်းရဲသား
 များ ခြားနားသိသာနိုင်လေသည်။ ယခုအခါ၌ကား အမြင်အားဖြင့်
 မသိသာ။ ခေတ်ဆန်အောင်ပြုပြင်ဆင်ယင်ခြင်းမှာပင် အလှပါဝင်၍
 နေပြီ ဖြစ်လေသည်။

အလှပြုပြင်ခြင်းသည် မိန်းမတို့၏ ကြီးသော တာဝန်တစ်ခု
 ဖြစ်၏။ မိမိကိုယ်ကို လှနိုင်သမျှ လှအောင်လုပ်ဖို့ ဝတ္တရားရှိ၏။

အပျိုကလေးများသာ မိမိကိုယ်ကို လှအောင်လုပ်ရမည်မဟုတ်။
 လင်ရှိမိန်းမ၊ အအို သားဆယ်ယောက် အမေများလည်း လှပအောင်
 လုပ်ဖို့ ဝတ္တရားရှိလေသည်။

အကြောင်းမူကား ယောက်ျားများသည်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်၍ ရှာဖွေ
 ကြံစည်ကြသူများဖြစ်ကြလေရာ အလုပ်မှ အိမ်ကို ပြန်၍လာသည်
 အခါ လှလှပပ သပ်သပ်ရပ်ရပ်နှင့် တွေ့ရလျှင် အားတက်ဖွယ်ရာ
 ဖြစ်လေသည်။

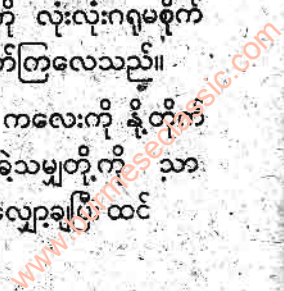
သဘောထားသေးသော ယောက်ျားတို့၏ စိတ်၌ကား အလုပ်မှ အိမ်သို့ပြန်၍လာသည်အခါ လှလှပပပင် ပင်ပန်း၍နေသော မယားကို တွေ့ရလျှင် “နင် ဘယ်လင်ငယ်မျှော်သလဲ” ဟု မေးပေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ထိုရိုင်းစိုင်းသော အလေ့သည် ခေတ်ကာလသဖွယ် အလိုအလျောက် တစ်စစ ပြောင်းလဲဖို့ ရှိလေသည်။

မယားဖြစ်သူတို့မှာ လင်ယောက်ျား ချစ်အောင် ဉာဏ်စွမ်းကုန်ကြိုးစားရာ မိမိတို့ကိုယ်ကို ပြုပြင်ဆင်ယင်နိုင်သော အခွင့်ရှိလေသည်။ ထိုကဲ့သို့ မပြုပြင်ဘဲ ရိုးရိုးကြီးနေချေက လင်ယောက်ျားဖြစ်သူမှာ ဖောက်ပြားသောစိတ်ပေါ်၍ အခြားကိုလွှင့်ပေးတတ်လေသည်။

လင်ရှိမိန်းမများမှာ အလှပြင်ခြင်းသည် လင်ယောက်ျားအတွက် ချစ်ခင်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ “အမယ်လေး ... ဒီလောက်တောင် ဂရုစိုက်နိုင်ပါဘူးတော်၊ မချစ်လို့ သွားချင်ရင် သွားပါစေ” ဟူသော စကားသည် အလကားစကားဖြစ်၏။ မဟုတ်မမှန်စကား ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာလူမျိုးများမှာ သားတစ်ယောက်အမေအဖြစ် သို့ ရောက်လျှင် ရောက်ချင်း မိမိတို့ကိုယ်ကို လုံးလုံးဂရုမစိုက် အဖိုးမတန်သည့်အလား ပေါ့ပေါ့ဆဆ နေတတ်ကြလေသည်။

လူသူလေးပါးရှေ့၌ အကျီကိုပင်လှန်ကာ ကလေးကို နို့တိုက်တတ်လေသည်။ ပျိုရွယ်စဉ်က ကျစ်လျစ်ခဲသမျှတို့ကို သားတစ်ယောက်အမေ ဖြစ်သောအခါ အတိုးနှင့် လျှော့ချပြီး ထင်နေတတ်ကြလေသည်။

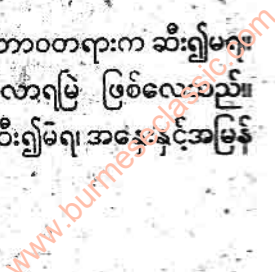
အချို့က ဤကဲ့သို့ အလှကိုသာ ဂရုစိုက်နေလျှင် အခြား
ယောက်ျားကြိုက်သူတွေ ပေါ်၍မလာပေဘူးလားဟု ပြောပေလိမ့်
မည်။ ကြိုက်သူပေါ်သောကြောင့် လင်ကိုစွန့်၍လိုက်လျှင် မိန်းမ
ကောင်း ဖြစ်ပါမည်လော။ သူတစ်ထူးက အဘယ်မျှပင် ကြိုက်စေ
ကာမူ ကိုယ်တိုင်ပါမှဖြစ်နိုင်လေရာ ဤဆင်ခြေသည် မလုံလောက်
သော ဆင်ခြေဖြစ်သည်။

ယောက်ျားတာဝန်

မိန်းမများသာ ထိုကဲ့သို့ မိမိကိုယ်ကို စောင့်စည်းရမည်မဟုတ်။
ယောက်ျားများသည် စောင့်စည်းဖို့ တာဝန်ရှိလေသည်။

အိမ်ထောင်ပြုပြီးနောက် အချစ်ကို ရည်နိုင်သမျှ ရည်စေလို
သော ဆန္ဒသည် အိမ်ထောင်ပြုသူတိုင်းမှာ ရှိ၏။ အသည်းစွဲချစ်ကြ
ပြီးနောက် “စလယ်ဝင် ဖင်မမည်းမိက” ဆိုသည့်စကားလို ကွဲကြသူ
များအကြောင်းကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ များကြသဖြင့် ချစ်စခင်စ
ကြင်နာစမှာ ထိုကဲ့သို့ ကွဲမှာ၊ ကွေကွင်းမှာကို လွန်စွာမှ စိုးကြ
လေသည်။

သို့ပင်ဆိုသော်ငြားလည်း ဓမ္မတာ သဘာဝတရားက ဆီး၍မရ၊
အချစ်၏ အေးချိန်သည် ဆိုက်ရောက်၍လာရမဲ့ ဖြစ်လေသည်။
ထိုကဲ့သို့ အချစ်အေးခြင်းကို တား၍မရ၊ ဆီး၍မရ၊ အနှေးနှင့်အမြန်
ဆိုက်ရောက်ရမည်သာတည်း။

သို့သော်လည်း ကြာနိုင်သမျှ ကြာအောင် သတိပြုလျှင် ကြာရုံ
မက မြဲနိုင်လေသည်။ အဘယ်ပုံ မြဲအောင်ကြိုးစားမည်နည်း။

အနေအထိုင်၊ အပြောအဆို၊ အပြုအမူကို သမီးရည်းစားဖြစ်စဉ်
အခါမှာကဲ့သို့ သတိပြုဖို့ရာ လိုလေသည်။

အထူးသဖြင့် အနေအထိုင်မှာ အရေးကြီးလေသည်။ အချစ်ကို
ယုံကြည်ကာ သားမယားရှေ့၌ အမြဲအားဖြင့် ကျောမွဲနှင့်နေခြင်းနှင့်
ဒူးပေါ်ပေါင်ပေါ် လှံချည်လျော့ရဲနှင့်နေခြင်း၊ မသတိစရာ အမူအရာ၊
အလေ့အကျင့်တို့ကို မယားဖြစ်သူ၏ရှေ့၌ ပြုမူခြင်း၊ အနေအထိုင်
မကျစ်လျစ်ခြင်း စသည်များသည် အချစ်ကို လျင်မြန်စွာ အေးစေ၊
ပြယ်စေတတ်သော အမူအရာတွေ ဖြစ်ကြလေသည်။

တစ်ဖန် ထပ်မံ၍ သတိပေးရန်ရှိသည်ကား အပြောအဆိုဖြစ်
လေရာ အချစ်ကိုယုံ၍ ထင်သလို ပြောတတ်ခြင်း၊ တိုက်ရိုက်မှန်ရာ
ကို စိတ်ထင်တိုင်း ပြောတတ်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ငါ ဒီစကားကို ပြောလိုက်လျှင် ငါ့မယား အသည်းထဲကနာ၍
သွားမလား၊ ဒီအချက်ကလေးတော့ လွဲမှားတာပဲ၊ သို့သော်လည်း
မှားသည်အလျောက် ငါတိုက်ရိုက်ကြီးပြောလိုက်လျှင် ခံနိုင်မည်လား၊
မာမာပြောမည်အစား အိပ်ရာထဲကျမှ အေးအေးသာ ပြောရလျှင်
မကောင်းဘူးလား စသည်ဖြင့် ဆင်ခြင်ရလေသည်။

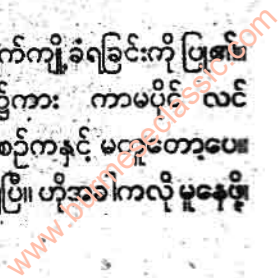
အလုပ်မှ အိမ်သို့ ပြန်လာသည့်အခါ မယားဖြစ်သူအား မအီ
မသာ နေသလား၊ နေကောင်းရဲ့လား စသည်ဖြင့် မေးမြန်းတာ ဂရု
စိုက်သည့် အမူအရာကလေးများကို ပြအပ်လေသည်။

ထိုအလုပ်ကလေးများသည် ဝန်လေးသော အလုပ်များ မဟုတ်ပေ။ သို့ပါလျက် ထိုဝန်မလေးသော အလုပ်ကလေးများ၌ ပေါ့လျော့ကြသောကြောင့် အချစ်အရှိန်သည် တာရှည်မည့်အစား ရက်တိုတို၊ လတိုတိုနှင့် အေးကြရလေသည်။

မယားဖြစ်သူကလည်း လင်ယောက်ျား ပြန်၍လာသည့်အခါ မျက်နှာကြည်ကြည်သာသာ ရှိရုံလား။ အလုပ်တိုက်မှာ စိတ်ညစ်စရာတွေ ဖြစ်ခဲ့သလား စသည်ဖြင့် ဂရုစိုက်ကာ အလိုက်သင့် ခြေဆုပ်လက်နယ် ပြုသင့်လျှင် ပြုရလေသည်။ အချစ်ကိုယုံကာ ငါ့ကို ဂရုစိုက်မည် ဟူသော စိတ်ကူးကို နှစ်ယောက်စလုံး ထားကြချေကလျင်မြန်စွာ ကွဲကွာရမည်သာတည်း။

ယောက်ျားများသည် မိန်းမအတွက် အမြဲစစ်တိုက်၍နေကြ၏။ သားမယားအတွက် အမြဲရှာဖွေ ကြစည်ကြရ၏။ အဘယ်ယောက်ျားမျှ မိမိ၏သားမယားကို တစ်ပါးသူ၏ သားမယားထက် နိမ့်ကျသည်ကို မကြည့်နိုင်ကြပေ။ သို့ဖြစ်လေရာ သမီးရည်းစားဖြစ်စဉ်ကလို့ ငါ့ကိုသာ ဂရုစိုက်နေရမည်ဟု မအောက်မေ့ဘဲ မိမိကပြန်၍ ဂရုစိုက်ရမည့် အလှည့်ကြီး ရောက်၍လာပြီဟု သဘောထားကြမှ အချစ်တာရှည်နိုင်လေသည်။

သမီးရည်းစားဘဝ၌ ယောက်ျား အောက်ကျိုခံရခြင်းကို ပြု၏။ လင်မယားအဖြစ်သို့ ရောက်သော အခါ၌ကား ကာမပိုင် လင်ယောက်ျား ဖြစ်ချေပြီ။ သမီးရည်းစားဖြစ်စဉ်ကနှင့် မတူတော့ပေ။ သို့ဖြစ်လေရာ ငါသည် သူ၏မယားဖြစ်ချေပြီ။ ဟိုအခါကလို့ မူနေဖို့

နွဲ့နေဖို့၊ ဆိုးနေဖို့ အခါမဟုတ်တော့ပြီ၊ ငါ ဂရုစိုက်ဖို့ ရန် အလှည့်ကျ ပြီ၊ ငါ၏ တာဝန်သည် မသေး၊ ကြီးလေး၏ဟု သဘောထားကာ တာဝန်ကို မရှောင်ရ။ တာဝန်ကို ရှာရမည်။

ယောက်ျားဖြစ်သူကလည်း ငါလုပ်ကျွေးရသူ၊ ငါ့ရှာကျွေးရသူ ဟု သဘောမထားဘဲ သူ့ခမြာ အိမ်၏ကိစ္စတာဝန်တွေများပါကလား ဟု စဉ်းစားကာ ကြင်နာထောက်ထားသော စိတ်ကို အမြဲထားပြီး မယား၏အလုပ်၌ အပြစ်ကို မရှာဘဲ ကျေးဇူးကလေးတွေကို ရှာတတ်မှ အချစ်၏ မြင့်ရှည်ကြောင်း ဖြစ်နိုင်လေသည်။

အချုပ်မှာ ကိုယ့်အလိုကို မလိုက်ဘဲ နှစ်ယောက်စလုံး တစ်ယောက်အလိုကို တစ်ယောက်ကြည့်တတ်ချေက မြဲကြမည် ကည်း။

အထင်လွဲခြင်း

အထင်လွဲခြင်းသည် အိမ်ထောင်၏သုခကို အကြီးအကျယ် ပျက်ဆီးသော ရန်သူကြီး ဖြစ်လေသည်။

အထင်လွဲစရာအချက်တို့သည် များစွာရှိလေသည်။ ယောက်ျား မှာ အပြစ်မရှိဘဲလျက် အပြစ်ရှိသည်ဟု မှတ်ထင်လောက်သော အမူအရာ၊ အပြုအမူ၊ အခြေအနေ၊ အဖြစ်အပျက်တွေ များစွာ ဖြစ်ပေါ်တတ်လေသည်။ မိန်းမအပေါ်၌လည်း ထိုအတူပေတည်း။

www.burmeseclassic.com

အထင်လွဲခြင်း ဟူသောစကား၌ “အထင်” ဟူသောစကားကို အထူးမှတ်ဖို့ လို၏။ အထင်သည် အမြင်အသိမဟုတ်။ အထင်သည် အထင်သာဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်လေရာ ငါထင်လျှင် မလွဲဘူး ဟူသော တစ်စူးစား တစ်စောက်ကန်း ကြက်ကန်း၍ စွဲတတ်သောစိတ်သည် အိမ်ထောင်ကို ဖျက်ဆီးသောစိတ် ဖြစ်လေသည်။

ဤစာကို ရေး၍နေခိုက်ပင် ကျွန်ုပ်မှာ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်၍နေရ၏။ သို့ဖြစ်၍ အိမ်ကိုစွန့်ကာ အခြားမိတ်ဆွေတစ်ယောက်၏ အိမ်မှာ ရေးရလေသည်။ အကြောင်းမူကား အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ သောလူမျိုး မပြုလုပ်နိုင်သော ပြစ်မှုနှင့် အစွပ်စွဲခံ၍ နေရလေသည်။

အထင်စိတ်၊ မသင်္ကာသော စိတ်သည် အထင်စိတ်၊ မသင်္ကာသော စိတ်သာဖြစ်၏။ အသိစိတ်၊ အမြင်စိတ် မဟုတ်ပေ။ ထိုအကြောင်းကို သဲသဲကွဲကွဲ မသိကြသောကြောင့် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အထင်မှားပြီး လင်မယား ကွဲကြရလေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ တစ်စုံတစ်ရာနှင့် ပတ်သက်၍ တစ်ယောက် အပေါ်တစ်ယောက် မသင်္ကာဖြစ်သည့်အခါ ငါ ဒိဋ္ဌမသိ၊ ဤမသင်္ကာသောစိတ်ကား ငါ၏အထင်သာဖြစ်၏။ အဟုတ်တကယ် အမှန်နှင့် အဘယ်မျှပင် တူစေကာမူ ငါ၏အထင် မှားချင်မှားမှားပဲ၊ ဣန္ဒြေမပျက်ဘဲ နေရမည်။

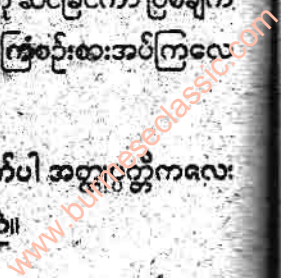
ထင်ရုံ၊ မသင်္ကာရုံမျှနှင့် အမှုအရာ ပြောင်းလဲကာ အပြစ်ကို မရှာအပ်ပေ။

အထူးသတိပြုရန်မှာ မသင်္ကာသောစိတ်သည် တွေးလေတွေးလေ အဟုတ်အမှန်ကဲ့သို့ မှတ်ထင်ရလောက်အောင် လက္ခဏာတွေ ပေါ်ပေါက်လေလေ ဖြစ်တတ်သည်။

တစ်ယောက်က မသင်္ကာသည် အမှုအရာကို ပြလျှင် တစ်ယောက်က သိ၏။ “သင်းတော့ ငါ့ကို မသင်္ကာတာပဲ” ဟူသော စိတ်နှင့် ဘာကိုမသင်္ကာတာလဲဟု တွေး၏။ သို့တွေးရာမှ အမှုအရာ ပြောင်းလဲ၍လာ၏။ အမှုအရာ ပြောင်းခြင်းမှာ အတွေးကြောင့် ဖြစ်၏။ ထိုအခါကစ၍ မသင်္ကာသူက သင်းအလျှင်ကနှင့် မတူဘူး။ ဧကန်ဒိဋ္ဌပဲ၊ ငါထင်တာတော့ မလွဲဘူးဟု အယူရှိ၏။ ထိုအယူအတိုင်း ဆက်၍ တွေးသောအခါ မှန်ဘီလူးဖြင့် ကြည့်သလို ကြီးကျယ်၍ လာ၏။ သို့ဖြစ်၍ နေ့ခိုက်မှာ စကားကလေး တစ်လုံးကြောင့် အထင်စိတ်တွေပေါက်ကွဲ၍ ပြုန်းခနဲစွက်ဖော် ကာ ရန်ပွဲကြီးဖြစ်နိုင် လေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ မသင်္ကာသောစိတ် ပေါ်၍လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင် တည်း မပျက်ပါဘူး။ ငါထင်တာ လွဲမှာပါပဲဟု ဆင်ခြင်ကာ ပြစ်ချက် ကို လွဲစေ ခဲ့၍ အကြောင်းတရားတွေကို ရှာကြံစဉ်းစားအပ်ကြလေ သည်။

ဤအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အောက်ပါ အတ္ထုပ္ပတ္တိကလေး တစ်ခုသည် မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလေသည်။

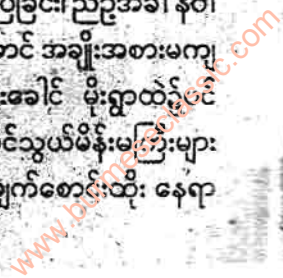
မယ်ပို့အချစ်

မောင်သာနုသည် မိမိကိုယ်ကို အလွန်တရာ အထင်အမြင်သေးသော လူဆန်းတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။ သို့ပင် အထင်အမြင်သေးသော်လည်း ပိုးပန်းခြင်းအလုပ်ကို လွန်စွာဝါသနာပါလေရာ ရပ်ရွာ၌ မောင်သာနု မလှည့်ဖူး၊ မပိုးဖူးသော အပျိုချောဟူ၍ မရှိသလောက် များခဲ့လေသည်။

မောင်သာနုမှာ ရုပ်ရည်သနားကမား ရိုးသားသောဂုဏ်ကလေးရှိသည်။ မျိုးဂုဏ်ဆွေဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံသဖြင့် မိန်းမပျိုများသည် ၎င်းအား သရက်ကိုင်း၌တွဲလွဲနေလျက် ကြွေမကျနိုင်သောသရက်သီးဝမ်းပျဉ်းကဲ့သို့ သဘောထားကာ မည်သူ၏ ရင်ခွင်ထက်သို့ ကြွေ၍ ကျလိမ့်မည်ကို တွေးခေါ် ဆွေးနွေးကြလေသည်။

သို့သော်လည်း ကြွေမည်လက္ခဏာ မရှိ။ ပိုးထိုး လောက်ကိုက် ကျိုးစာဖြစ်တော့မည်ကဲ့သို့ ရှိနေလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းမှာ အခြားကြောင့် မဟုတ်။ မိန်းမပျိုတစ်ယောက်ယောက်ကို မျက်စိကျလျှင် ထိုမိန်းမပျို၏အိမ် ပြတင်းပေါက်နှင့် တည့်သော်နေရာမှာ စာကိုထောင်ပြခြင်း၊ ညဉ့်အခါ နီဝါကြောင်ကျားသောအသံနှင့် မိန်းမပျိုကြားအောင် အချိုးအစားမကျ စည်းဝါးမကိုက် တေးဆိုခြင်း၊ ညဉ့်နက်သန်းခေါင် မိုးရွာထဲ၌ပင် လျှောက်လျက် တေးကိုတစ်၍ဆိုခြင်း၊ အောင်သွယ်မိန်းမကြီးများအား ငွေပေး၍ အဆွယ်ခိုင်ခြင်း၊ အိမ်ရှေ့ မျက်စောင်းထိုး နေရာ

များမှာ ထိုင်လျက် တမျှော်မျှော်နေခြင်းဖြင့် သဲသဲမဲမဲ ဇွဲသန်သန် ပိုးပန်းလေ့ရှိ၏။

သို့ပိုးပန်းသဖြင့် မိန်းမပျိုက သနားပြီး စိတ်ပါလျှင် ကိုသာနုကို “ချစ်ပါပြီ၊ ကြိုက်ပါပြီ” ဟူသော စကားကို ပြန်ကြားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်တည်း “ဟင် ... ဒီလိုဖြင့် ဘာအသုံးကျတဲ့ ကောင်မလဲ၊ ငါက အင်မတန် ဟန်ကြီးတဲ့ အကောင်မှ မဟုတ်ဘဲ၊ ငါလိုအကောင်ကို ကြိုက်တယ် ဆိုမှဖြင့် ဘာနေရာကျတော့မှာလဲ၊ မဖြစ်ပါဘူး၊ ဒီကောင်မ ယူရင် ခွကျမှာပဲ၊ ငါ အင်မတန် ဟန်ကျနေတဲ့ အကောင်မှ မဟုတ်ဘဲ” ဟူသော စကားမျိုးဖြင့် ယဝါပြတ် အပိုးဇာတ်သိမ်းကာ ဒီအိမ်မတည့် ဟိုအိမ်မှာတည့်နိုး မျှော်ကိုးသော စိတ်တစ်မျိုးနှင့် အခြား ဟန်သည်ဟု မိမိ သဘောရသော မိန်းမပျိုတစ်ယောက်ကို ရှာ၍ ပိုးတတ်၏။

သို့ပိုးရာဥ္စလည်း ပထမဥ္စ လွန်စွာ ဇွဲကောင်း၏။ ဇွဲကောင်းသဖြင့် ရသည်နှင့်တစ်ပြိုင်တည်း “ဟင် ... သင်းလီ နေရာကျမယ်ကောင်မ မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါလိုကောင်ကြိုက်မှ ဘာအသုံးကျတော့မှာတဲ့တုန်း” ဟူသော စကားမျိုးဖြင့် ဇာတ်သိမ်းရပြန်လေ၏။

ထိုကဲ့သို့ နေခဲ့ရာ မျက်နှာသာ များပြီး အဘယ်မိန်းမနှင့်မှ အပေါက်မတည့်။ မိဘများကလည်း အတည်တကျဖြစ်အောင် နေရာချချင်။ အထယ်ပုံ ကြံရမှန်းမသိဘဲ နေကြလေ၏။

သို့နေခိုက်တွင် မပိုချော် မိန်းမပျိုကို ချစ်၍နေကြောင်း ကြားသိ ရလေ၏။

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ မိဘနှစ်ပါးမှာ ခေါင်းချင်းဆိုင်ကာ တိုင်ပင်ကြလေ၏။
“ဒီတစ်ခါတော့ နေရာကျအောင်လုပ်မှတော်မူည်” ဟု ဖခင်ဖြစ်သူ
က ပြော၏။

မိခင်။ “ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ မယ်ပိုကတော့ ကြိုက်မှာပဲ၊ ကြိုက်ရင်
ခက်ဦးမှာပဲ”

ဖခင်။ “ဒီလိုဖြင့် မယ်ပိုဆီကို မင်းသွား၊ မယ်ပိုဟာ ရုပ်ကောင်း၊
အမျိုးကောင်း၊ ဣန္ဒြေလဲရ၊ မိန်းမလဲ ပီသတယ်၊ အလုပ်
အကိုင်လဲ ကောင်းတယ်၊ ငါ လက်မလွတ်စေချင်ဘူး”

မိခင်။ “သွားပြီး ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ”

ဖခင်။ “မကြိုက်နဲ့လို့ပြော”

မိခင်။ “ကြိုက်ရင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ”

ဖခင်။ “ကြိုက်ချင်ရင်လဲ မကြိုက်စေနဲ့၊ ဘူးခံပေစေ၊ သည်တော့
ကြာရင် ခွေးမသား ရူးလိမ့်မယ်၊ ရူးတော့မှ ပေးစားမယ်”

ဤအကြံအတိုင်း မိခင်ဖြစ်သူသည် မယ်ပိုထံ သွား၍ စကား
ပြောဆို တိုင်ပင်လျက် သာနုကို မကြိုက်ကြောင်း၊ မချစ်ကြောင်းနှင့်
ခေါင်းခါ၍သာနေဖို့ ပြောလေ၏။

သို့ဖြစ်လေရာ မယ်ပိုကလည်း သာနုအကြောင်းကို သိရပြီးဖြစ်
သောကြောင့် စကားပြော လက်သင့်မခံ။ မကြိုက်ကြောင်း၊ မနှစ်
ကြောင်းကိုသာ စကားပြန်ပြီးနေလေရာ သုံးလေးလကြာ၍ သွားလေ
၏။ အထက်ထက် စလှိုက်လျှင် ဖျပ်ခနဲ မိလေ့ရှိသူမှာ သုံး လေး

www.burmeseclassic.com

လကြာ ကူး၍နေခဲ့သော မယ်ပိုနှင့် တွေ့သောအခါ အချစ်သည် ဒီရေပမာ ပြင်းထန်စွာတက်လျက် မသက်မသာ အိပ်မပျော် စားမဝင် ဖြစ်၍လာလေ၏။ သာနုမှာ တမိုင်မိုင် တတွေတွေနှင့် မယ်ပို၏အိမ် အနီးမှာ တရစ်ဝဲဝဲသာ နေရရှာလေတော့သည်။

မယ်ပိုကား သနားလာသဖြင့် ကြိုက်ကြောင်းပြောချင်သော် လည်း သာနု၏ ဖခင်က “ဟဲ့ကောင်မလေး၊ ကြိုက်များ မကြိုက်လေ နဲ့နော်၊ ကြိုက်ရင် နင်ခွဲကျလိမ့်မယ်၊ သူ့ဘာသာသူ ဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်နေပေစေ၊ နောက်ဆုံး မချိမဆုံဖြစ်မှ ကြိုက်ကြောင်းဖွင့်ပြော” ဟု ပြောထားသဖြင့် ဆက်လက်ပြီး ငြင်း၍သာ နေရရှာလေ၏။

သို့နေခိုက်တွင် သာနု၏ မိဘများသည် မယ်ပို၏ ဆွေမျိုး မိဘများနှင့် တိတိတဆိတ် ဥပုသ်ရပ်၌ စည်းဝေးကြရလေ၏။ သို့စည်းဝေးရာ မယ်ပိုက သာနုကို မချစ်မကြိုက်ဘဲလျက် လူကြီးများ က အတင်းရိုက်နှက် ပေးစားရသောအနေသို့ ရောက်အောင် လုပ်ဖို့ ရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချကြလေ၏။

ညတစ်ည၌ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က သာနုကို မယ်ပို၏အိမ်သို့ ခေါ်၍လာလေရာ မယ်ပိုမှာ အခန်းထဲမှ မထွက်ဘဲ နေလေ၏။

ထိုအခါ အဒေါ်ဖြစ်သူက ဆဲဆိုရေရွတ်လျက် “နင်က ဘာ ဟန်ကြီးပန်ကြီး လုပ်နေရသလဲ၊ လင်စံရွေး လင်ခွေးနဲ့ညားသွားချင် လို့လား” စသည်ဖြင့် ပြောဆိုပြီး ကျောကိုထုရိုက်ဟန် ပြုလေရာ မယ်ပိုမှာ ငိုကြီးချက်မနှင့် အခန်းထဲမှ ဆံပင် ဖိုးရိုးဖားရားနှင့် ပြေးထွက်၍လာလေ၏။ သို့အလှာတွင် ကြမ်းပေါ်မှာ ရွှေချော်၍

ထဲလေး၏ ထိုအခါ အဒေါ်ဖြစ်သူက “အမယ်လေး... မောင်သာနု
 ခဲ့၊ ဒီ ခွေးတိရစ္ဆာန်မကို လုပ်ပါဦးကွယ်” ဟု ပြောရာ သာနုမှာ
 ကရုဏာဒေါသောနှင့် ထိုင်ရာမှထ၍ ပြေးပြီး မယ်ပိုကို ပွေ့ထူကာ
 ဝိုက်ယူ မြောက်ချိမှ ပေါင်ရင်းသို့ ရောက်အောင် ကျိုးနေသော
 ကြမ်းပေါက်မှ မယ်ပိုမှာ လွတ်မြောက် ချမ်းသာရာရပြီး သာနု၏
 ရင်ခွင်၌ ရိုက်ငင်လျက်ငို၍နေရာလေရာ အပေါ်၌ အဒေါ်ဖြစ်သူလည်း
 မရှိ၊ အခြားမည်သူကိုမျှလည်း မမြင်ရသဖြင့် သာနုက ကျောကို
 လက်နှင့်ပွတ်ကာ ယုယချော့မော့၍သာ နေလေတော့သတည်း။

“မကိုင့်နဲ့၊ ရှင်မပွတ်နဲ့၊ ချပါ... ချပါ ... ဟီး ... ဟီး ... ဟီး ... ”
 ဟု မယ်ပို ငိုသောအခါ သာနုမှာ မချနိုင်ဘဲ ကိုယ်တိုင်ဝမ်းနည်းပြီး
 မျက်ရည်များဝေလျက် ပွေ့၍သာ ထားရလေတော့သတည်း။

နောက် အတန်ကြာသောအခါ အဖော်လည်းမရှိ။ လူကြီးများ
 လည်း တစ်ယောက်မျှမကျန်။ အိမ်ရှေ့တံခါးများလည်း ပိတ်၍နေ
 သည်ကို သာနု တွေ့ရသဖြင့် မယ်ပို ထွက်ပြေးမှာစိုးလို့ အလုံပိတ်
 ကြတာပဲ ဟု အောက်မေ့ကာ မလွတ်ဘဲ ထားရလေရာ မိုးလင်း၍
 သွားလေသတည်း။

မယ်ပိုမှာ ဆက်လက်၍ ငြင်းရလေရာ သားဦးကလေး ရပြီး
 “ချစ်ပါတယ်” ဟူသော စကားကို ပြောရရှာလေတော့သတည်း။